COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.7.2021
COM(2021) 421 final

2021/0240 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Spălarea banilor și finanțarea terorismului (SB/FT) reprezintă o amenințare gravă la adresa integrității economiei și a sistemului financiar al UE și a securității cetățenilor săi. Europol a estimat că aproximativ 1 % din produsul intern brut anual al UE este „detectat ca fiind implicat în activități financiare suspecte”[1]. În iulie 2019, în urma mai multor cazuri notorii de suspiciune de spălare de bani care au avut loc în cadrul instituțiilor de credit din Uniune, Comisia a adoptat un set de documente[2] care analizează eficacitatea și eficiența regimului UE de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului (CSB/CFT) în forma existentă la momentul respectiv, concluzionând că sunt necesare reforme, inclusiv în domeniul supravegherii și al cooperării între unitățile de informații financiare (*Financial Intelligence Units* – FIU). În acest context, Strategia UE privind o uniune a securității pentru perioada 2020-2025[3] a evidențiat importanța consolidării cadrului UE pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, pentru a-i proteja pe europeni de terorism și de criminalitatea organizată.

La 7 mai 2020, Comisia a prezentat un Plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului[4]. În planul de acțiune respectiv, Comisia s-a angajat să ia măsuri pentru a consolida normele UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și a definit șase priorități sau piloni:

1. asigurarea punerii în aplicare efective a actualului cadru CSB/CFT al UE;
2. stabilirea unui cadru de reglementare unic la nivelul UE în materie de CSB/CFT;
3. instituirea unei supravegheri în materie de CSB/CFT la nivelul UE;
4. instituirea unui mecanism de sprijin și de cooperare pentru unitățile de informații financiare;
5. consolidarea dispozițiilor de drept penal și îmbunătățirea schimbului de informații la nivelul UE și
6. consolidarea dimensiunii internaționale a cadrului CSB/CFT al UE.

Prezenta propunere legislativă vizează punerea în aplicare a acțiunilor 3 și 4 din respectivul plan de acțiune, în timp ce două propuneri legislative însoțitoare vizează punerea în aplicare a acțiunii 2 și contribuie la acțiunea 6. Acțiunile 1 și 5 nu necesită măsuri legislative.

---

1 Europol, „From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact” („De la suspiciune la acțiune: transformarea informațiilor financiare într-un impact operațional mai amplu”), 2017.

2 Comunicarea Comisiei – Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (COM/2019/360 final), Raport al Comisiei privind evaluarea unor presupuse cazuri recente de spălare de bani care implică instituții de credit din UE, (COM/2019/373 final) și alte rapoarte.

3 COM(2020) 605 final.

4 Comunicarea Comisiei privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului 2020/C 164/06; C/2020/2800; JO C 164, 13.5.2020, p. 21-33: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52020XC0513(03) .

Crearea unei supravegheri în materie de CSB/CFT la nivelul UE și a unui mecanism de sprijin și de coordonare pentru unitățile de informații financiare a fost susținută de Parlamentul European și de Consiliu.

În rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la o politică cuprinzătoare a Uniunii privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului[5], Parlamentul European a salutat planul de acțiune al Comisiei și intenția acesteia de a prezenta un supraveghetor instituit la nivelul UE în domeniul CSB/CFT și un mecanism al UE de coordonare și de sprijin pentru FIU. Parlamentul European a invitat, de asemenea, Comisia să ia în considerare crearea mecanismului UE de coordonare și de sprijin sub forma unei FIU a UE, pentru a asigura că responsabilitățile supraveghetorului în domeniul CSB/CFT acoperă entitățile obligate financiare și nefinanciare, cu competențe directe de supraveghere a anumitor entități obligate, în funcție de dimensiunea lor sau de riscul pe care îl prezintă, precum și supravegherea aplicării normelor UE de către supraveghetorii naționali, o separare clară între competențele supraveghetorilor de la nivelul UE și, respectiv, competențele supraveghetorilor de la nivel național și acordarea independenței bugetare și funcționale supraveghetorului în domeniul CSB/CFT de la nivelul UE și FIU a UE. În acest context, Parlamentul European a observat că resursele bugetare și umane propuse nu sunt suficiente pentru a oferi sprijin deplin investigațiilor legate de CSB și mecanismelor de coordonare existente și a concluzionat că ar trebui alocate mai multe resurse umane și financiare pentru combaterea spălării banilor.

Consiliul sprijină, în egală măsură, planul de acțiune al Comisiei în concluziile sale din 5 noiembrie 2020 privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului[6]. Printre altele, Consiliul a invitat Comisia să acorde prioritate instituirii unei supravegheri în materie de CSB/CFT la nivelul UE și a mecanismului de coordonare și de sprijin pentru FIU. Supraveghetorul UE în domeniul CSB/CFT ar trebui să dispună de competențe aplicabile exclusiv în baza senzitivității la risc[7]. Autoritatea ar trebui să aibă posibilitatea de a sprijini autoritățile naționale și de a promova convergența în materie de supraveghere, inclusiv în sectorul nefinanciar. Pentru a-și îndeplini sarcina de supraveghere directă, autoritatea ar trebui să înființeze echipe comune de supraveghere, să efectueze inspecții generale și să impună măsuri de supraveghere și sancțiuni administrative, respectând totodată particularitățile sistemelor naționale și ale structurilor de aplicare a legii. Noul supraveghetor ar trebui să aibă o structură de guvernanță independentă și autonomă și să coopereze cu alte autorități relevante ale UE și naționale. Pentru instituirea unui mecanism de coordonare și sprijin pentru FIU, Consiliul propune să se acorde noii autorități un rol central în consolidarea și facilitarea analizelor comune între FIU, sprijinirea analizelor FIU și promovarea schimburilor și a consolidării capacităților în rândul FIU, precum și cu alte autorități competente. Guvernanța

---

5 Rezoluția Parlamentului European din 10 iulie 2020 referitoare la o politică cuprinzătoare a Uniunii privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului – Planul de acțiune al Comisiei și alte evoluții recente (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204; https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0204_RO.html.

6 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12608-2020-INIT/ro/pdf.

7 Sfera supravegherii pentru supraveghetorul UE în domeniul CSB/CFT ar trebui să se axeze, în acest stadiu, pe: instituțiile de credit, instituțiile de plată, birourile de schimb, instituțiile emitente de monedă electronică, prestatorii de servicii de active virtuale care fac obiectul recomandărilor GAFI, printre altele, cu opțiunea de a evalua o extindere a supravegherii la alte entități obligate riscante în viitor, dar luând în considerare, de asemenea, natura mai omogenă a sectorului financiar și nivelul ridicat de armonizare în ceea ce privește cerințele prudențiale în comparație cu sectorul nefinanciar. Supravegherea bazată pe riscuri la nivelul UE ar trebui să țină seama de următorul parametru: riscul care decurge din natura activității entității obligate – în special baza de clienți, produsele, canalele de livrare, expunerea geografică, precum și de aspectele transfrontaliere; riscurile emergente asociate cu evoluția metodelor de distribuție, în special provocările pentru CSB/CFT pe care le reprezintă digitalizarea serviciilor financiare, precum și consecințele în cazul materializării acestor riscuri.

mecanismului de coordonare și de sprijin ar trebui să se bazeze pe o guvernanță care să implice pe deplin FIU și să respecte rolurile și responsabilitățile esențiale ale FIU în ceea ce privește independența și autonomia operațională, precum și securitatea și confidențialitatea informațiilor financiare.

Prin prezenta propunere se instituie **Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului („AMLA” sau „Autoritatea”).** Această nouă autoritate europeană este esențială pentru remedierea deficiențelor actuale în ceea ce privește supravegherea în materie de CSB/CFT în Uniune: în prezent, supravegherea în materie de CSB/CFT în cadrul UE se realizează la nivelul fiecărui stat membru. Calitatea și eficacitatea supravegherii sunt inegale, din cauza variațiilor semnificative la nivelul resurselor și al practicilor de la un stat membru la altul[8]. După cum arată cazurile recente de presupusă spălare de bani în care sunt implicate instituții de credit din UE, abordarea situațiilor transfrontaliere nu este consecventă. Raportul Autorității Bancare Europene (ABE) privind abordările autorităților competente în ceea ce privește supravegherea în materie de CSB/CFT[9] a confirmat că, în pofida progreselor înregistrate, nu toate autoritățile competente sunt în măsură să coopereze în mod eficace cu părțile interesate naționale și internaționale. Metodele de identificare a riscurilor și de aplicare a abordării bazate pe riscuri în ceea ce privește supravegherea diferă, de asemenea. În timp ce unele riscuri au un caracter național, altele au caracter orizontal sau pot avea un impact asupra întregului sistem financiar al Uniunii. Statele membre au subliniat necesitatea unei metodologii comune și coerente de evaluare și identificare a riscurilor ca răspuns la chestionarul specific transmis de Comisie în cadrul consultării publice lansate cu ocazia adoptării planului de acțiune la 7 mai 2020[10]. Pe lângă divergențele în ceea ce privește competențele de supraveghere descrise deja, ABE a remarcat, de asemenea, că este posibil ca supraveghetorii naționali în domeniul CSB/CFT să nu fie întotdeauna dispuși să utilizeze întregul set de competențe disponibile. Acest lucru conduce nu numai la o supraveghere inadecvată la nivel național, ci și la o supraveghere insuficientă a profesioniștilor care furnizează servicii transfrontaliere, ceea ce creează riscuri pentru întreaga piață unică. Aceste constatări au fost, de asemenea, reafirmate în linii mari în ultimul raport al Curții de Conturi Europene[11].

Pentru a remedia aceste deficiențe, Autoritatea va deveni un **element central al unui sistem integrat de supraveghere CSB/CFT**, alcătuit din Autoritatea însăși și autoritățile naționale cu un mandat de supraveghere CSB/CFT (denumite în continuare „autoritățile de supraveghere”). Prin supravegherea directă și luarea de decizii față de unele dintre entitățile obligate transfrontaliere din sectorul financiar cu cel mai ridicat grad de risc, Autoritatea va contribui în mod direct la prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului în Uniune. În ultimii ani, mai multe incidente legate de punerea în aplicare necorespunzătoare de către firme și/sau de neadoptarea de contramăsuri adecvate de către supraveghetori au făcut obiectul discuțiilor în domeniul public. Instituirea unei supravegheri europene directe a acelor entități care prezintă un risc ridicat de SB/FT va elimina aceste lacune, în special în ceea ce privește supravegherea transfrontalieră. În același timp, Autoritatea va coordona autoritățile naționale de supraveghere și le va ajuta să își sporească eficacitatea în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului unic de reglementare și asigurarea unor standarde de supraveghere, abordări și metodologii de evaluare a riscurilor omogene și de înaltă calitate.

---

8 Pentru mai multe detalii, a se vedea evaluarea impactului care însoțește prezentul document. [OP este rugat să introducă linkul către SWD (2021)190].

9 EBA/Rep/2020/06, disponibil la https://eba.europa.eu/file/744071/download?token=Tf9XDqWX.

10 Nu este disponibil publicului.

11 Raportul special al Curții de Conturi Europene, „Eforturile UE de combatere a spălării banilor în sectorul bancar sunt fragmentate, iar punerea în aplicare este insuficientă”: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_13/SR_AML_RO.pdf.

Toate cazurile majore recente de spălare a banilor raportate în UE au avut o dimensiune transfrontalieră. Detectarea acestor fluxuri financiare revine însă FIU naționale și depinde de cooperarea dintre acestea. Deși acest lucru reflectă independența operațională și autonomia FIU, absența unei structuri comune care să sprijine această cooperare conduce la situații în care analizele comune nu sunt efectuate din cauza lipsei de instrumente sau resurse comune. Aceste divergențe împiedică cooperarea transfrontalieră și reduc astfel capacitatea de a detecta din timp și în mod eficace activitățile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Acest lucru conduce la o abordare fragmentată care este expusă utilizării abuzive în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului și care nu permite identificarea în timp util a tendințelor și tipologiilor la nivelul Uniunii[12].

Noua autoritate ar trebui, de asemenea, să joace un rol vital în îmbunătățirea schimbului de informații și a cooperării între FIU. Autoritatea va servi drept centru de sprijin și coordonare care va sprijini activitatea FIU în ceea ce privește, printre altele, analizele comune ale rapoartelor de tranzacții suspecte și ale rapoartelor privind activități suspecte cu o amprentă transfrontalieră semnificativă și va asigura găzduirea stabilă a platformei FIU.net. În plus, Autoritatea va permite dezvoltarea unor modele și standarde de raportare comune, care să fie utilizate de FIU din UE.

Nu în ultimul rând, Autoritatea va avea competența de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, orientări și recomandări în cadrul atribuțiilor sale, precum și de a oferi consultanță și contribuții Comisiei și colegiuitorilor cu privire la multe aspecte ale politicii în materie de CSB/CFT, inclusiv cu privire la riscurile legate de jurisdicții din afara Uniunii.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Cadrul juridic actual pentru CSB/CFT în Uniune constă în Directiva CSB/CFT[13] și în Regulamentul privind transferurile de fonduri[14]. Prezenta propunere este însoțită de alte trei propuneri de modificare a legislației UE aplicabile în materie de CSB/CFT:

(i) un nou regulament de instituire a unui cadru unic de reglementare în materie de CSB/CFT;

(ii) o nouă Directivă CSB/CFT, care să completeze regulamentul și

(iii) o reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri.

Acest pachet de patru propuneri legislative este considerat un ansamblu coerent, care contribuie la punerea în aplicare a Planului de acțiune al Comisiei privind CSB/CFT din 7 mai 2020, creând un cadru nou și mai strict de asigurare a respectării normelor în materie de CSB/CFT în Uniune.

Normele privind CSB/CFT direct aplicabile, prevăzute în cadrul unui regulament, mai detaliate decât cele ale actualei Directive CSB/CFT, nu numai că vor promova convergența practicilor de supraveghere și de asigurare a respectării legii în statele membre, ci vor pune, de asemenea, la dispoziție norme pe care Autoritatea să le aplice ea însăși în calitate de

[12] Pentru mai multe detalii, a se vedea evaluarea impactului care însoțește prezentul document [OP este rugat să introducă linkul către SWD (2021)190].

[13] Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 19.6.2018, p. 43-74).

[14] Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (Text cu relevanță pentru SEE), (JO L 141, 5.6.2015, p. 1-18).

supraveghetor direct al anumitor entități obligate selectate. În domeniul supravegherii indirecte și al coordonării și sprijinului FIU, propunerile care însoțesc prezenta propunere conțin dispoziții care împuternicesc Autoritatea să elaboreze diverse standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare și să adopte orientări și recomandări, stabilind astfel un rol și o funcție definite ale Autorității. Sprijinul acordat de Autoritate autorităților de supraveghere și FIU cu privire la evaluările și analizele riscurilor va constitui, de asemenea, o funcție-cheie în cadrul noii arhitecturi executorii a CSB/CFT. Autoritatea va sprijini, de asemenea, politica Uniunii privind țările terțe din perspectiva amenințărilor SB/FT din afara Uniunii. Autoritatea va coopera în acest sens cu serviciile relevante ale Comisiei, cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), cu organele și agențiile UE.

- **Coerența cu alte domenii de politică a Uniunii**

Deși competența Autorității se va limita la domeniul de aplicare al legislației UE privind CSB/CFT, legislația respectivă în sine interacționează și este coerentă cu alte acte legislative din domeniul serviciilor financiare și al dreptului penal. Acestea includ legislația UE privind plățile și transferurile de fonduri (de exemplu, Directiva privind serviciile de plată, Directiva privind conturile de plăți și Directiva privind moneda electronică[15]). În ceea ce privește FIU, a fost luată în considerare și Directiva de facilitare a utilizării informațiilor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni[16]. Competențele Autorității în domeniul activelor virtuale sunt coerente cu pachetul privind finanțele digitale publicat de Comisie la 24 septembrie 2020.

O bună cooperare între Autoritate și alte agenții descentralizate relevante ale UE și alte organisme ale UE și organisme naționale este prevăzută de dispozițiile în acest sens din proiectul de regulament; printre acestea se numără Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), Parchetul European (EPPO), Mecanismul unic de supraveghere (MUS) la nivelul Uniunii și diverse autorități naționale, inclusiv supraveghetorii prudențiali ai instituțiilor financiare. Pentru a îmbunătăți supravegherea și aplicarea legii în toate sectoarele, Autoritatea ar trebui să permită schimbul eficace de informații între autoritățile menționate anterior și să creeze sinergii cu aceste autorități acolo unde acest lucru ar putea îmbunătăți combaterea cu succes a spălării banilor și a finanțării terorismului.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea se bazează pe articolul 114 din TFUE, același temei juridic precum în cazul actualului cadru juridic privind CSB/CFT. Articolul 114 fost considerat adecvat pentru legislația privind CSB/CFT, având în vedere, pe de o parte, că o evoluție divergentă a legislațiilor naționale ar putea perturba buna funcționare a pieței interne; pe de altă parte, activitățile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului ar putea încerca să profite de libera circulație a capitalurilor și de libertatea de a presta servicii financiare, cauzând astfel pierderi economice, perturbări ale funcționării pieței unice și prejudicii reputaționale la nivelul Uniunii.

[15] Directivele (UE) 2015/2366, (UE) 2014/92 și (UE) 2009/110.

[16] Directiva (UE) 2019/1153.

Potrivit unei jurisprudențe constante, legiuitorul UE, acționând în temeiul articolului 114 din TFUE, poate considera necesar să prevadă înființarea unui organism al UE însărcinat să contribuie la punerea în aplicare a unui proces de armonizare[17].

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Pachetul din 2019 al Comisiei privind CSB/CFT[18], alcătuit dintr-o comunicare și patru rapoarte, a evidențiat modul în care infractorii au exploatat diferențele dintre statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național a regimului european privind CSB/CFT. Dată fiind natura transfrontalieră a spălării banilor și a finanțării terorismului, buna cooperare dintre supraveghetorii naționali și FIU este esențială pentru prevenirea acestor infracțiuni. Multe entități care fac obiectul obligațiilor în materie de CSB/CFT desfășoară activități transfrontaliere, iar abordările diferite ale autorităților de supraveghere și ale FIU împiedică entitățile relevante să aplice practici CSB/CFT optime la nivel de grup. Este necesară o mai bună coordonare la nivelul Uniunii, inclusiv o componentă a supravegherii directe la nivelul UE a unora dintre entitățile cu cel mai ridicat grad de risc, pentru a aborda aceste aspecte transfrontaliere și pentru a maximiza capacitatea sistemului financiar al UE de a preveni și a detecta activitățile SB/FT.

- **Proporționalitate**

Caracterul transfrontalier al activităților SB/FT necesită acțiuni consolidate la nivelul Uniunii pentru a asigura o mai bună cooperare între supraveghetori și FIU. Cu toate acestea, astfel cum se descrie în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, opțiunile referitoare la supunerea tuturor instituțiilor financiare mari sau transfrontaliere supravegherii în materie de CSB/CFT la nivelul UE și la crearea unei FIU la nivelul UE au fost respinse ca fiind disproporționate.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament al Parlamentului European și al Consiliului este instrumentul necesar pentru crearea unei noi agenții a UE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

În contextul unor evoluții legislative recente, nu a avut încă loc o evaluare *ex post* completă a regimului actual al UE în materie de CSB/CFT și a exercitării de către Autoritatea Bancară Europeană a competențelor în materie de CSB/CFT pe care și le-a asumat la începutul anului 2020[19]. A patra directivă CSB a fost adoptată la 20 mai 2015, termenul de transpunere pentru statele membre fiind 26 iunie 2017. A cincea directivă CSB[20] a fost adoptată la 30 mai 2018, termenul de transpunere fiind 10 ianuarie 2020. Controlul transpunerii este încă în desfășurare. Totuși, comunicarea Comisiei din iulie 2019 și rapoartele însoțitoare menționate

---

17 Cauza C-217/04 *Regatul Unit/Parlamentul și Consiliul* EU:C:2006:279, punctul 44 și Cauza C-270/12 *Regatul Unit/Parlamentul și Consiliul* EU:C:2014:18, punctul 104.

18 https://ec.europa.eu/info/publications/190724-anti-money-laundering-terrorism-financing-communication_en.

19 Acordate ABE prin Regulamentul (UE) 2019/2175 (Regulamentul privind revizuirea AES).

20 Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

mai sus servesc drept evaluare a eficacității regimului UE în materie de CSB/CFT, în forma existentă la momentul respectiv.

- **Consultări cu părțile interesate**

Strategia de consultare cu privire la planul de acțiune al Comisiei privind CSB/CFT a fost alcătuită dintr-o serie de componente:

— o consultare privind foaia de parcurs care anunță planul de acțiune al Comisiei. Consultarea, pe portalul „Exprimați-vă părerea" al Comisiei, s-a desfășurat în perioada 11 februarie-12 martie 2020 și a primit 42 de contribuții de la o serie de părți interesate;

— o consultare publică privind acțiunile prezentate în planul de acțiune, deschisă publicului larg și tuturor grupurilor de părți interesate, lansată la 7 mai 2020 și deschisă până la 26 august. S-au primit 202 contribuții oficiale în urma consultării;

— o consultare specifică a statelor membre și a autorităților competente în materie de CSB/CFT. Statele membre au avut ocazia de a-și exprima punctele de vedere în cadrul diferitelor reuniuni ale Grupului de experți privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, iar FIU din UE au contribuit la reuniunile Platformei FIU și prin intermediul unor documente scrise;

— o cerere de consultanță din partea Autorității Bancare Europene, formulată în martie 2020. ABE și-a prezentat avizul la 10 septembrie 2020;

— la 23 iulie 2020, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a emis un aviz cu privire la planul de acțiune al Comisiei;

— la 30 septembrie 2020, Comisia a organizat o conferință la nivel înalt, care a reunit reprezentanți ai autorităților naționale și ale UE, deputați în Parlamentul European, reprezentanți ai sectorului privat și ai societății civile, precum și reprezentanți ai mediului academic.

Feedbackul de la părțile interesate cu privire la planul de acțiune a fost, în linii mari, foarte favorabil, și majoritatea a sprijinit ideea unui supraveghetor UE cu competențe pentru toate entitățile obligate, financiare și nefinanciare, și cu competențe de supraveghere directă cel puțin asupra anumitor entități obligate din sectorul financiar.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

La elaborarea prezentei propuneri, Comisia s-a bazat pe elemente de probă calitative și cantitative colectate din surse recunoscute, inclusiv pe avizele tehnice emise de Autoritatea Bancară Europeană. Informații privind asigurarea respectării normelor privind CSB au fost obținute, de asemenea, de la statele membre prin intermediul chestionarelor, precum și în cadrul Grupului de experți privind spălarea banilor și finanțarea terorismului.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este însoțită de o evaluare a impactului[21], care a fost prezentată Comitetului de control normativ (CCN) la 6 noiembrie 2020 și aprobată la 4 decembrie 2020.

[21] Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD (2021) 190 – Raport de evaluare a impactului care însoțește pachetul de propuneri legislative ale Comisiei privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT) și asigurarea respectării legii, inclusiv: Proiectul de regulament privind CSB/CFT, care modifică, de asemenea, actualul Regulament privind transferurile de fonduri

Aceeași evaluare a impactului însoțește, de asemenea, celelalte două propuneri legislative care sunt prezentate împreună cu prezenta propunere, respectiv un proiect de regulament privind CSB/CFT și o reformare a Directivei 2015/849 privind CSB/CFT. În avizul său pozitiv, CCN a propus diferite îmbunătățiri ale prezentării evaluării impactului; acestea au fost integrate.

În cadrul evaluării impactului, Comisia a luat în considerare în mod separat opțiunile de politică privind îmbunătățirea eficacității și a coerenței supravegherii combaterii spălării banilor și creșterea nivelului de cooperare și de schimb de informații între FIU.

În ceea ce privește supravegherea, opțiunile avute în vedere sunt:

(1) supravegherea combaterii spălării banilor ar continua să fie efectuată la nivel național, Autoritatea Bancară Europeană fiind responsabilă de supervizarea acestei supravegheri în sectorul financiar (scenariul de referință);

(2) instituirea unei supervizări indirecte a tuturor entităților obligate;

(3) competențe de supraveghere directă asupra anumitor entități obligate selectate din sectorul financiar care prezintă riscuri și care intră sub incidența cerințelor privind CSB/CFT și supervizarea indirectă a tuturor celorlalte entități;

(4) supravegherea directă la nivelul UE a tuturor entităților obligate în ceea ce privește combaterea spălării banilor.

Pe baza rezultatelor evaluării impactului, opțiunea preferată este opțiunea 3, o combinație de competențe de supraveghere directă și indirectă în cadrul unui organism de supraveghere la nivelul UE sub forma unei agenții descentralizate.

În ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații între FIU, opțiunile avute în vedere sunt:

(1) unitățile de informații financiare ar continua să coopereze în contextul Platformei UE a FIU-urilor, care ar fi clasificată drept rețea (scenariul de referință);

(2) transformarea Platformei UE a FIU-urilor într-un comitet de comitologie, Comisia urmând să adopte acte de punere în aplicare care să definească standardele pentru FIU;

(3) Platforma UE a FIU-urilor ar urma să devină un mecanism al UE cu competența de a emite orientări și standarde tehnice și de a organiza analize comune și cursuri de formare, de a efectua analize ale tendințelor și ale riscurilor;

(4) Platforma UE a FIU-urilor ar urma să devină o FIU la nivelul UE, înlocuind FIU naționale.

Opțiunea preferată este opțiunea 3, un mecanism de coordonare și de sprijin la nivelul UE pentru FIU, ca parte a unui organism al UE.

(Regulamentul 2015/847); Proiectul de modificare a Directivei 2015/849 privind CSB/CFT; Proiectul de regulament de înființare a unei Autorități a UE pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului, sub forma unei agenții de reglementare; Proiectul de modificare a Directivei (UE) 2019/1153 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni.

Gruparea tuturor acestor sarcini în cadrul unei noi autorități este un pas esențial pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a noului organism, deoarece acesta trebuie să coopereze cu diverse părți interesate din sectorul financiar și nefinanciar și să coordoneze funcțiile distincte ale supravegherii și informațiile financiare. După o analiză atentă[22], opțiunea privind atribuirea noilor sarcini organismelor existente (de exemplu Autorității Bancare Europene) a fost respinsă din mai multe motive: au fost întâmpinate dificultăți în ceea ce privește exercitarea unora dintre competențele actuale ale ABE, în special a celor legate de aplicarea legii, din cauza particularităților modelului de guvernanță al ABE: ABE ar trebui să aibă un model decizional dual – unul pentru funcțiile existente, altele decât CSB, și un altul exclusiv pentru sarcinile legate de CSB. În plus, efectele de sinergie ar fi foarte limitate, deoarece ABE nu are experiență în ceea ce privește supravegherea directă a entităților și ar trebui să dobândească expertiza relevantă, nu numai pentru sectorul financiar, ci și pentru sectorul nefinanciar. Acest lucru este, de asemenea, în conformitate cu rezultatele consultării publice care arată sprijinul scăzut pentru opțiunea referitoare la preluarea de către Autoritatea Bancară Europeană a statutului de viitor supraveghetor al UE în materie de CSB/CFT. Deși o treime dintre respondenți nu și-au exprimat nicio opinie, doar 19 % dintre cei care au formulat o opinie au sprijinit ABE.

În plus, având în vedere caracterul novator al sarcinilor mecanismului de sprijin și de coordonare pentru FIU și faptul că niciun organism existent al Uniunii nu dispune de un mandat juridic adecvat pentru a îndeplini astfel de sarcini, ar fi necesară o nouă agenție specifică pentru mecanismul de sprijin și de coordonare pentru FIU[23]. Combinarea ambelor funcții (supraveghere și coordonarea FIU) în cadrul unei noi autorități ar trebui să genereze economii de costuri în comparație cu două agenții și se pot anticipa sinergii. Existența unei autorități pentru CSB la nivelul Uniunii, care să reunească în același cadru instituțional diferite etape și elemente ale combaterii eficace a spălării banilor și a finanțării terorismului, pare singurul răspuns în materie de politici la apelul privind o politică cuprinzătoare a UE în materie de CSB/CFT.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere este o inițiativă de creare a unei noi agenții a UE și nu abrogă și nici nu simplifică niciun act legislativ existent. S-a examinat dacă agențiile existente ale UE ar putea prelua întreaga gamă de atribuții propuse pentru noua autoritate pentru CSB și s-a concluzionat că, din motive juridice și de altă natură, acest lucru nu este posibil. În ceea ce privește simplificarea, se poate observa că entitățile financiare transfrontaliere cu grad ridicat de risc, care vor fi supravegheate direct de Autoritatea UE pentru CSB, nu vor mai trebui să colaboreze cu mai mulți supraveghetori în materie de CSB din diferite state membre, ceea ce va simplifica supravegherea în materie de CSB. De asemenea, crearea unui mecanism de coordonare pentru FIU va simplifica și va facilita cooperarea dintre FIU.

- **Drepturi fundamentale**

[22] A se vedea evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere [OP este rugat să introducă linkul către SWD(2021) 190].

[23] Pentru reflecții suplimentare cu privire la mecanismul de sprijin și de coordonare pentru FIU, a se consulta evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere [OP este rugat să introducă linkul către SWD(2021) 190].

UE se angajează să respecte standarde ridicate de protecție a drepturilor fundamentale. În calitate de organism al UE, Autoritatea va face obiectul regulamentului relevant privind protecția datelor[24], în măsura în care poate prelucra orice date cu caracter personal.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Autoritatea va fi o agenție descentralizată nou-creată a Uniunii, finanțată parțial din bugetul UE și parțial din taxele percepute de la entitățile obligate care vor fi supravegheate direct sau indirect de Autoritate. Metodologia pentru selectarea entităților care fac obiectul taxelor și pentru stabilirea taxelor va fi stabilită într-un act delegat al Comisiei.

Resursele umane și bugetare necesare ale Autorității sunt determinate de atribuțiile acesteia. Pe lângă atribuțiile de administrare centrală și de gestionare, acestea se împart în trei categorii principale:

(i) supravegherea directă a anumitor entități obligate din sectorul financiar selectate;

(ii) supravegherea indirectă a entităților obligate atât din sectorul financiar, cât și din sectorul nefinanciar prin supervizarea exercitată de supraveghetori sau de organismele de autoreglementare și

(iii) un mecanism de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare din UE.

Se preconizează că numărul de membri ai personalului Autorității, atunci când se ajunge la un nivel operațional complet, toate categoriile de personal luate împreună, va fi de 250.

Autoritatea va prelua, de asemenea, gestionarea a două infrastructuri existente: (i) baza de date CSB/CFT, gestionată în prezent de Autoritatea Bancară Europeană[25] și (ii) rețeaua securizată de comunicații pentru FIU, FIU.net[26]. Aceste două infrastructuri sunt deja finanțate din bugetul UE. Prin urmare, impactul lor global asupra bugetului UE ar trebui să se schimbe numai în măsura în care sunt dezvoltate funcționalități suplimentare și alte îmbunătățiri.

Cheltuielile anuale totale ale Autorității, în condiții de operaționalitate deplină, au fost calculate la 45,6 milioane EUR, din care se preconizează că aproximativ trei sferturi vor fi finanțate din taxe percepute de la entitățile obligate. Autoritatea va fi înființată la începutul anului 2023, supravegherea directă va începe la începutul anului 2026 și, prin urmare, Autoritatea va dispune de resurse complete la sfârșitul anului 2025. Anul 2026 va fi primul an în care Autoritatea dispune de toate resursele necesare pentru un an calendaristic complet.

Impactul financiar și cel bugetar ale prezentei propuneri sunt explicate în detaliu în fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere.

---

[24] Regulamentul (UE) 2018/1725 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date.

[25] Această bază de date a fost creată prin Regulamentul (UE) 2019/2175 (Regulamentul privind revizuirea AES), care, în același timp, a extins competența ABE în domeniul CSB/CFT.

[26] FIU.net este găzduită de Europol din 2016, dar urmează să fie transferată temporar Comisiei înainte de septembrie 2021, în așteptarea înființării Autorității. Aceasta vine ca urmare a unei decizii a Autorității Europene pentru Protecția Datelor din decembrie 2019, conform căreia găzduirea FIU.net de către Europol depășește mandatul acestuia din urmă în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Autoritatea va fi o agenție descentralizată nou-creată a Uniunii, finanțată parțial din bugetul UE și parțial din taxele percepute de la entitățile obligate care vor fi supravegheate direct sau indirect de autoritate. Metodologia pentru selectarea entităților care fac obiectul taxelor și pentru stabilirea taxelor va fi stabilită într-un act delegat al Comisiei.

Resursele umane și bugetare necesare ale Autorității sunt determinate de atribuțiile acesteia. Pe lângă atribuțiile de administrare centrală și de gestionare, acestea se împart în trei categorii principale:

supravegherea directă a anumitor entități obligate din sectorul financiar selectate;

supravegherea indirectă a entităților obligate atât din sectorul financiar, cât și din sectorul nefinanciar prin supervizarea exercitată de supraveghetori sau de organismele de autoreglementare și

un mecanism de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare din UE.

Se preconizează că numărul de membri ai personalului Autorității, atunci când se ajunge la un nivel operațional complet, toate categoriile de personal luate împreună, va fi de 250.

Autoritatea va prelua, de asemenea, gestionarea a două infrastructuri existente: (i) baza de date CSB/CFT, gestionată în prezent de Autoritatea Bancară Europeană[27] și (ii) rețeaua securizată de comunicații pentru FIU, FIU.net[28]. Aceste două infrastructuri sunt deja finanțate din bugetul UE. Prin urmare, impactul lor global asupra bugetului UE ar trebui să se schimbe numai în măsura în care sunt dezvoltate funcționalități suplimentare și alte îmbunătățiri.

Cheltuielile anuale totale ale Autorității, în condiții de operaționalitate deplină, au fost calculate la 45,6 milioane EUR, din care se preconizează că aproximativ trei sferturi vor fi finanțate din taxe percepute de la entitățile obligate. Autoritatea va fi înființată la începutul anului 2023, supravegherea directă va începe la începutul anului 2026 și, prin urmare, Autoritatea va dispune de resurse complete la sfârșitul anului 2025. Anul 2026 va fi primul an în care Autoritatea dispune de toate resursele necesare pentru un an calendaristic complet.

Impactul financiar și cel bugetar ale prezentei propuneri sunt explicate în detaliu în fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere.

- **Explicație detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Autoritatea va fi un organism cu personalitate juridică, sub forma unei agenții descentralizate a UE. Aceasta va acționa în limitele domeniului de aplicare al legislației UE în materie de CSB/CFT, care include, de asemenea, un nou regulament privind CSB/CFT pe care Comisia îl propune împreună cu prezenta propunere, modificările aduse Directivei (UE) 2015/849 existente și modificările aduse Regulamentului (UE) 2015/847. Obiectivul Autorității este prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului în Uniune, contribuind la consolidarea

[27] Această bază de date a fost creată prin Regulamentul (UE) 2019/2175 (Regulamentul privind revizuirea AES), care, în același timp, a extins competența ABE în domeniul CSB/CFT.

[28] FIU.net este găzduită de Europol din 2016, dar urmează să fie transferată temporar Comisiei înainte de septembrie 2021, în așteptarea înființării Autorității. Aceasta vine ca urmare a unei decizii a Autorității Europene pentru Protecția Datelor din decembrie 2019, conform căreia găzduirea FIU.net de către Europol depășește mandatul acestuia din urmă în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

supravegherii și la îmbunătățirea cooperării dintre FIU și autoritățile de supraveghere. Decizia privind sediul Autorității ar trebui să fie luată în conformitate cu dispozițiile relevante ale Abordării comune a Parlamentului European, a Consiliului UE și a Comisiei Europene privind agențiile descentralizate[29].

- **Atribuțiile și competențele Autorității (articolele 5-44)**

Atribuțiile Autorității pot fi împărțite în cinci domenii:

(i) în ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea asigură respectarea, la nivel de grup, a cerințelor prevăzute în Directiva/Regulamentul privind CSB și în orice alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii care impun instituțiilor financiare obligații în materie de CSB/CFT. Autoritatea efectuează analize și evaluări de supraveghere la nivel de entitate individuală și la nivel de grup, participă la supravegherea la nivel de grup și elaborează și menține actualizat un sistem de evaluare a riscurilor și a vulnerabilităților entităților obligate selectate;

(ii) în ceea ce privește supraveghetorii financiari, Autoritatea efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii financiari dispun de resurse și competențe adecvate, necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor. Autoritatea facilitează funcționarea colegiilor și contribuie la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere. Autoritatea coordonează schimburile de personal și de informații între supraveghetorii financiari din Uniune și oferă asistență supraveghetorilor;

(iii) în ceea ce privește supraveghetorii nefinanciari, inclusiv organismele de autoreglementare, după caz, Autoritatea coordonează evaluările *inter pares* ale standardelor și practicilor de supraveghere și solicită supraveghetorilor nefinanciari să investigheze posibilele încălcări ale cerințelor aplicabile entităților obligate și să analizeze posibilitatea impunerii de sancțiuni sau de măsuri de remediere în cazul unor astfel de încălcări. Autoritatea efectuează evaluări periodice și oferă asistență supraveghetorilor. În cazul în care supravegherea anumitor sectoare este delegată la nivel național organismelor de autoreglementare, Autoritatea exercită atribuțiile prevăzute la primul punct în legătură cu organismele publice care supervizează activitatea acestor organisme de autoreglementare;

(iv) în ceea ce privește FIU din statele membre, Autoritatea joacă un rol semnificativ în efectuarea de analize comune de către FIU, și anume în identificarea cazurilor relevante și în elaborarea unor metode adecvate pentru analizele comune ale cazurilor transfrontaliere. În plus, Autoritatea pune la dispoziția FIU servicii și instrumente informatice și de inteligență artificială pentru schimbul securizat de informații, inclusiv prin găzduirea FIU.net. Autoritatea promovează cunoștințele de specialitate privind metodele de detectare, analiză și diseminare a tranzacțiilor suspecte, oferă formare specializată și asistență FIU și pregătește și coordonează evaluările amenințărilor;

(v) competențele generale ale Autorității care se referă la toate atribuțiile menționate mai sus vor include competența de a adopta standarde tehnice de

[29] https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_ro.pdf.

reglementare și standarde tehnice de punere în aplicare, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația CSB/CFT aplicabilă, precum și competența generală de a adopta orientări sau recomandări adresate entităților obligate, supraveghetorilor CSB/CFT sau FIU. În contextul supravegherii directe, Autoritatea are competența de a adopta decizii obligatorii, măsuri administrative și sancțiuni pecuniare în privința entităților obligate supravegheate direct. În contextul supravegherii indirecte, în ceea ce privește autoritățile de supraveghere financiare și nefinanciare, Autoritatea are, printre altele, competența de a emite solicitări de a acționa și instrucțiuni legate de exercitarea competențelor de supraveghere ale acestora.

- **Supravegherea directă a entităților obligate din sectorul financiar selectate (articolele 12-27)**

Autoritatea va fi supraveghetorul unui număr limitat de entități obligate din sectorul financiar transfrontaliere cu cel mai ridicat grad de risc („entități obligate selectate”). În plus, există o procedură prin care Autoritatea poate prelua, de la autoritățile naționale de supraveghere, supravegherea oricărei entități obligate din sectorul financiar în situații de urgență, în cazul în care există indicii privind încălcări ale legislației în materie de CSB/CFT care nu sunt tratate în mod eficient și adecvat de către o autoritate de supraveghere. O selecție periodică a entităților pentru supravegherea directă va avea loc o dată la trei ani, pe baza unor criterii obiective. Pentru a fi selectate, entitățile trebuie să desfășoare activități într-un număr minim de state membre și, cel puțin într-un anumit număr dintre aceste state membre, entitățile trebuie să fie incluse în categoria cu cel mai ridicat grad de risc de către autoritatea de supraveghere, pe baza unei metodologii armonizate de evaluare a riscurilor.

Autoritatea poate prelua supravegherea unei entități obligate individuale din sectorul financiar în cazul în care au existat probleme legate de respectarea cerințelor aplicabile la nivelul entității, iar autoritatea de supraveghere relevantă nu a luat măsurile adecvate pentru a remedia neconformitatea în timp util. Preluarea poate avea loc numai în urma unei proceduri care se încheie cu o decizie a Comisiei care confirmă preluarea. Înainte de aceasta, ar fi fost nevoie ca Autoritatea să fi impus autorității de supraveghere să ia o anumită măsură pentru a remedia deficiențele identificate la nivelul entității obligate, autoritatea națională să nu fi luat această măsură într-un termen prevăzut, iar Autoritatea să fi sesizat Comisia, solicitând o decizie de transfer al competenței de supraveghere. Supravegherea entităților obligate selectate supravegheate direct va fi efectuată de echipe comune de supraveghere conduse de Autoritate, dar care includ personal din cadrul autorităților naționale de supraveghere. Inspecțiile la fața locului vor face parte din supraveghere. Autoritatea va avea competența de a adresa decizii obligatorii unor astfel de entități obligate selectate și de a impune sancțiuni administrative entităților juridice, de până la maximum 10 % din cifra de afaceri sau de 10 milioane EUR, luându-se în considerare valoarea cea mai mare.

- **Supravegherea indirectă a entităților obligate neselectate (articolele 25-27) și a entităților obligate nefinanciare (articolele 28-29)**

Rolul Autorității de supraveghere indirectă va fi unul de coordonare și supervizare a supraveghetorilor naționali din domeniul CSB/CFT, inclusiv a organismelor de autoreglementare (SRO) din anumite state membre pentru anumite entități obligate nefinanciare. Evaluările *inter pares* și analizele tematice vor fi instrumente importante pentru identificarea bunelor practici și a practicilor mai puțin bune și pentru asigurarea unor standarde înalte de supraveghere în întreaga Uniune. Autoritatea va avea competența de a adresa supraveghetorilor naționali și SRO orientări, avize și recomandări.

- **Mecanismul de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare (articolele 33-37)**

Autoritatea va avea competența de a adopta, prin intermediul standardelor tehnice de punere în aplicare, formulare și modele obligatorii pentru raportarea tranzacțiilor suspecte și a activităților suspecte de la entitățile obligate către FIU, facilitând astfel o cooperare și un schimb de informații mai rapide și mai eficiente între FIU. Autoritatea va promova și va participa la organizarea de analize comune ale anumitor tranzacții și activități transfrontaliere suspecte. Autoritatea va efectua evaluări ale desfășurării, metodelor și procedurilor de realizare a unor astfel de analize comune, cu scopul de a îmbunătăți în mod constant eficacitatea acestora. În fine, Autoritatea va găzdui și va gestiona FIU.net, o rețea securizată de comunicare între FIU.

- **Organizarea și guvernanța Autorității (articolele 45-63)**

Autoritatea va fi formată din două organe de conducere colegiale, și anume un Comitet executiv, format din cinci membri independenți cu normă întreagă și președintele Autorității, și un Consiliu general, compus din reprezentanți ai statelor membre. Pentru a face față diferitelor atribuții acordate Autorității, Consiliul general se va reuni în două formațiuni alternative – o formațiune consacrată supravegherii, formată din șefii autorităților publice responsabile cu supravegherea CSB și o formațiune consacrată FIU-rilor, care include șefii FIU-urilor din statele membre. Ambele formațiuni ale Consiliului general sunt prezidate de președintele Autorității.

Consiliul general reunit în formațiunea adecvată în funcție de tema tratată, va adopta toate instrumentele de reglementare, proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, orientările și recomandările. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii poate, de asemenea, să emită un aviz cu privire la orice decizie referitoare la entitățile obligate selectate supravegheate direct, elaborată de echipa comună de supraveghere înainte de adoptarea deciziei finale de către Comitetul executiv.

Comitetul executiv va fi organul de conducere al Autorității. Acesta va lua toate deciziile privind entitățile obligate individuale sau autoritățile de supraveghere individuale în cazul în care Autoritatea acționează în calitate de supraveghetor direct al entităților obligate selectate sau de supraveghetor indirect al entităților obligate neselectate sau al entităților obligate nefinanciare, având competențe de supervizare specifice față de autoritățile lor de supraveghere. Comitetul executiv va lua, de asemenea, deciziile privind proiectul de buget și alte aspecte legate de administrarea, operațiunile și funcționarea Autorității. În ceea ce privește aceste decizii speciale, un reprezentant al Comisiei are drept de vot.

Autoritatea va avea un președinte și un director executiv. Președintele va reprezenta Autoritatea și va fi responsabil de pregătirea lucrărilor Consiliului general și ale Comitetului executiv. Directorul executiv va fi responsabil pentru gestionarea curentă a Autorității și își va asuma răspunderea din punct de vedere administrativ în ceea ce privește execuția bugetului, resursele, personalul și achizițiile publice din cadrul Autorității. Președintele Autorității și directorul executiv vor fi selectați în urma unor proceduri de selecție individuale.

Va exista un Comitet administrativ de control însărcinat cu soluționarea contestațiilor împotriva deciziilor cu caracter obligatoriu ale Autorității adresate entităților obligate aflate sub supravegherea directă a Autorității; deciziile Comitetului administrativ de control vor putea fi atacate în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene. Comitetul administrativ de control va fi alcătuit din persoane cu bună reputație, care vor avea sarcina de a audia contestațiile administrative ale entităților obligate selectate cu privire la deciziile obligatorii care le sunt adresate de Autoritate. Comitetul administrativ de control poate propune

modificarea sau înlocuirea deciziei inițiale a Comitetului executiv care face obiectul unei contestații administrative. Comitetul executiv ține seama de avizul Comitetului administrativ de control, dar nu are obligații în temeiul acestuia.

- **Dispoziții financiare (articolele 64-72)**

Autoritatea va întocmi un buget anual, care trebuie să fie echilibrat, în vederea adoptării de către autoritatea bugetară. Autoritatea va adopta un regulament financiar intern și măsuri antifraudă. Curtea de Conturi va formula observații cu privire la proiectul de buget și va avea competența de a audita Autoritatea. Parlamentul European va acorda descărcarea de gestiune, la fel ca și în cazul altor agenții descentralizate.

Veniturile Autorității vor proveni atât de la bugetul UE, cât și din taxele percepute de la anumite entități obligate selectate și neselectate din sectorul financiar. Taxele percepute de la entitățile obligate selectate și neselectate vor corespunde costurilor suportate de Autoritate pentru supravegherea directă și indirectă a entităților obligate din sectorul financiar. Un act delegat al Comisiei va specifica subsetul de entități obligate care fac obiectul taxelor și va stabili metodologia de calculare a taxelor pentru fiecare entitate obligată.

- **Statutul funcționarilor (articolele 73-76) și cooperarea (articolele 77-81)**

Autoritatea va aplica Statutul funcționarilor (SF) și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (RACA), inclusiv în ceea ce privește secretul profesional și privilegiile și imunitățile. Normele privind protecția datelor și accesul la documente vor institui obligația de a colabora îndeaproape cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și cu Comitetul european pentru protecția datelor.

Autoritatea are obligația de a coopera cu bună credință cu organismele externe relevante, inclusiv cu organele UE (Europol, autoritățile europene de supraveghere, Mecanismul unic de supraveghere și Parchetul European), cu alte autorități naționale competente relevante, cum ar fi autoritățile prudențiale, de rezoluție și privind SGD, precum și cu autorități din țările terțe, după caz.

- **Dispoziții finale (articolele 82-93)**

Competențele Autorității Bancare Europene în domeniul CSB/CFT sunt eliminate și transferate Autorității.

Autoritatea va fi înființată la începutul anului 2023, iar activitatea de supraveghere directă va începe la începutul anului 2026. O evaluare va fi efectuată până în decembrie 2029.

2021/0240 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[1],

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor[2],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Experiența cu actualul cadru de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CTF), care se bazează în mare măsură pe punerea în aplicare la nivel național a măsurilor CSB/CFT, a evidențiat deficiențe nu numai în ceea ce privește funcționarea eficientă a cadrului CSB/CFT al Uniunii, ci și în ceea ce privește integrarea recomandărilor internaționale. Aceste deficiențe conduc la apariția unor noi obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne, atât din cauza riscurilor din cadrul pieței interne, cât și din cauza amenințărilor externe cu care se confruntă piața internă.

(2) Caracterul transfrontalier al criminalității și al produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni periclitează eforturile sistemului financiar al Uniunii legate de prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Aceste eforturi trebuie să fie abordate la nivelul Uniunii prin crearea unei autorități care să contribuie la punerea în aplicare a normelor armonizate. În plus, Autoritatea ar trebui să urmărească o abordare armonizată pentru a consolida cadrul de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului existent în Uniune și, în special, supravegherea și cooperarea în materie de CSB între FIU. Această abordare ar trebui să reducă divergențele dintre legislațiile și practicile de supraveghere naționale și să introducă structuri care să favorizeze în mod ferm buna funcționare a pieței interne și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe articolul 114 din TFUE.

(3) Prin urmare, ar trebui înființată o Autoritate Europeană pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului, Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor (denumită în continuare „Autoritatea”). Crearea acestei noi autorități este esențială

[1] JO C , , p. .

[2] [se adaugă trimiterea] JO C , , p. .

pentru a asigura supravegherea eficientă și adecvată a entităților obligate care prezintă un risc inerent ridicat de spălare a banilor/finanțare terorismului (SB/FT), consolidând abordările comune în materie de supraveghere pentru entitățile obligate neselectate și facilitând analizele comune și cooperarea dintre unitățile de informații financiare (FIU).

(4) Acest nou instrument face parte dintr-un pachet cuprinzător care vizează consolidarea cadrului CSB/CFT al Uniunii. Prezentul instrument, alături de Directiva [a se introduce referința – Propunerea referitoare la cea de A 6-a Directivă privind combaterea spălării banilor], Regulamentul [a se introduce referința – Propunerea de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847] și Regulamentul [a se introduce referința – Propunerea de regulament privind combaterea spălării banilor] vor forma cadrul juridic care reglementează cerințele în materie de CSB/CFT care trebuie îndeplinite de entitățile obligate și care stă la baza cadrului instituțional al Uniunii în materie de CSB/CFT.

(5) Pentru ca supravegherea în materie de CSB/CFT să atingă un nivel eficient și uniform în întreaga Uniune, este necesar să se confere Autorității următoarele competențe: supravegherea directă a unui anumit număr de entități obligate selectate din sectorul financiar; monitorizarea, analiza și schimbul de informații privind riscurile de spălare a banilor/finanțare a terorismului care afectează piața internă; coordonarea și supervizarea supraveghetorilor CSB/CFT din sectorul financiar; coordonarea și supervizarea supraveghetorilor CSB/CFT din sectorul nefinanciar, inclusiv a organismelor de autoreglementare, precum și coordonarea și sprijinirea FIU.

(6) Combinarea competențelor de supraveghere directă și indirectă asupra entităților obligate și funcționarea, de asemenea, ca mecanism de sprijin și de cooperare pentru FIU reprezintă cel mai adecvat mijloc de a realiza supravegherea și cooperarea între FIU la nivelul Uniunii. Acest lucru ar trebui realizat prin crearea unei autorități care ar trebui să combine independența și un nivel ridicat de expertiză tehnică și care ar trebui să fie înființată în conformitate cu Declarația comună și cu Abordarea comună a Parlamentului European, a Consiliului Uniunii Europene și a Comisiei Europene privind agențiile descentralizate[3].

(7) Între Autoritate și statul membru gazdă ar trebui să se stabilească un acord privind sediul, care să prevadă condițiile de stabilire a sediului și avantajele oferite de statul membru Autorității și personalului acesteia.

(8) Competențele Autorității ar trebui să îi permită acesteia să îmbunătățească supravegherea în materie de CSB/CFT în Uniune în diverse moduri. În ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea ar trebui să asigure respectarea la nivel de grup a cerințelor prevăzute în cadrul CSB/CFT și în orice alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii care impun instituțiilor financiare obligații în materie de CSB/CFT. În plus, Autoritatea ar trebui să efectueze evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii financiari dispun de resursele și competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor. Aceasta ar trebui să faciliteze funcționarea colegiilor de supraveghere în domeniul CSB și să contribuie la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere. În ceea ce privește supraveghetorii nefinanciari, inclusiv organismele de autoreglementare, după caz, Autoritatea ar trebui să coordoneze evaluările *inter pares* ale standardelor și practicilor de supraveghere și să solicite supraveghetorilor nefinanciari să investigheze

[3] https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_ro.pdf.

posibilele încălcări ale cerințelor în materie de CSB/CFT. În plus, Autoritatea ar trebui să coordoneze efectuarea de analize comune de către FIU și să pună la dispoziția FIU servicii și instrumente informatice și de inteligență artificială pentru schimbul securizat de informații, inclusiv prin găzduirea FIU.net.

(9) Cu obiectivul de a consolida normele privind CSB/CFT la nivelul Uniunii și de a spori claritatea acestora, asigurând, în același timp, coerența cu standardele internaționale și cu alte acte legislative, este necesar să se stabilească rolul de coordonare al Autorității la nivelul Uniunii în ceea ce privește toate tipurile de entități obligate, pentru a sprijini supraveghetorii naționali și a promova convergența în materie de supraveghere, pentru a crește eficiența punerii în aplicare a măsurilor de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului, inclusiv în sectorul nefinanciar. În consecință, Autoritatea ar trebui să fie mandatată să elaboreze standarde tehnice de reglementare, să adopte orientări, recomandări și avize cu scopul ca, în cazul în care supravegherea rămâne la nivel național, să se aplice aceleași practici și standarde de supraveghere, în principiu, tuturor entităților comparabile. Autorității ar trebui să i se încredințeze, datorită expertizei sale de înaltă specializare, elaborarea unei metodologii de supraveghere, în conformitate cu o abordare bazată pe riscuri. Anumite aspecte ale metodologiei, care pot include criterii de referință cantitative armonizate, cum ar fi abordările privind clasificarea profilului de risc inerent al entităților obligate, ar trebui să fie detaliate în măsuri de reglementare obligatorii direct aplicabile – standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare. Alte aspecte, care necesită o marjă de apreciere mai largă în materie de supraveghere, cum ar fi abordările privind evaluarea profilului de risc rezidual și controalele interne în cadrul entităților obligate, ar trebui să facă obiectul orientărilor, recomandărilor și avizelor fără caracter obligatoriu ale Autorității. Metodologia armonizată de supraveghere ar trebui să țină seama în mod corespunzător și, după caz, să valorifice metodologiile de supraveghere existente referitoare la alte aspecte ale supravegherii entităților obligate din sectorul financiar, în special în cazul în care există o interacțiune între supravegherea în materie de CSB/CFT și supravegherea prudențială. În mod specific, metodologia de supraveghere care urmează să fie elaborată de Autoritate ar trebui să fie complementară orientărilor și altor instrumente elaborate de Autoritatea Bancară Europeană, detaliind abordările autorităților de supraveghere prudențială în ceea ce privește luarea în considerare a riscurilor de spălare a banilor/finanțare a terorismului în cadrul supravegherii prudențiale, pentru a asigura o interacțiune eficace între supravegherea prudențială și supravegherea în materie de CSB/CFT.

(10) Autoritatea ar trebui să fie împuternicită să elaboreze standarde tehnice de reglementare pentru a completa cadrul de reglementare armonizat stabilit în [a se introduce referințele – Propunerea referitoare la cea de A 6-a Directivă privind combaterea spălării banilor, Regulamentul privind combaterea spălării banilor și Propunerea de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847]. Comisia ar trebui să aprobe proiectele de standarde tehnice de reglementare prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii. Acestea ar trebui să facă obiectul unor modificări doar în situații foarte limitate și extraordinare, deoarece Autoritatea este actorul care se află în legătură strânsă cu cadrul CSB/CFT și care cunoaște cel mai bine acest cadru. Pentru a asigura un proces rapid și fără dificultăți de adoptare a respectivelor standarde, decizia Comisiei de a aproba proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie luată într-un termen-limită.

(11) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să adopte standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE.

(12) Întrucât nu există mecanisme suficient de eficace pentru a gestiona incidentele legate de CSB/CFT care implică aspecte transfrontaliere, este necesar să se instituie un sistem integrat de supraveghere CSB/CFT la nivelul Uniunii, care să asigure aplicarea consecventă și de înaltă calitate a metodologiei de supraveghere CSB/CFT și să promoveze cooperarea eficientă între toate autoritățile competente relevante. Din aceste motive, Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere CSB/CFT („autoritățile de supraveghere”) ar trebui să constituie un sistem de supraveghere CSB/CFT. Acest lucru ar fi, de asemenea, în beneficiul autorităților de supraveghere atunci când se confruntă cu provocări specifice, de exemplu în ceea ce privește un risc sporit de spălare a banilor/finanțare a terorismului sau din cauza lipsei de resurse, întrucât, în cadrul sistemului respectiv, asistența reciprocă ar trebui să fie posibilă la cerere. Aceasta ar putea implica schimburi și detașări de personal, activități de formare și schimburi de bune practici. În plus, Comisia ar putea oferi sprijin tehnic statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea promovării reformelor care vizează consolidarea luptei împotriva spălării banilor[4].

(13) Având în vedere rolul important al analizelor tematice pentru supravegherea în materie de CSB/CFT în întreaga Uniune, întrucât acestea permit identificarea și compararea nivelului de expunere la riscuri și a tendințelor în ceea ce privește entitățile obligate aflate sub supraveghere, precum și faptul că, în prezent, supraveghetorii din diferite state membre nu beneficiază de aceste analize, este necesar ca Autoritatea să identifice analizele tematice naționale care au un domeniu de aplicare și un calendar similare și să asigure coordonarea acestora la nivelul Uniunii. Pentru a evita situațiile în care există riscul de apariție a unor conflicte în comunicarea cu entitățile supravegheate, rolul de coordonare al Autorității ar trebui să se limiteze la interacțiunea cu autoritățile de supraveghere relevante și nu ar trebui să includă nicio interacțiune directă cu entitățile obligate neselectate. Din același motiv, Autoritatea ar trebui să analizeze posibilitatea alinierii sau a sincronizării calendarului analizelor tematice naționale și să faciliteze orice activități pe care autoritățile de supraveghere relevante ar dori să le desfășoare în comun sau în mod similar.

(14) Utilizarea eficientă a datelor conduce la o mai bună monitorizare a întreprinderilor și la o conformare sporită a acestora. Prin urmare, atât supravegherea directă, cât și cea indirectă, exercitate de Autoritate și autoritățile de supraveghere cu privire la toate entitățile obligate din sistem ar trebui să se bazeze pe accesul rapid la datele și informațiile relevante referitoare la entitățile obligate și la acțiunile de supraveghere și măsurile adoptate în privința acestora. În acest scop, Autoritatea ar trebui să creeze o bază de date centrală CSB/CFT cu informații colectate de la toate autoritățile de supraveghere și ar trebui să pună aceste informații la dispoziția oricărei autorități de supraveghere din cadrul sistemului în mod selectiv. Aceste date ar trebui să acopere, de asemenea, procedurile de retragere a autorizației, evaluările competenței și onorabilității acționarilor și membrilor entităților obligate individuale, deoarece acest lucru va permite autorităților relevante să ia în considerare în mod corespunzător posibilele deficiențe ale anumitor entități și persoane care s-ar fi putut materializa în alte state membre. Baza de date ar trebui să includă, de asemenea, informații statistice

[4] Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

privind autoritățile de supraveghere și alte autorități publice implicate în supravegherea în materie de CSB/CFT. Astfel de informații ar permite supervizarea eficace de către Autoritate a funcționării corespunzătoare și a eficacității sistemului de supraveghere CSB/CFT. Informațiile din baza de date ar permite Autorității să reacționeze în timp util la potențialele deficiențe și cazuri de neconformitate legate de entitățile obligate neselectate. În temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului[5], Autoritatea va raporta fără întârziere nejustificată EPPO orice comportament infracțional în privința căruia acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22 și articolul 25 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat. În temeiul articolului 8 din Regulamentul 883/2013[6], Autoritatea va transmite OLAF, fără întârziere, orice informații legate de posibile acte de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii.

(15) Pentru a asigura o protecție mai eficace și mai puțin fragmentată a cadrului financiar al Uniunii, un număr limitat de entități obligate cu cel mai ridicat grad de risc ar trebui să fie supravegheate direct de către Autoritate. Întrucât riscurile de spălare a banilor/finanțare a terorismului nu sunt proporționale cu dimensiunea entităților supravegheate, ar trebui aplicate alte criterii pentru a identifica entitățile cu cel mai ridicat grad de risc. În special, ar trebui luate în considerare două categorii: instituții de credit și financiare transfrontaliere cu grad ridicat de risc, care desfășoară activități într-un număr semnificativ de state membre, selectate periodic; și, în cazuri excepționale, orice entitate ale cărei încălcări semnificative ale cerințelor aplicabile nu sunt abordate în mod suficient sau în timp util de supraveghetorul național. Entitățile respective s-ar încadra în categoria „entități obligate selectate”.

(16) Prima categorie de instituții de credit și financiare, sau grupuri de astfel de instituții, ar trebui evaluată o dată la trei ani, pe baza unei combinații de criterii obiective legate de prezența și activitatea lor transfrontalieră și de criterii legate de profilul lor inerent de risc de spălare a banilor/finanțare a terorismului. Numai grupurile financiare complexe de mari dimensiuni, prezente într-o serie de state membre, care ar putea fi supravegheate mai eficient la nivelul Uniunii ar trebui incluse în procesul de selecție. În ceea ce privește instituțiile de credit, prezența transfrontalieră minimă în vederea includerii în procesul de selecție ar trebui să se bazeze pe numărul de filiale și sucursale din diferite state membre, deoarece activitățile bancare riscante cu un volum semnificativ necesită o prezență locală sub forma unei unități. În schimb, alte entități din sectorul financiar pot desfășura activități care pot fi suficient de riscante din perspectiva SB/FT prin prestarea directă de servicii, de exemplu prin intermediul unei rețele de agenți, dar este posibil să nu aibă filiale sau sucursale într-un număr mare de state membre. Prin urmare, aplicarea acelorași criterii transfrontaliere, și anume cele legate de libertatea de stabilire, ar conduce la excluderea entităților mari din sectorul financiar care pot avea un profil de risc semnificativ în mai multe state membre, fără a fi stabilite acolo. Întrucât volumul activităților prin prestarea directă de servicii este, în general, mai mic decât volumul activităților desfășurate într-o sucursală sau o filială, este oportun să se ia în considerare numai grupurile care sunt stabilite în cel puțin două

[5] Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

[6] Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1073/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

state membre, dar care prestează servicii direct sau prin intermediul unei rețele de agenți în încă cel puțin opt state membre.

(17) Pentru a se asigura că numai entitățile obligate cu cel mai ridicat grad de risc dintre cele care desfășoară operațiuni transfrontaliere semnificative sunt supravegheate direct la nivelul Uniunii, evaluarea riscului inerent al acestora ar trebui armonizată. În prezent, există diferite abordări naționale, iar autoritățile de supraveghere utilizează criterii de referință distincte pentru evaluarea și clasificarea riscului inerent de spălare a banilor/finanțare a terorismului al entităților obligate. Utilizarea acestor metodologii naționale pentru selectarea entităților în vederea supravegherii directe la nivelul Uniunii ar putea conduce la condiții de concurență diferite între acestea. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să fie împuternicită să elaboreze standarde tehnice de reglementare care să stabilească o metodologie și criterii de referință armonizate pentru clasificarea riscului inerent de spălare a banilor/finanțare a terorismului drept scăzut, mediu, substanțial sau ridicat. Metodologia ar trebui să fie adaptată la anumite tipuri de riscuri și, prin urmare, ar trebui să urmeze diferite categorii de entități obligate care sunt instituții financiare în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului [OP este rugat să introducă viitorul număr al COM(2021) 420]. Metodologia respectivă ar trebui să fie suficient de detaliată și ar trebui să stabilească criterii de referință cantitative și calitative specifice, luând în considerare cel puțin factorii de risc legați de tipurile de clienți deserviți, produsele și serviciile oferite și zonele geografice, inclusiv jurisdicțiile din țări terțe în care entitățile obligate își desfășoară activitatea sau de care sunt legate. În mod specific, profilul de risc inerent al fiecărei entități obligate evaluate ar fi clasificat în fiecare stat membru în care aceasta își desfășoară activitatea, într-un mod compatibil cu clasificarea oricărei alte entități obligate din Uniune. Criteriile de referință cantitative și calitative ar permite ca o astfel de clasificare să fie obiectivă și să nu depindă de puterea de apreciere a unei anumite autorități de supraveghere dintr-un stat membru sau de puterea de apreciere a Autorității.

(18) Criteriul de selecție final ar trebui să garanteze condiții de concurență echitabile între entitățile obligate supravegheate direct și, în acest scop, Autoritatea sau autoritățile de supraveghere nu ar trebui să dispună de putere de apreciere în ceea ce privește decizia referitoare la lista entităților obligate care ar trebui să facă obiectul supravegherii directe. Prin urmare, în cazul în care o anumită entitate obligată evaluată desfășoară activități transfrontaliere și se încadrează în categoria cu grad ridicat de risc în conformitate cu metodologia armonizată într-un număr minim de state membre, entitatea respectivă ar trebui să fie considerată o entitate obligată selectată. În cazul instituțiilor de credit, aspectul transfrontalier ar trebui abordat prin includerea acelor instituții de credit care sunt clasificate ca prezentând un grad ridicat de risc în cel puțin patru state membre și în cazul în care, în cel puțin unul dintre cele patru state membre, entitatea a făcut obiectul unei anchete de supraveghere sau al unei alte anchete publice pentru încălcări semnificative ale cerințelor privind CSB/CFT. În cazul altor instituții financiare, aspectul transfrontalier ar trebui abordat prin includerea instituțiilor financiare care sunt clasificate ca prezentând un grad ridicat de risc în cel puțin un stat membru în care sunt stabilite și în cel puțin cinci alte state membre în care își desfășoară activitatea prin prestarea directă de servicii.

(19) Pentru a oferi transparență și claritate instituțiilor relevante, Autoritatea ar trebui să publice o listă a entităților obligate selectate în termen de o lună de la începerea unei runde de selecție, după verificarea corespondenței dintre, pe de o parte, informațiile

furnizate de supraveghetorii financiari și, pe de altă parte, criteriile privind activitățile transfrontaliere și metodologia referitoare la riscurile inerente. Prin urmare, este important ca, la începutul fiecărei perioade de selecție, supraveghetorii financiari relevanți să furnizeze Autorității informații statistice actualizate pentru a stabili lista instituțiilor financiare eligibile pentru evaluare în conformitate cu criteriile de includere în evaluare legate de operațiunile transfrontaliere ale acestora. În acest context, supraveghetorii financiari ar trebui să informeze Autoritatea cu privire la categoria de risc inerent în care se încadrează o instituție financiară în jurisdicțiile lor, în conformitate cu metodologia prevăzută în standardele tehnice de reglementare. Într-un asemenea caz, Autoritatea ar trebui să își asume atribuțiile legate de supravegherea directă la cinci luni de la publicarea listei. Acest interval de timp este necesar pentru a pregăti în mod corespunzător transferul atribuțiilor de supraveghere de la nivel național la nivelul Uniunii, inclusiv formarea unei echipe comune de supraveghere, precum și adoptarea oricăror acorduri de lucru relevante cu supraveghetorii financiari relevanți.

(20) Pentru a asigura securitatea juridică și condiții de concurență echitabile între entitățile selectate, orice entitate selectată ar trebui să rămână sub supravegherea directă a Autorității timp de cel puțin trei ani, chiar dacă, din momentul selectării și în cursul celor trei ani, nu mai îndeplinește niciunul dintre criteriile privind activitatea transfrontalieră sau riscul din cauza, de exemplu, a unei posibile consolidări, extinderi sau realocări a activităților efectuate prin intermediul unităților sau a libertății de a presta servicii. Autoritatea ar trebui, de asemenea, să se asigure că entităților obligate și autorităților lor de supraveghere li se alocă suficient timp pentru pregătirea transferului supravegherii de la nivel național la nivelul Uniunii. Prin urmare, fiecare selecție ulterioară ar trebui să înceapă cu șase luni înainte de data-limită a perioadei de trei ani de supraveghere a entităților selectate anterior.

(21) Actorii relevanți implicați în aplicarea cadrului CSB/CFT ar trebui să coopereze între ei în conformitate cu obligația de cooperare loială consacrată în tratate. Pentru a se asigura că sistemul de supraveghere CSB compus din Autoritate și autoritățile de supraveghere funcționează ca un mecanism integrat și că riscurile specifice fiecărei jurisdicții și expertiza locală în materie de supraveghere sunt luate în considerare în mod corespunzător și că sunt bine utilizate, supravegherea directă a entităților obligate selectate ar trebui să se efectueze prin intermediul unor echipe comune de supraveghere. Aceste echipe ar trebui să fie conduse de un membru al personalului Autorității, care coordonează toate activitățile de supraveghere ale echipei. Pentru a asigura o înțelegere adecvată a posibilelor particularități naționale, liderul echipei („coordonatorul ECS”) ar trebui să fie repartizat în statul membru în care entitatea selectată își are sediul. Autoritatea ar trebui să fie responsabilă de constituirea și componența echipei comune de supraveghere, iar supraveghetorii locali ar trebui să se asigure că un număr suficient de membri ai personalului lor sunt numiți în echipă, ținând seama de profilul de risc al entității selectate din jurisdicția lor.

(22) Pentru a se asigura că Autoritatea își poate îndeplini obligațiile de supraveghere în mod eficient în ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea ar trebui să poată obține orice documente și informații interne necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale și, în acest scop, ar trebui să aibă competențe generale de investigare conferite tuturor autorităților de supraveghere în temeiul dreptului administrativ național.

(23) Autoritatea ar trebui să aibă competența de a solicita luarea de măsuri, în cadrul entității, pentru a spori gradul de respectare de către entitățile obligate a cadrului

CSB/CFT, inclusiv consolidarea procedurilor interne și modificarea structurii de guvernanță, mergând până la îndepărtarea membrilor din organul de conducere, fără a aduce atingere competențelor altor autorități de supraveghere relevante ale aceleiași entități selectate. În urma constatărilor relevante privind neconformitatea sau conformitatea parțială a entității obligate în ceea ce privește cerințele aplicabile, Autoritatea ar trebui să poată impune măsuri sau proceduri specifice pentru anumiți clienți sau categorii de clienți care prezintă riscuri ridicate. Inspecțiile la fața locului ar trebui să fie o caracteristică obișnuită a acestei supravegheri. În cazul în care un anumit tip de inspecție la fața locului necesită o autorizație din partea autorității judiciare naționale, Autoritatea ar trebui să solicite o astfel de autorizație.

(24) Autoritatea ar trebui să aibă o gamă completă de competențe de supraveghere în ceea ce privește entitățile supravegheate direct pentru a asigura conformitatea cu cerințele aplicabile. Aceste competențe ar trebui să se aplice în cazurile în care entitatea selectată nu îndeplinește cerințele, în cazurile în care este probabil ca anumite cerințe să nu fie îndeplinite, precum și în cazurile în care procesul și controalele interne nu sunt adecvate pentru a asigura o bună gestionare a riscurilor de spălare a banilor/finanțare a terorismului ale entității obligate selectate. Exercitarea acestor competențe ar putea fi realizată prin intermediul unor decizii obligatorii adresate unor entități obligate individuale selectate.

(25) Pe lângă competențele de supraveghere și pentru a asigura conformitatea, în cazul unor încălcări semnificative ale cerințelor direct aplicabile, Autoritatea ar trebui să poată impune sancțiuni administrative pecuniare entităților obligate selectate. Aceste sancțiuni ar trebui să fie proporționale și disuasive, ar trebui să aibă atât un efect punitiv, cât și unul de descurajare și ar trebui să respecte principiul *ne bis in idem*. Cuantumurile maxime ale sancțiunilor pecuniare ar trebui să fie în concordanță cu cele stabilite în [a se introduce referința – A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor] și să fie puse la dispoziția tuturor autorităților de supraveghere din întreaga Uniune. Cuantumurile de bază ale acestor sancțiuni ar trebui să fie stabilite în limitele stabilite de cadrul CSB/CFT, ținând seama de natura cerințelor care au fost încălcate. Pentru ca Autoritatea să ia în considerare în mod adecvat circumstanțele agravante sau atenuante, ar trebui să existe posibilitatea de ajustare a cuantumului de bază relevant. Pentru o modificare în timp util a practicilor comerciale dăunătoare, Comitetul executiv al Autorității ar trebui să fie împuternicit să impună penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga persoana fizică sau juridică relevantă să înceteze comportamentul respectiv. Pentru a spori gradul de sensibilizare a tuturor entităților obligate, încurajându-le să adopte practici comerciale în conformitate cu cadrul CSB/CFT, sancțiunile și penalitățile ar trebui publicate. Curtea de Justiție ar trebui să aibă competența de a controla legalitatea deciziilor adoptate de Autoritate, Consiliu și Comisie în conformitate cu articolul 263 din TFUE, precum și de a determina răspunderea lor extracontractuală.

(26) Pentru ca Autoritatea și supraveghetorii financiari să comunice rapid și eficient în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT și să permită procese decizionale mai coerente, este necesar să existe mecanisme specifice de comunicare în cadrul sistemului respectiv.

(27) În cazul entităților obligate neselectate, supravegherea în materie de CSB/CFT trebuie să rămână în primul rând la nivel național, autoritățile naționale competente păstrând pe deplin responsabilitatea și răspunderea pentru supravegherea directă. Autorității ar trebui să i se acorde competențe adecvate de supraveghere indirectă pentru a se asigura că acțiunile de supraveghere de la nivel național sunt coerente și de înaltă calitate în

întreaga Uniune. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să efectueze evaluări ale stadiului convergenței în materie de supraveghere și să publice rapoarte conținând constatările sale. Autoritatea ar trebui să fie împuternicită să emită orientări și recomandări adresate atât entităților obligate, cât și autorităților de supraveghere, în vederea asigurării unor practici de supraveghere armonizate și la nivel înalt în întreaga Uniune.

(28) Anumite entități obligate din sectorul financiar care nu îndeplinesc cerințele pentru selecția periodică ar putea avea în continuare un profil de risc inerent ridicat din perspectiva spălării banilor și a finanțării terorismului sau ar putea prelua, modifica sau extinde activități care implică un grad de risc ridicat, care nu este atenuat cu un nivel proporțional de controale interne, conducând astfel la încălcări semnificative ale cerințelor lor în materie de CSB/CFT. În cazul în care există indicii privind posibile încălcări semnificative ale cerințelor aplicabile în materie de CSB/CFT, acestea pot fi un semn de neglijență gravă din partea entității obligate. În majoritatea cazurilor, autoritatea de supraveghere ar trebui să fie în măsură să reacționeze în mod adecvat la orice posibile încălcări și să prevină ca riscurile să se materializeze și să conducă la o neglijență gravă a cerințelor în materie de CSB/CFT. Cu toate acestea, în anumite cazuri, este posibil ca un răspuns la nivel național să nu fie suficient sau oportun, în special atunci când există indicii că au avut deja loc încălcări semnificative la nivelul entității. În aceste cazuri, Autoritatea ar trebui să poată solicita supraveghetorului local să ia măsuri specifice pentru a remedia situația, inclusiv impunerea de sancțiuni financiare. Pentru a preveni materializarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, termenul pentru luarea de măsuri la nivel național ar trebui să fie suficient de scurt.

(29) Autoritatea ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita din proprie inițiativă un transfer de atribuții și competențe de supraveghere referitoare la o anumită entitate obligată, în cazul lipsei de acțiune sau al nerespectării instrucțiunilor sale în termenul prevăzut. Întrucât transferul de atribuții și competențe asupra unei entități obligate fără o solicitare expresă a supraveghetorului financiar adresată Autorității ar necesita o decizie discreționară din partea Autorității, Autoritatea ar trebui să transmită Comisiei o cerere specifică în acest sens. Pentru ca Comisia să poată lua o decizie coerentă cu cadrul atribuțiilor alocate Autorității în cadrul CSB/CFT, cererea Autorității ar trebui să includă o justificare adecvată și să indice o durată exactă a realocării atribuțiilor și competențelor către Autoritate. Intervalul de timp pentru realocarea competențelor ar trebui să corespundă perioadei necesare Autorității pentru a gestiona riscurile la nivel de entitate și nu ar trebui să depășească trei ani. Comisia ar trebui să adopte rapid și, în orice caz, în termen de o lună, decizia privind transferarea către Autoritate a competențelor și atribuțiilor de supraveghere a entității.

(30) Pentru a îmbunătăți practicile de supraveghere din sectorul nefinanciar, Autoritatea ar trebui să efectueze evaluări *inter pares* ale autorităților de supraveghere din sectorul nefinanciar, inclusiv ale autorităților publice care supervizează organismele de autoreglementare (SRO), și să publice rapoarte cu constatările sale; acestea ar putea fi însoțite de orientări sau recomandări adresate autorităților publice relevante, inclusiv autorităților publice care supervizează SRO. SRO ar trebui să poată participa la evaluări *inter pares* de la caz la caz, în situațiile în care își exprimă dorința de a participa.

(31) Pentru a spori eficiența punerii în aplicare a măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și în sectorul nefinanciar, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să investigheze posibilele încălcări ale dreptului Uniunii

sau aplicarea incorectă a acestuia de către autoritățile de supraveghere în sectorul respectiv, inclusiv de către autoritățile publice care supervizează SRO.

(32) Pentru a analiza activitățile suspecte care afectează mai multe jurisdicții, FIU relevante care au primit rapoarte conexe ar trebui să fie în măsură să efectueze în mod eficient analize comune ale cazurilor de interes comun. În acest scop, Autoritatea ar trebui să fie în măsură să propună, să coordoneze și să sprijine, prin toate mijloacele adecvate, analizele comune ale tranzacțiilor sau activităților suspecte transfrontaliere. Analizele comune ar trebui să fie declanșate în cazul în care este necesară efectuarea unor astfel de analize comune în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii. Cu acordul explicit al FIU care participă la analizele comune, personalul Autorității care sprijină efectuarea de analize comune ar trebui să fie în măsură să primească și să prelucreze toate datele și informațiile necesare, inclusiv datele și informațiile referitoare la cazurile analizate.

(33) Pentru a îmbunătăți eficacitatea analizelor comune, Autoritatea ar trebui să poată iniția revizuiri ale metodelor, procedurilor și desfășurării analizelor comune, cu scopul de a stabili învățămintele desprinse și de a îmbunătăți și a promova aceste analize. Feedbackul privind analiza comună ar trebui să permită Autorității să formuleze concluzii și recomandări care ar contribui, în cele din urmă, la perfecționarea și îmbunătățirea periodică a metodelor și procedurilor de efectuare a analizelor comune.

(34) Pentru a facilita și a îmbunătăți cooperarea între FIU și Autoritate, inclusiv în scopul efectuării de analize comune, FIU ar trebui să poată delega Autorității, pe bază de voluntariat, câte un membru al personalului din cadrul fiecărei FIU. Delegații FIU naționale ar trebui să sprijine personalul Autorității în îndeplinirea tuturor sarcinilor legate de FIU, inclusiv efectuarea de analize comune și pregătirea evaluărilor amenințărilor și a analizelor strategice ale amenințărilor, riscurilor și metodelor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Pe lângă analizele comune, Autoritatea ar trebui să încurajeze și să faciliteze diferite forme de asistență reciprocă între FIU, inclusiv formarea și schimburile de personal, pentru a îmbunătăți consolidarea capacităților și a permite schimbul de cunoștințe și de bune practici între FIU.

(35) Autoritatea ar trebui să gestioneze, să găzduiască și să întrețină FIU.net, sistemul informatic dedicat care permite FIU să coopereze și să facă schimb de informații între ele și, după caz, cu omologii din țări terțe și cu părți terțe. Autoritatea, în cooperare cu statele membre, ar trebui să mențină sistemul actualizat. În acest scop, Autoritatea ar trebui să se asigure că, pentru dezvoltarea FIU.net, se utilizează în orice moment cea mai avansată tehnologie de ultimă generație disponibilă, cu condiția să se efectueze o analiză cost-beneficiu.

(36) Pentru a stabili practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere și legate de FIU și pentru a asigura aplicarea comună, uniformă și coerentă a dreptului Uniunii, Autoritatea ar trebui să poată emite orientări și recomandări adresate tuturor entităților obligate sau unei categorii de entități obligate, precum și tuturor autorităților de supraveghere și FIU sau unei categorii de autorități de supraveghere și FIU. Orientările și recomandările ar putea fi emise în temeiul unei împuterniciri specifice prevăzute în actele aplicabile ale Uniunii sau la propria inițiativă a Autorității, în cazul în care este necesară consolidarea cadrului CSB/CFT la nivelul Uniunii.

(37) Instituirea unei structuri solide de guvernanță în cadrul Autorității este esențială pentru asigurarea exercitării efective a sarcinilor încredințate Autorității, precum și pentru un proces decizional eficient și obiectiv. Având în vedere complexitatea și varietatea sarcinilor conferite Autorității atât în domeniul supravegherii, cât și în cel al FIU,

deciziile nu pot fi luate de un singur organism de conducere, așa cum se întâmplă adesea în cazul agențiilor descentralizate. Întrucât anumite tipuri de decizii, cum ar fi deciziile privind adoptarea de instrumente comune, trebuie să fie luate de reprezentanți ai autorităților competente sau ai FIU și să respecte regulile de vot prevăzute în TFUE, anumite alte decizii, cum ar fi deciziile privind entități obligate selectate individuale sau autorități individuale, necesită un organ decizional format dintr-un număr mai mic de membri care ar trebui să facă obiectul unor mecanisme adecvate de asigurare a răspunderii. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să fie alcătuită dintr-un Consiliu general și un Comitet executiv, format din cinci membri independenți deplini și președintele Autorității.

(38) Pentru a asigura expertiza relevantă, Consiliul general ar trebui să aibă două formațiuni. Pentru toate deciziile privind adoptarea actelor cu aplicabilitate generală, cum ar fi standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare, orientările, recomandările și avizele referitoare la FIU, Consiliul general ar trebui să fie compus din șefii FIU din statele membre („Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor”). Pentru aceleași tipuri de acte legate de supravegherea directă sau indirectă a entităților obligate financiare și nefinanciare, Consiliul general ar trebui să fie format din șefii supraveghetorilor CSB/CFT care sunt autorități publice („Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii”). Toate părțile reprezentate în Consiliul general ar trebui să depună eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor, în scopul de a asigura continuitatea activității consiliului. Toate părțile ar trebui să vizeze asigurarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și a femeilor în cadrul Consiliului general.

(39) Pentru un proces decizional fără sincope, atribuțiile ar trebui să fie clar împărțite: Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor ar trebui să decidă cu privire la măsurile relevante pentru FIU, Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ar trebui să decidă cu privire la actele delegate, orientările și măsurile similare pentru entitățile obligate. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să ofere Comitetului executiv avizul și opinia sa cu privire la toate proiectele de decizii referitoare la entitățile obligate selectate individuale, propuse de echipele comune de supraveghere. În absența unui astfel de aviz sau a unei astfel de opinii, deciziile ar trebui să fie luate de Comitetul executiv. Ori de câte ori Comitetul executiv se abate în cadrul deciziei finale de la opinia oferită de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, Comitetul executiv ar trebui să explice motivele în scris.

(40) În scopul votării și al luării deciziilor, fiecare stat membru ar trebui să aibă un reprezentant cu drept de vot. Prin urmare, șefii autorităților publice ar trebui să numească un reprezentant permanent în calitate de membru cu drept de vot al Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Alternativ, în funcție de obiectul deciziei sau de ordinea de zi a unei anumite reuniuni a Consiliului general, autoritățile publice ale unui stat membru pot decide cu privire la un reprezentant ad-hoc. Modalitățile practice legate de luarea deciziilor și de votul membrilor Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ar trebui stabilite în regulamentul de procedură al Consiliului general, care urmează să fie elaborat de Autoritate.

(41) Președintele Autorității ar trebui să prezideze reuniunile Consiliului general și să aibă drept de vot atunci când deciziile sunt luate cu majoritate simplă. Comisia ar trebui să fie membru fără drept de vot în cadrul Consiliului general. Pentru a stabili o bună cooperare cu alte instituții relevante, Consiliul general ar trebui, de asemenea, să poată

admite alți observatori fără drept de vot, cum ar fi un reprezentant al Mecanismului unic de supraveghere și câte un reprezentant al fiecăreia dintre cele trei autorități europene de supraveghere (ABE, EIOPA și ESMA) pentru Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii și câte un reprezentant al Europol, EPPO și Eurojust pentru Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor, atunci când sunt dezbătute chestiuni care intră sub incidența mandatelor lor respective sau se iau decizii cu privire la aceste chestiuni. Pentru a asigura un proces decizional fără sincope, deciziile Consiliului general ar trebui să fie luate cu majoritate simplă, cu excepția deciziilor privind proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, orientările și recomandările care ar trebui să fie adoptate cu majoritate calificată de reprezentanți ai statelor membre în conformitate cu regulile de vot din TFUE.

(42) Organul de conducere al Autorității ar trebui să fie Comitetul executiv compus din președintele Autorității și din cinci membri cu normă întreagă, numiți de Consiliul general pe baza listei scurte întocmite de Comisie. Pentru a asigura un proces decizional rapid și eficient, Comitetul executiv ar trebui să fie responsabil de planificarea și executarea tuturor atribuțiilor Autorității, cu excepția situațiilor în care decizii specifice sunt alocate în mod explicit Consiliului general. Pentru a asigura obiectivitatea și rapiditatea adecvată a procesului decizional în domeniul supravegherii directe a entităților obligate selectate, Comitetul executiv ar trebui să ia toate deciziile cu caracter obligatoriu adresate entităților obligate selectate. În plus, împreună cu un reprezentant al Comisiei, Comitetul executiv ar trebui să fie responsabil în mod colectiv de deciziile administrative și bugetare ale Autorității. Aprobarea Comisiei ar trebui să fie necesară atunci când Comitetul executiv ia decizii privind administrarea bugetului, achizițiile publice, recrutarea și auditul Autorității, având în vedere că o parte din finanțarea Autorității va fi asigurată din bugetul Uniunii.

(43) Pentru a permite luarea unor decizii rapide, toate deciziile Comitetului executiv, inclusiv decizia prin care Comisia are drept de vot, ar trebui să fie luate cu majoritate simplă, președintele având un vot decisiv în caz de egalitate de voturi. Pentru a asigura buna gestiune financiară a Autorității, ar trebui să fie necesară aprobarea Comisiei pentru deciziile legate de buget, administrare și recrutare. Membrii cu drept de vot ai Comitetului executiv, alții decât președintele, ar trebui să fie selectați de Consiliul general, pe baza unei liste scurte stabilite de Comisie.

(44) Pentru a asigura funcționarea independentă a Autorității, cei cinci membri ai Comitetului executiv și președintele Autorității ar trebui să acționeze independent și în interesul Uniunii în ansamblul său. Aceștia ar trebui să se comporte, atât în timpul mandatului, cât și după încheierea acestuia, cu integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii. Pentru a nu lăsa impresia că un membru al Comitetului executiv și-ar putea folosi funcția de membru al Comitetului executiv al Autorității pentru a obține o numire de nivel înalt în sectorul privat după încheierea mandatului său și pentru a preveni orice conflicte de interese ulterior angajării în sectorul public, ar trebui introdusă o perioadă a existenței stării de incompatibilitate pentru cei cinci membri ai Comitetului executiv, inclusiv pentru președintele Autorității.

(45) Președintele Autorității ar trebui să fie numit de Consiliu pe baza unor criterii obiective, după aprobarea Parlamentului European. Președintele ar trebui să reprezinte Autoritatea pe plan extern și ar trebui să prezinte rapoarte cu privire la executarea atribuțiilor Autorității.

(46) Directorul executiv al Autorității ar trebui să fie numit de Comitetul executiv pe baza unei liste scurte întocmite de Comisie. Directorul executiv al Autorității ar trebui să fie un înalt funcționar administrativ al Autorității, responsabil cu gestionarea curentă a Autorității, precum și cu administrarea bugetului, achizițiile publice, recrutarea și personalul.

(47) Pentru a proteja în mod eficace drepturile părților în cauză, din motive de economie procedurală și pentru a reduce sarcina asupra Curții de Justiție a Uniunii Europene, Autoritatea ar trebui să ofere persoanelor fizice și juridice posibilitatea de a solicita un control al deciziilor luate în temeiul competențelor legate de supravegherea directă conferite Autorității prin prezentul regulament și care le sunt adresate sau le privesc direct și individual. Independența și obiectivitatea deciziilor luate de Comitetul administrativ de control ar trebui să fie asigurate, printre altele, prin componența sa formată din cinci persoane independente și calificate în mod corespunzător. Deciziile Comitetului administrativ de control ar trebui, la rândul lor, să poată face obiectul unui recurs în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(48) Pentru a garanta buna funcționare a Autorității, finanțarea ar trebui să fie asigurată printr-o combinație de taxe percepute de la anumite entități obligate și o contribuție de la bugetul Uniunii, în funcție de atribuții și funcții. Bugetul Autorității ar trebui să facă parte din bugetul Uniunii, confirmat de autoritatea bugetară pe baza unei propuneri a Comisiei. Autoritatea ar trebui să prezinte Comisiei spre aprobare un proiect de buget și un regulament financiar intern.

(49) Pentru a se asigura că Autoritatea își poate îndeplini, de asemenea, atribuțiile de supraveghetor direct și indirect al entităților obligate, ar trebui introdus un mecanism adecvat pentru stabilirea și colectarea taxelor. În ceea ce privește taxele percepute de la entitățile obligate selectate și de la anumite entități obligate neselectate, metodologia pentru calcularea acestora și procesul de colectare a taxelor ar trebui să fie elaborate într-un act delegat al Comisiei. Metodologia ar trebui să se bazeze pe riscul aferent entităților supravegheate direct și indirect, precum și pe cifra de afaceri sau veniturile acestora.

(50) Normele privind întocmirea și execuția bugetului Autorității, precum și prezentarea conturilor anuale ale Autorității ar trebui să respecte dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2019/715 al Comisiei[7] în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor Oficiului European de Luptă Antifraudă.

(51) Pentru a preveni și a combate în mod eficace frauda internă, corupția sau orice altă activitate ilegală în cadrul Autorității, aceasta ar trebui să facă obiectul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor Oficiului European de Luptă Antifraudă. Autoritatea ar trebui să adere la Acordul interinstituțional privind investigațiile interne efectuate de OLAF care ar trebui să poată efectua controale la fața locului în domeniul său de competență.

(52) După cum se menționează în Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene[8], este esențial să se asigure un nivel ridicat de reziliență cibernetică în toate instituțiile, organele și agențiile UE, având în vedere mediul de amenințări tot mai ostil.

---

7 Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).

8 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001.

Directorul executiv trebuie, prin urmare, să asigure o gestionare adecvată a riscurilor informatice, o guvernanță internă solidă în domeniul informatic și o finanțare suficientă a securității informatice. Autoritatea colaborează îndeaproape cu Centrul de răspuns la incidente de securitate cibernetică pentru instituțiile, organele și agențiile UE și raportează incidentele majore către CERT-UE și Comisie în termen de 24 de ore.

(53) Autoritatea ar trebui să răspundă atât în fața Parlamentului European, cât și a Consiliului pentru executarea atribuțiilor sale și punerea în aplicare a prezentului regulament. Președintele Autorității ar trebui să prezinte un raport în acest sens Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în fiecare an.

(54) Personalul Autorității ar trebui să fie compus din agenți temporari, agenți contractuali și experți naționali detașați, precum și din delegați naționali puși la dispoziția Autorității de către FIU din Uniune. Autoritatea, de comun acord cu Comisia, ar trebui să adopte măsurile de punere în aplicare relevante în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor[9].

(55) Pentru a se asigura că informațiile confidențiale sunt tratate în mod corespunzător, toți membrii organelor de conducere ale Autorității, întregul personal al Autorității, inclusiv personalul detașat și personalul pus la dispoziția Autorității, precum și orice persoană care efectuează sarcini pentru Autoritate pe bază de contract, ar trebui să facă obiectul obligației de păstrare a secretului profesional, inclusiv al oricăror restricții de confidențialitate și obligații care decurg din dispozițiile relevante ale legislației Uniunii și sunt legate de atribuțiile specifice ale Autorității. Totuși, obligațiile de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional nu ar trebui să împiedice Autoritatea să coopereze cu alte autorități sau organisme naționale sau ale Uniunii relevante, să facă schimb de informații cu acestea sau să transmită informații acestora, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin și în cazul în care astfel de obligații în materie de cooperare și de schimb de informații sunt prevăzute în dreptul Uniunii.

(56) Fără a aduce atingere obligațiilor de confidențialitate care se aplică personalului și reprezentanților Autorității în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii, Autoritatea ar trebui să facă obiectul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului[10]. În conformitate cu restricțiile privind confidențialitatea și secretul profesional legate de sarcinile de supraveghere și de sprijin și coordonare a FIU ale Autorității, un astfel de acces nu ar trebui să fie extins la informațiile confidențiale gestionate de personalul Autorității. În special, orice date operaționale sau informații legate de astfel de date operaționale ale Autorității și ale FIU din UE care se află în posesia Autorității ca urmare a îndeplinirii sarcinilor și activităților legate de sprijinirea și coordonarea FIU ar trebui să fie considerate confidențiale. În ceea ce privește sarcinile de supraveghere, accesul la informații sau date ale Autorității, ale supraveghetorilor financiari sau ale entităților obligate obținute în procesul de îndeplinire a sarcinilor și a activităților legate de supravegherea directă ar trebui, în principiu, să fie, de asemenea, tratate drept confidențiale și să nu facă obiectul niciunei divulgări. Totuși, informațiile confidențiale enumerate, care se referă

[9] Regulamentul nr. 31 (CEE), 11 (CEEA) de stabilire a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO P 45, 14.6.1962, p. 1385).

[10] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

la o procedură de supraveghere pot fi divulgate integral sau parțial entităților obligate care sunt părți la o astfel de procedură de supraveghere, sub rezerva interesului legitim al persoanelor fizice și juridice, altele decât partea relevantă, de a-și proteja secretele comerciale.

(57) Fără a aduce atingere regimului lingvistic specific care ar putea fi adoptat în cadrul sistemului de supraveghere CSB și cu entitățile obligate selectate, Regulamentul nr. 1 al Consiliului[11] ar trebui să se aplice Autorității, iar orice servicii de traducere care ar putea fi necesare pentru funcționarea Autorității ar trebui să fie furnizate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

(58) Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre și ale autorităților acestora, prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să fie considerată necesară pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în exercitarea autorității publice cu care este învestită Autoritatea în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului[12] și al articolului 6 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[13]. La elaborarea oricărui instrument sau la luarea oricăror decizii care ar putea avea un impact semnificativ asupra protecției datelor cu caracter personal, Autoritatea ar trebui să coopereze îndeaproape, după caz, cu Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1725, pentru a evita suprapunerile.

(59) Autoritatea ar trebui să stabilească relații de cooperare cu agențiile și organismele relevante ale Uniunii, inclusiv cu Europol, Eurojust, EPPO și cu autoritățile europene de supraveghere, și anume Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe și Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale. Pentru a îmbunătăți supravegherea transsectorială și pentru o mai bună cooperare între supraveghetorii prudențiali și supraveghetorii CSB/CFT, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să stabilească relații de cooperare cu autoritățile competente pentru supravegherea prudențială a entităților obligate din sectorul financiar, inclusiv cu Banca Centrală Europeană în ceea ce privește aspectele legate de atribuțiile care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului[14], precum și cu autoritățile de rezoluție, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului[15], și cu autoritățile

---

11 Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

12 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

13 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

14 Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

15 Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale

desemnate pentru schemele de garantare a depozitelor, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului[16]. În acest scop, Autoritatea ar trebui să poată încheia acorduri sau memorandumuri de înțelegere cu astfel de organisme, inclusiv cu privire la orice schimb de informații care este necesar pentru îndeplinirea respectivelor atribuții ale Autorității și ale acestor organisme. Autoritatea ar trebui să depună toate eforturile pentru a face schimb de informații cu aceste organisme la cererea acestora, în limitele impuse de constrângerile juridice, inclusiv de legislația privind protecția datelor. În plus, Autoritatea ar trebui să permită schimbul eficace de informații între toți supraveghetorii financiari din cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT și autoritățile menționate anterior, cooperarea și schimburile de informații trebuind să aibă loc într-un mod structurat și eficient.

(60) Parteneriatele public-privat (PPP) au devenit foruri tot mai importante de cooperare și schimb de informații între FIU, diverse autorități naționale de supraveghere și de aplicare a legii și entitățile obligate din unele state membre. În cazul în care Autoritatea ar acționa în calitate de supraveghetor direct al entităților obligate selectate care fac parte dintr-un PPP în orice stat membru, ar putea fi benefic pentru Autoritate să participe și la acesta, în condițiile stabilite de autoritatea sau autoritățile publice naționale relevante care au înființat un astfel de PPP și cu acordul explicit al acestora.

(61) Având în vedere că o cooperare între autoritățile de supraveghere, administrative și de aplicare a legii este esențială pentru combaterea cu succes a spălării banilor și a finanțării terorismului, iar anumite autorități și organisme ale Uniunii au atribuții sau mandate specifice în acest domeniu, Autoritatea ar trebui să se asigure că este în măsură să coopereze cu astfel de autorități și organisme, în special OLAF, Europol, Eurojust și EPPO. În cazul în care este necesar să se stabilească acorduri de lucru specifice sau să se încheie memorandumuri de înțelegere între Autoritate și aceste organisme și autorități, Autoritatea ar trebui să poată face acest lucru. Acordul ar trebui să fie de natură strategică și tehnică, nu ar trebui să implice schimbul de informații confidențiale sau operaționale aflate în posesia Autorității și ar trebui să țină seama de sarcinile deja îndeplinite de celelalte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii în ceea ce privește prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

(62) Întrucât atât infracțiunile premisă, cât și infracțiunea de spălare de bani în sine au adesea un caracter internațional și având în vedere că entitățile obligate din Uniune își desfășoară, de asemenea, activitatea cu țări terțe și în țări terțe, cooperarea eficace cu toate autoritățile relevante din țări terțe în ceea ce privește supravegherea și funcționarea FIU este esențială pentru consolidarea cadrului Uniunii în materie de CSB/CFT. Având în vedere combinația unică a Autorității de atribuții și competențe legate de supravegherea directă și indirectă și de cooperarea cu FIU, aceasta ar trebui să fie în măsură să își asume un rol activ în astfel de acorduri de cooperare externă. În mod specific, Autoritatea ar trebui să fie împuternicită să stabilească contacte și să încheie acorduri administrative cu autoritățile din țările terțe care au competențe de reglementare, de supraveghere și legate de FIU. Rolul Autorității ar putea fi deosebit de benefic în cazurile în care interacțiunea mai multor autorități publice și FIU din Uniune cu autoritățile din țări terțe vizează aspecte care intră în sfera atribuțiilor

---

Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

16 Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

Autorității. În astfel de cazuri, Autoritatea ar trebui să aibă un rol principal în facilitarea acestei interacțiuni.

(63) Întrucât Autoritatea va dispune pe deplin de competențele și atribuțiile legate de supravegherea directă și indirectă și supervizarea tuturor entităților obligate, este necesar ca aceste competențe să rămână consolidate în cadrul unui singur organism al Uniunii și să nu genereze conflicte de competențe cu alte organisme ale Uniunii. Prin urmare, Autoritatea Bancară Europeană nu ar trebui să își păstreze atribuțiile și competențele legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, iar articolele respective din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[17] ar trebui eliminate. Resursele alocate Autorității Bancare Europene pentru îndeplinirea acestor atribuții ar trebui transferate Autorității. Având în vedere că toate cele trei autorități europene de supraveghere (ABE, ESMA și EIOPA) vor coopera cu Autoritatea și pot participa la reuniunile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii în calitate de observatori, ar trebui să se acorde aceeași posibilitate Autorității în ceea ce privește reuniunile Consiliului supraveghetorilor autorităților europene de supraveghere. În cazurile în care respectivele consilii ale supraveghetorilor discută sau decid cu privire la aspecte care sunt relevante pentru executarea atribuțiilor și competențelor Autorității, Autoritatea ar trebui să poată participa la reuniunile lor în calitate de observator. Prin urmare, articolele privind componența consiliului supraveghetorilor din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[18] și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[19] ar trebui modificate în consecință.

(64) Autoritatea ar trebui să fie pe deplin operațională până la începutul anului 2024. În modul acesta, Autoritatea ar trebui să dispună de timp suficient pentru a-și stabili sediul în statul membru, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

(65) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 [și a emis un aviz la ...],

---

17 Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

18 Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

19 Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

INSTITUIRE, STATUT JURIDIC ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Instituire și domeniul de activitate

(1) Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (denumită în continuare „Autoritatea”) se instituie de la 1 ianuarie 2023.

(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor conferite prin prezentul regulament, în special ale celor prevăzute la articolul 6 și în cadrul domeniului de aplicare al Regulamentului (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului[20], al Directivei privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului și de abrogare a Directivei (UE) 2015/849 [OP: a se introduce viitorul număr al COM(2021)423] și al Regulamentului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului [OP: a se introduce viitorul număr al COM(2021)420], inclusiv al tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor bazate pe aceste acte, al oricărui alt act obligatoriu din punct de vedere juridic al Uniunii care conferă atribuții Autorității și al legislației naționale de punere în aplicare a Directivei privind combaterea spălării banilor [OP: a se introduce viitorul număr al COM(2021)423] sau al altor directive care conferă atribuții autorităților de supraveghere.

(3) Obiectivul Autorității este de a proteja interesul public, stabilitatea sistemului financiar al Uniunii și buna funcționare a pieței interne prin:

(a) prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului;

(b) contribuția la identificarea și evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe piața internă, precum și ale riscurilor și ale amenințărilor din afara Uniunii care au un impact asupra pieței interne sau care au potențialul de a afecta piața internă;

(c) asigurarea unei supravegheri de înaltă calitate în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului („CSB/CFT”) pe piața internă;

(d) contribuția la convergența în materie de supraveghere în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului pe piața internă;

(e) contribuția la armonizarea practicilor de detectare a fluxurilor bănești sau a activităților suspecte transfrontaliere de către unitățile de informații financiare („FIU”);

(f) sprijinirea și coordonarea schimbului de informații între FIU, precum și între FIU și alte autorități competente.

[20] Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin articolul 258 din TFUE referitoare la garantarea respectării dreptului Uniunii.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, în plus față de definițiile prevăzute la articolul 2 din [OP: a se introduce trimiterea la Regulamentul privind combaterea spălării banilor COM(2021)420] și la articolul 2 din [OP: a se introduce trimiterea la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor COM(2021) 423], se aplică următoarele definiții:

1. „entitate obligată selectată” înseamnă o instituție de credit, o instituție financiară sau un grup de instituții de credit sau instituții financiare la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune, care se află sub supravegherea directă a Autorității în temeiul articolului 13;

2. „entitate obligată neselectată” înseamnă o instituție de credit, o instituție financiară ori un grup de instituții de credit sau instituții financiare la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune, care nu este o entitate obligată selectată;

3. „sistem de supraveghere CSB/CFT” înseamnă Autoritatea și autoritățile de supraveghere din statele membre;

4. „supraveghetor nefinanciar” înseamnă un supraveghetor responsabil pentru entitățile obligate enumerate la articolul 3 din [Regulamentul CSB], altele decât instituțiile de credit și instituțiile financiare;

5. „autoritate fără mandat CSB/CFT” înseamnă:

   (a) o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[21];

   (b) Banca Centrală Europeană, atunci când își îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului;

   (c) o autoritate de rezoluție desemnată în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului;

   (d) o autoritate desemnată pentru schemele de garantare a depozitelor („SGD”), astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului.

[21] Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

Articolul 3

Statutul juridic

(1) Autoritatea este un organism al Uniunii cu personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, Autoritatea poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Sediul

Autoritatea își are sediul la […]

CAPITOLUL II

SARCINILE ȘI COMPETENȚELE AUTORITĂȚII

SECȚIUNEA 1

SARCINI ȘI COMPETENȚE

Articolul 5

Sarcini

(1) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor/finanțare a terorismului („SB/FT”) cu care se confruntă piața internă:

(a) monitorizează evoluțiile pe piața internă și evaluează amenințările, vulnerabilitățile și riscurile legate de SB/FT;

(b) monitorizează evoluțiile din țările terțe și evaluează amenințările, vulnerabilitățile și riscurile legate de sistemele CSB/CFT ale acestora;

(c) colectează informații în cadrul propriilor sale activități de supraveghere și al celor desfășurate de supraveghetori și de autoritățile de supraveghere cu privire la deficiențele identificate în aplicarea normelor CSB/CFT de către entitățile obligate, expunerea la risc a acestora, sancțiunile administrate și măsurile de remediere aplicate;

(d) instituie o bază de date centrală CSB/CFT, cu informații colectate de la supraveghetori și autoritățile de supraveghere, și menține la zi această bază de date;

(e) analizează informațiile colectate în baza de date centrală și partajează aceste analize cu supraveghetorii și autoritățile de supraveghere pe baza principiului necesității de a cunoaște și în mod confidențial;

(f) monitorizează și sprijină punerea în aplicare a înghețării activelor în cadrul măsurilor restrictive adoptate de Uniune pe piața internă;

(g) sprijină, facilitează și consolidează cooperarea și schimbul de informații între entitățile obligate și autoritățile publice în vederea dezvoltării unei înțelegeri comune a riscurilor și a amenințărilor în materie de SB/FT cu care se confruntă piața internă;

(h) îndeplinește alte eventuale sarcini specifice prevăzute în prezentul regulament și în alte acte legislative.

(2) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește entitățile obligate selectate:

(a) asigură conformitatea la nivel de grup cu cerințele aplicabile entităților obligate selectate în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și al oricăror alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii care impun instituțiilor financiare obligații legate de CSB/CFT;

(b) efectuează analize și evaluări de supraveghere la nivel de entitate individuală și de grup pentru a stabili dacă dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele instituite de entitățile obligate selectate sunt adecvate pentru a atenua riscurile legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului și, pe baza acestor analize de supraveghere, impune cerințe, măsuri de supraveghere și sancțiuni administrative pecuniare specifice în temeiul articolelor 20, 21 și 22;

(c) participă la supravegherea la nivel de grup, în special în cadrul colegiilor de supraveghetori, inclusiv în cazul în care o entitate obligată selectată face parte dintr-un grup care are sediul, filiale sau sucursale în afara Uniunii;

(d) elaborează și actualizează un sistem de evaluare a riscurilor și a vulnerabilităților entităților obligate selectate pentru a fundamenta activitățile de supraveghere ale Autorității și ale autorităților de supraveghere, inclusiv prin colectarea de date de la aceste entități.

(3) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește supraveghetorii financiari:

(a) menține o listă actualizată a supraveghetorilor financiari din Uniune;

(b) efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii financiari dispun de resurse adecvate și de competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în domeniul CSB/CFT;

(c) efectuează evaluări ale strategiilor, capacităților și resurselor supraveghetorilor financiari în domeniul CSB/CFT și pune rezultatele acestor evaluări la dispoziția tuturor supraveghetorilor financiari;

(d) facilitează funcționarea colegiilor de supraveghetori financiari în domeniul CSB/CFT;

(e) contribuie la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere în domeniul CSB/CFT;

(f) coordonează schimburile de personal și de informații între supraveghetorii financiari din Uniune;

(g) acordă asistență supraveghetorilor financiari, în urma solicitărilor lor specifice, inclusiv a solicitărilor de soluționare a eventualelor dezacorduri cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată.

(4) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește supraveghetorii nefinanciari:

(a) menține o listă actualizată a supraveghetorilor nefinanciari din Uniune;

(b) coordonează evaluările *inter pares* ale standardelor și practicilor de supraveghere în domeniul CSB/CFT;

(c) solicită supraveghetorilor nefinanciari să investigheze posibilele încălcări ale cerințelor aplicabile entităților obligate, precum și să aibă în vedere posibilitatea de a impune sancțiuni sau măsuri de remediere în legătură cu astfel de încălcări;

(d) efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii nefinanciari dispun de resurse adecvate și competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în domeniul CSB/CFT;

(e) contribuie la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere în domeniul CSB/CFT;

(f) acordă asistență supraveghetorilor nefinanciari, în urma solicitărilor lor specifice, inclusiv a solicitărilor de soluționare a eventualelor dezacorduri cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată.

În cazul în care supravegherea anumitor sectoare este delegată la nivel național organismelor de autoreglementare (SRO), Autoritatea exercită sarcinile prevăzute la primul paragraf în legătură cu autoritățile de supraveghere care supervizează activitatea SRO.

(5) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește FIU și activitățile acestora în statele membre:

(a) sprijină și coordonează activitatea FIU și contribuie la îmbunătățirea cooperării dintre FIU;

(b) contribuie la identificarea și selectarea cazurilor relevante pentru efectuarea de analize comune de către FIU;

(c) elaborează metode și proceduri adecvate pentru efectuarea unor astfel de analize comune ale cazurilor transfrontaliere;

(d) instituie, coordonează, organizează și facilitează desfășurarea de analize comune de către FIU;

(e) elaborează și pune la dispoziția FIU servicii și instrumente informatice și de inteligență artificială pentru schimbul securizat de informații, inclusiv prin găzduirea FIU.net;

(f) dezvoltă, partajează și promovează cunoștințe de specialitate privind metodele de detectare, analiză și diseminare a tranzacțiilor suspecte;

(g) oferă formare specializată și asistență pentru FIU, inclusiv prin furnizarea de sprijin financiar, în limitele obiectivelor sale și în conformitate cu resursele umane și bugetare de care dispune;

(h) sprijină interacțiunea FIU cu entitățile obligate prin furnizarea de formare specializată entităților obligate, inclusiv prin creșterea gradului de sensibilizare

a acestora și îmbunătățirea procedurilor de detectare a activităților și operațiunilor financiare suspecte, precum și prin raportarea acestora către FIU;

(i) pregătește și coordonează evaluările amenințărilor, analizele strategice ale amenințărilor, riscurilor și metodelor legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului, identificate de FIU.

(6) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, Autoritatea aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive. În cazul în care dreptul relevant al Uniunii constă în regulamente și în cazul în care, în prezent, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni statelor membre, Autoritatea aplică, de asemenea, legislația națională de exercitare a acestor opțiuni.

Articolul 6

Competențele Autorității

(1) În ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea are competențele de supraveghere și de investigare specificate la articolele 16-20, precum și competența de a impune sancțiuni administrative pecuniare și penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum se prevede la articolele 21 și 22.

În scopul exercitării acestor competențe, Autoritatea poate emite decizii cu caracter obligatoriu adresate entităților selectate individuale. Autoritatea are competența de a impune sancțiuni administrative pecuniare pentru nerespectarea deciziilor luate în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 20, în conformitate cu articolul 21.

(2) În ceea ce privește supraveghetorii și autoritățile de supraveghere, Autoritatea are următoarele competențe:

(a) de a solicita prezentarea oricăror informații sau documente, inclusiv explicații scrise sau verbale, necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv informații statistice și informații privind procesele sau mecanismele interne ale autorităților naționale;

(b) de a emite orientări și recomandări;

(c) de a emite cereri de a acționa și instrucțiuni cu privire la măsurile care ar trebui luate cu privire la entitățile obligate neselectate în temeiul secțiunii 4 din capitolul II.

(3) În ceea ce privește FIU din statele membre, Autoritatea are următoarele competențe:

(a) de a solicita FIU date și analize relevante pentru evaluarea amenințărilor, a vulnerabilităților și a riscurilor cu care se confruntă piața internă în ceea ce privește spălarea banilor și finanțarea terorismului;

(b) de a colecta informații și date statistice în legătură cu sarcinile și activitățile FIU;

(c) de a obține și a prelucra informațiile și datele necesare pentru coordonarea analizelor comune, astfel cum se prevede la articolul 33;

(d) de a emite orientări și recomandări.

(4) În scopul îndeplinirii sarcinilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1), Autoritatea are următoarele competențe:

(a) de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare în cazurile specifice menționate la articolul 38;

(b) de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în cazurile specifice menționate la articolul 42;

(c) de a emite orientări și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 43;

(d) de a emite avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, astfel cum se prevede la articolul 44.

SECȚIUNEA 2

SISTEMUL DE SUPRAVEGHERE CSB/CFT

Articolul 7

Cooperarea în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT

(1) Autoritatea este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a sistemului de supraveghere CSB/CFT.

(2) Autoritatea și autoritățile de supraveghere sunt supuse obligației de a coopera cu bună credință, precum și obligației de a face schimb de informații.

Articolul 8

Metodologia de supraveghere CSB/CFT

(1) Autoritatea elaborează și menține o metodologie actualizată și armonizată de supraveghere CSB, care detaliază abordarea bazată pe riscuri a supravegherii entităților obligate din Uniune. Metodologia cuprinde orientări, recomandări și alte măsuri și instrumente, după caz, inclusiv, în special, proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, pe baza împuternicirilor prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) Atunci când elaborează metodologia de supraveghere, Autoritatea face distincție între entitățile obligate, în funcție de sectoarele în care acestea își desfășoară activitatea. Metodologia de supraveghere trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

(a) criteriile de referință și metodologia de clasificare a entităților obligate în categorii de risc pe baza profilului lor de risc rezidual, separat pentru fiecare categorie de entități obligate;

(b) abordări privind analiza de supraveghere a autoevaluărilor referitoare la riscul de spălare a banilor, realizate de entitățile obligate;

(c) abordări privind analiza de supraveghere a politicilor și procedurilor interne ale entităților obligate, inclusiv a politicilor referitoare la precauția privind clientela;

(d) abordări privind evaluarea de supraveghere a factorilor de risc inerenți clienților, relațiilor de afaceri, tranzacțiilor și canalelor de livrare ale entităților

obligate sau a factorilor de risc legați de clienți, relații de afaceri, tranzacții și canale de livrare ale entităților obligate, precum și a factorilor de risc geografic.

(3) Metodologia reflectă standarde înalte de supraveghere la nivelul Uniunii și se bazează pe standardele și orientările internaționale relevante. Autoritatea își revizuiește și își actualizează periodic metodologia de supraveghere, ținând seama de evoluția riscurilor care afectează piața internă.

Articolul 9

Analize tematice

(1) Până la data de 31 octombrie a fiecărui an, autoritățile de supraveghere prezintă Autorității programele lor anuale de lucru pentru anul următor. În cazul în care aceste programe de lucru includ analize de supraveghere efectuate pe o bază tematică cu scopul de a evalua riscurile de spălare a banilor/finanțare a terorismului sau un aspect specific al acestor riscuri la care sunt expuse concomitent mai multe entități obligate, autoritățile de supraveghere furnizează următoarele informații:

(a) domeniul de aplicare al fiecărei analize tematice planificate în ceea ce privește categoria și numărul de entități obligate incluse, precum și obiectul (obiectele) analizei;

(b) calendarul fiecărei analize tematice planificate;

(c) tipurile, natura și frecvența planificate ale activităților de supraveghere care urmează să fie efectuate în legătură cu fiecare analiză tematică, inclusiv orice inspecții la fața locului sau alte tipuri de interacțiune directă cu entitățile obligate, după caz.

(2) Până la sfârșitul fiecărui an, președintele Autorității prezintă Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, astfel cum se menționează la articolul 46 alineatul (2), o planificare consolidată a analizelor tematice pe care autoritățile de supraveghere intenționează să le efectueze în cursul anului următor.

(3) În cazul în care domeniul de aplicare și relevanța la nivelul Uniunii a analizelor tematice justifică coordonarea la nivelul Uniunii, analizele tematice sunt efectuate în comun de către autoritățile de supraveghere relevante și sunt coordonate de Autoritate. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii întocmește o listă a analizelor tematice comune. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii întocmește un raport cu privire la desfășurarea, obiectul și rezultatul fiecărei analize tematice comune. Autoritatea publică raportul respectiv pe site-ul său.

(4) Autoritatea coordonează activitățile autorităților de supraveghere și facilitează planificarea și executarea analizelor tematice comune selectate, menționate la alineatul (3). Orice interacțiune directă cu entitățile obligate neselectate în contextul oricărei analize tematice rămâne responsabilitatea exclusivă a autorității de supraveghere responsabile cu supravegherea entităților obligate neselectate și nu se interpretează ca un transfer de sarcini și competențe legate de entitățile respective în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT.

(5) În cazul în care analizele tematice planificate la nivel național nu fac obiectul unei abordări coordonate la nivelul Uniunii, Autoritatea, împreună cu autoritățile de supraveghere, analizează necesitatea și posibilitatea alinierii sau a sincronizării

calendarului acestor analize tematice și facilitează schimbul de informații și asistența reciprocă între autoritățile de supraveghere care efectuează respectivele analize tematice. Autoritatea facilitează, de asemenea, orice activități pe care autoritățile de supraveghere relevante ar dori să le desfășoare în comun sau în mod similar în contextul analizelor lor tematice respective.

(6) Autoritatea asigură comunicarea cu toate autoritățile de supraveghere a rezultatelor și concluziilor analizelor tematice efectuate la nivel național de mai multe autorități de supraveghere, cu excepția informațiilor confidențiale referitoare la entitățile obligate individuale. Schimbul de informații include orice concluzii comune care rezultă din schimburile de informații sau din orice activități comune sau coordonate între mai multe autorități de supraveghere.

Articolul 10

Asistența reciprocă în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT

(1) Autoritatea poate, după caz, să elaboreze:

(a) noi instrumente practice și instrumente de convergență pentru promovarea abordărilor și a celor mai bune practici comune în materie de supraveghere;

(b) instrumente și metode practice de asistență reciprocă în urma:

(i) unor solicitări specifice din partea autorităților de supraveghere;

(ii) semnalării unor dezacorduri între autoritățile de supraveghere cu privire la măsurile care trebuie luate în comun de mai multe autorități de supraveghere în legătură cu o entitate obligată.

(2) Autoritatea facilitează și încurajează cel puțin următoarele activități:

(a) programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv în ceea ce privește inovarea tehnologică;

(b) schimburi de personal și utilizarea programelor de detașare, de înfrățire și a vizitelor pe termen scurt;

(c) schimburi de practici de supraveghere între autoritățile de supraveghere, atunci când o autoritate a dobândit expertiză într-un domeniu specific al practicilor de supraveghere CSB/CFT.

(3) Fiecare autoritate de supraveghere poate transmite Autorității o cerere de asistență reciprocă legată de sarcinile sale de supraveghere, specificând tipul de asistență care poate fi furnizată de personalul Autorității, de personalul uneia sau mai multor autorități de supraveghere sau de o combinație a acestora. În cazul în care cererea se referă la activități legate de supravegherea anumitor entități obligate, autoritatea de supraveghere solicitantă se asigură că se poate acorda accesul la toate informațiile și datele necesare pentru furnizarea de asistență. Autoritatea păstrează și actualizează periodic informațiile privind domeniile specifice de expertiză și capacitățile autorităților de supraveghere de a oferi asistență reciprocă.

(4) În cazul în care Autoritatea este invitată să ofere asistență pentru îndeplinirea unor sarcini de supraveghere specifice la nivel național în ceea ce privește entitățile obligate neselectate, autoritatea de supraveghere solicitantă detaliază în cererea sa sarcinile pentru care se solicită sprijin. Asistența nu se interpretează ca un transfer de

sarcini, competențe sau responsabilitate în materie de supraveghere a entităților obligate neselectate de la autoritatea de supraveghere solicitantă către Autoritate.

(5) Autoritatea depune toate eforturile pentru a oferi asistența solicitată, inclusiv prin mobilizarea resurselor umane proprii, precum și prin asigurarea mobilizării resurselor în cadrul autorităților de supraveghere, pe bază de voluntariat.

(6) Până la sfârșitul fiecărui an, președintele Autorității informează Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la resursele pe care Autoritatea le va aloca pentru furnizarea unei astfel de asistențe.

(7) Orice interacțiune între personalul Autorității și entitatea obligată rămâne în responsabilitatea exclusivă a autorității de supraveghere care răspunde pentru supravegherea entității respective și nu se interpretează ca un transfer de sarcini și competențe legate de entități obligate individuale în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT.

Articolul 11

Baza de date centrală CSB/CFT

(1) Autoritatea creează și actualizează o bază de date centrală cuprinzând informațiile colectate în temeiul alineatului (2). Autoritatea analizează informațiile primite și se asigură că acestea sunt puse la dispoziția autorităților de supraveghere pe baza principiului necesității de a cunoaște și în mod confidențial. Autoritatea poate transmite rezultatele analizei sale, din proprie inițiativă, autorităților de supraveghere în scopul facilitării activităților lor de supraveghere.

(2) Autoritățile de supraveghere transmit Autorității cel puțin următoarele informații, inclusiv datele referitoare la entitățile obligate individuale:

(a) o listă a tuturor autorităților de supraveghere și a organismelor de autoreglementare cărora li s-a încredințat supravegherea entităților obligate, inclusiv informații cu privire la mandatul, sarcinile și competențele acestora;

(b) informații statistice privind tipul și numărul entităților obligate supravegheate în fiecare stat membru și informații de bază privind profilul de risc;

(c) măsurile obligatorii și sancțiunile luate în cursul supravegherii entităților obligate individuale;

(d) opiniile transmise altor autorități naționale în legătură cu procedurile de autorizare, procedurile de retragere a autorizației și evaluările competenței și onorabilității acționarilor sau a membrilor organului de conducere al entităților obligate individuale;

(e) rapoarte privind rezultatele activităților de supraveghere;

(f) rezultatele inspecțiilor în scopuri de supraveghere ale dosarelor privind persoanele expuse politic, membrii familiilor acestora și asociații acestora;

(g) informații statistice privind activitățile de supraveghere desfășurate în ultimul an calendaristic, inclusiv numărul de inspecții *ex situ* și la fața locului;

(h) informații statistice privind efectivele de personal și alte resurse ale autorităților publice.

(3) Autoritatea poate solicita autorităților de supraveghere să furnizeze alte informații în plus față de cele menționate la alineatul (2). Autoritățile de supraveghere actualizează toate informațiile furnizate.

(4) Orice autoritate de supraveghere sau orice autoritate fără mandat CSB poate adresa Autorității o cerere motivată de informații colectate în temeiul alineatului (2), care sunt relevante pentru activitățile sale de supraveghere. Autoritatea examinează cererile respective și furnizează informațiile solicitate de autoritățile de supraveghere sau autoritățile fără mandat CSB pe baza principiului necesității de a cunoaște, în mod confidențial și în timp util. Autoritatea comunică autorității care a furnizat inițial informațiile solicitate identitatea autorității de supraveghere solicitante sau a altei autorități solicitante, identitatea entității obligate în cauză, motivul cererii de informații, precum și dacă informațiile au fost transmise autorității solicitante.

SECȚIUNEA 3

SUPRAVEGHEREA DIRECTĂ A ENTITĂȚILOR OBLIGATE SELECTATE

Articolul 12

Evaluarea entităților obligate în scopul selectării pentru supravegherea directă

(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor enumerate la articolul 5 alineatul (2), Autoritatea efectuează o evaluare periodică a următoarelor entități obligate, pe baza criteriilor și urmând procesul specificate la alineatele (2)-(6) de la prezentul articol și la articolul 13:

(a) instituțiile de credit care sunt stabilite în cel puțin șapte state membre, inclusiv statul membru de stabilire și statele membre în care își desfășoară activitatea prin intermediul filialelor sau al sucursalelor;

(b) alte instituții financiare care își desfășoară activitatea în cel puțin zece state membre, inclusiv statul membru de stabilire, un alt stat membru în care își desfășoară activitatea prin intermediul unei filiale sau al unei sucursale și toate celelalte state membre în care își desfășoară activitatea prin prestarea directă de servicii sau prin intermediul unei rețele de agenți reprezentativi.

(2) Profilul de risc inerent al entităților obligate evaluate menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) este clasificat ca fiind scăzut, mediu, substanțial sau ridicat în fiecare jurisdicție în care își desfășoară activitatea, pe baza criteriilor de referință și urmând metodologia prevăzută în standardul tehnic de reglementare menționat la alineatul (5).

(3) Metodologia de clasificare a profilului de risc inerent se stabilește separat pentru cel puțin următoarele categorii de entități obligate:

(a) instituții de credit;

(b) birouri de schimb;

(c) organisme de plasament colectiv în valori mobiliare și fonduri de investiții alternative;

(d) alți furnizori de credite decât instituțiile de credit;

(e) instituții emitente de monedă electronică;

(f) firme de investiții;

(g) prestatori de servicii de plată;

(h) întreprinderi de asigurare de viață;

(i) intermediari de asigurări de viață;

(j) alte instituții financiare.

(4) Pentru fiecare categorie de entități obligate menționată la alineatul (4), criteriile de referință din metodologia de evaluare se bazează pe categoriile de factori de risc legate de clienți, produse, servicii, tranzacții, canale de livrare și zone geografice. Criteriile de referință se stabilesc cel puțin pentru următorii indicatori de risc inerent în orice stat membru în care entitățile obligate își desfășoară activitatea:

(a) în ceea ce privește riscul asociat clienților: ponderea clienților nerezidenți, prezența și ponderea clienților identificați ca persoane expuse politic („PEP”);

(b) în ceea ce privește produsele și serviciile oferite:

(i) importanța și volumul de tranzacționare a produselor și serviciilor identificate ca fiind potențial cele mai vulnerabile la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la nivelul pieței interne în cadrul evaluării supranaționale a riscurilor sau la nivelul țării în cadrul evaluării naționale a riscurilor;

(ii) volumul serviciilor de depozit și al serviciilor aferente conturilor de plăți prestate în temeiul libertății de a presta servicii;

(iii) pentru prestatorii de servicii de remitere de bani, importanța activității anuale agregate de emitere și primire a fiecărui astfel de prestator într-o jurisdicție;

(c) în ceea ce privește zonele geografice:

(i) volumul anual al serviciilor bancare de corespondență prestate de entitățile din sectorul financiar din Uniune în țări terțe;

(ii) numărul și ponderea clienților serviciilor bancare de corespondență din țări terțe cu deficiențe structurale în sistemele lor CSB, identificate de organismele internaționale de standardizare;

(iii) volumul activității prestatorilor de servicii de active virtuale înregistrați sau autorizați în țări terțe și care își desfășoară activitatea ca instituții financiare în Uniune.

(5) Autoritatea elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care stabilesc metodologia cu criteriile de referință menționate la alineatul (4) pentru clasificarea profilului de risc inerent al oricărei instituții de credit sau financiare transfrontaliere din fiecare stat membru în care își desfășoară activitatea ca fiind scăzut, mediu, substanțial sau ridicat.

Autoritatea prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la [1 ianuarie 2025].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în conformitate cu articolul 38 din prezentul regulament.

(6) Autoritatea revizuiește criteriile de referință și metodologia cel puțin o dată la trei ani. În cazul în care sunt necesare modificări, Autoritatea prezintă Comisiei proiecte modificate de standarde tehnice de reglementare.

Articolul 13

Procesul întocmirii listei entităților obligate selectate

(1) Următoarele entități obligate se califică drept entități obligate selectate:

(a) fiecare instituție de credit evaluată în temeiul articolului 12 care are un profil de risc inerent ridicat în cel puțin patru state membre și care a făcut obiectul unei anchete de supraveghere sau al unei alte anchete publice pentru încălcări semnificative ale actelor menționate la articolul 1 alineatul (2) în cel puțin unul dintre statele membre respective în ultimii trei ani;

(b) fiecare instituție financiară evaluată în temeiul articolului 12 care are un risc inerent ridicat în cel puțin un stat membru în care este stabilită sau își desfășoară activitatea prin intermediul unei filiale sau al unei sucursale și în cel puțin cinci alte state membre în care își desfășoară activitatea prin prestarea directă de servicii sau prin intermediul unei rețele de agenți reprezentativi.

(2) Autoritatea începe primul proces de selecție la 1 iulie 2025 și încheie selecția în termen de o lună. Selecția se realizează la fiecare trei ani după data începerii primei selecții și se încheie în termen de o lună în fiecare perioadă de selecție. Autoritatea publică lista entităților obligate selectate fără întârzieri nejustificate, după finalizarea procesului de selecție. Autoritatea începe supravegherea directă a entităților obligate selectate la cinci luni de la publicarea listei.

(3) O entitate obligată selectată rămâne sub supravegherea directă a Autorității până când Autoritatea începe supravegherea directă a entităților obligate selectate pe baza unei liste întocmite pentru runda de selecție ulterioară care nu mai include entitatea obligată respectivă.

Articolul 14

Cooperarea în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT în scopul supravegherii directe

(1) Fără a aduce atingere competenței Autorității în temeiul articolului 20 alineatul (2) litera (g) de a primi direct informațiile raportate în mod continuu de către entitățile obligate selectate sau de a avea acces direct la aceste informații, supraveghetorii financiari furnizează Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost conferite Autorității.

(2) După caz, supraveghetorii financiari sunt responsabili cu acordarea de asistență Autorității pentru elaborarea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la sarcinile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b), în ceea ce privește toate entitățile obligate selectate, inclusiv acordarea de asistență în cadrul activităților de verificare. Supraveghetorii financiari urmează instrucțiunile furnizate de Autoritate atunci când îndeplinesc sarcinile respective.

(3) Autoritatea elaborează standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează condițiile în care supraveghetorii financiari trebuie să acorde asistență Autorității în temeiul alineatului (2).

(4) Autoritatea prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2025.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 42.

Articolul 15

Echipele comune de supraveghere

(1) Pentru supravegherea fiecărei entități obligate selectate se constituie o echipă comună de supraveghere. Fiecare echipă comună de supraveghere este alcătuită din personal din cadrul Autorității și din cadrul supraveghetorilor financiari responsabili cu supravegherea entității obligate selectate la nivel național. Membrii echipei comune de supraveghere sunt numiți în conformitate cu alineatul (4) și lucrează sub coordonarea unui membru al personalului desemnat din cadrul Autorității („coordonatorul ECS”).

(2) Coordonatorul ECS asigură coordonarea activității în cadrul echipei comune de supraveghere. Membrii echipei comune de supraveghere urmează instrucțiunile coordonatorului ECS în ceea ce privește sarcinile lor în cadrul echipei comune de supraveghere. Acest lucru nu afectează sarcinile și îndatoririle care le revin în cadrul supraveghetorilor financiari respectivi. Coordonatorul ECS este delegat de la Autoritate la supraveghetorul financiar din statul membru în care își are sediul o entitate obligată selectată, cu acordul supraveghetorilor financiari relevanți. Durata delegării este limitată la perioada în care Autoritatea îndeplinește sarcinile de supraveghere în ceea ce privește entitatea obligată selectată.

(3) Sarcinile unei echipe comune de supraveghere includ următoarele:

(a) efectuarea de analize și evaluări de supraveghere pentru entitățile obligate selectate;

(b) efectuarea și coordonarea inspecțiilor la fața locului în cadrul entităților obligate selectate și întocmirea de rapoarte, inclusiv de propuneri de adoptare a unor măsuri de supraveghere ca urmare a unor astfel de rapoarte, dacă este necesar;

(c) luarea în considerare a analizelor, evaluărilor și inspecțiilor la fața locului menționate la literele (a) și (b), participarea la întocmirea proiectelor de decizii aplicabile entității obligate selectate respective, care urmează să fie propuse Consiliului general și Comitetului executiv;

(d) asigurarea legăturii cu supraveghetorii financiari, atunci când acest lucru este necesar pentru exercitarea sarcinilor de supraveghere în orice stat membru în care este stabilită o entitate obligată selectată.

(4) Autoritatea este responsabilă pentru constituirea și componența echipelor comune de supraveghere. Supraveghetorii financiari respectivi numesc una sau mai multe persoane din cadrul personalului lor ca membru sau membri ai unei echipe comune de supraveghere. Un membru al personalului supraveghetorului financiar poate fi numit membru al mai multor echipe comune de supraveghere.

(5) Autoritatea și supraveghetorii financiari se consultă reciproc și convin asupra utilizării personalului în ceea ce privește echipele comune de supraveghere.

Articolul 16

Cererile de informații

(1) Autoritatea poate solicita entităților obligate selectate și persoanelor fizice sau juridice care fac parte din acestea, precum și părților terțe cărora entitățile obligate selectate le-au externalizat funcții sau activități operaționale și persoanelor fizice sau juridice afiliate acestora, să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Clienții lor rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau înșelătoare.

(3) În cazul în care obține informații direct de la persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1), Autoritatea pune aceste informații la dispoziția supraveghetorului financiar în cauză.

Articolul 17

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la orice entitate obligată selectată sau la orice persoană fizică sau juridică angajată de o entitate obligată selectată sau care aparține unei entități obligate selectate și stabilită sau situată într-un stat membru.

În acest scop, Autoritatea poate:

(a) să solicite prezentarea de documente;

(b) să examineze registrele și evidențele persoanelor și să ridice copii sau extrase ale acestor registre și evidențe;

(c) să obțină acces la rapoartele de audit intern, la certificarea conturilor și la orice software, baze de date, instrumente informatice sau alte mijloace electronice de înregistrare a informațiilor;

(d) să obțină explicații scrise sau orale de la orice persoană menționată la articolul 16 sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;

(e) să intervieveze orice altă persoană care consimte să fie intervievată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații.

(2) Persoanele prevăzute la articolul 16 fac obiectul investigațiilor inițiate pe baza unei decizii a Autorității. În cazul în care o persoană obstrucționează desfășurarea investigației, supraveghetorul financiar din statul membru în care sunt situate sediile relevante acordă, în conformitate cu dreptul intern, asistența necesară, inclusiv prin facilitarea accesului Autorității la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 16, astfel încât drepturile menționate la alineatul (1) al prezentului articol să poată fi exercitate.

Articolul 18

Inspecțiile la fața locului

(1) Pentru a îndeplini sarcinile care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate, sub rezerva notificării prealabile a supraveghetorului financiar în cauză, să efectueze toate inspecțiile la fața locului necesare la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 16. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, Autoritatea poate efectua inspecția la fața locului fără anunțarea prealabilă a persoanelor juridice respective.

(2) Personalul Autorității și alte persoane autorizate de Autoritate pentru a efectua o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu comercial și pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii privind investigația adoptate de Autoritate și dețin toate competențele prevăzute la articolul 20.

(3) Persoanele juridice prevăzute la articolul 16 fac obiectul inspecțiilor la fața locului pe baza unei decizii a Autorității.

(4) Membrii personalului și alte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de supraveghetorul financiar din statul membru în care urmează să se desfășoare inspecția, asistă în mod activ, sub supravegherea și coordonarea Autorității, funcționarii Autorității și celelalte persoane autorizate de către Autoritate. În acest scop, ei beneficiază de competențele prevăzute la alineatul (2). Membrii personalului supraveghetorilor financiari din statul membru în cauză au, de asemenea, dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului.

(5) În cazul în care membrii personalului și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de Autoritate, constată că o persoană se opune unei inspecții la fața locului dispuse în temeiul prezentului articol, supraveghetorul financiar din statul membru în cauză le acordă asistența necesară, în conformitate cu dreptul național. Această asistență include sigilarea oricărui sediu comercial, registru sau evidență, în măsura în care acest lucru este necesar în scopul inspecției. În cazul în care nu deține competența respectivă, supraveghetorul financiar în cauză recurge la competențele sale pentru a solicita asistența necesară altor autorități naționale.

Articolul 19

Autorizarea de către o autoritate judiciară

(1) În cazul în care pentru o inspecție la fața locului prevăzută la articolul 18 este necesară o autorizație din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern, Autoritatea solicită o astfel de autorizație.

(2) În cazul în care se solicită autorizația menționată la alineatul (1), autoritatea judiciară națională verifică autenticitatea deciziei Autorității și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Cu ocazia verificării proporționalității măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita Autorității explicații detaliate, în special în ceea ce privește motivele pentru care Autoritatea suspectează că a avut loc o încălcare a actelor menționate la articolul 1 alineatul (2) primul paragraf, gravitatea presupusei încălcări și natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Autoritatea judiciară națională nu trebuie să reexamineze însă necesitatea efectuării inspecției sau să solicite să îi fie furnizate informațiile conținute în dosarul

Autorității. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este singurul organism care poate reexamina legalitatea deciziei Autorității.

Articolul 20

Competențele de supraveghere

(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor sale menționate la articolul 5 alineatul (2), Autoritatea are competențele prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol pentru a solicita oricărei entități obligate selectate să ia măsurile necesare în cazul în care:

(a) entitatea obligată selectată nu îndeplinește cerințele prevăzute în actele Uniunii și în actele legislative naționale menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) Autoritatea deține dovezi potrivit cărora este probabil ca entitatea obligată selectată să încalce cerințele prevăzute în actele Uniunii și în actele legislative naționale menționate la articolul 1 alineatul (2) în următoarele 12 luni;

(c) dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de entitatea obligată selectată nu asigură, conform constatării Autorității, o gestionare și o acoperire solidă a riscurilor acesteia.

(2) În scopul articolului 6 alineatul (1), Autoritatea dispune în special de următoarele competențe:

(a) de a solicita consolidarea dispozițiilor, a proceselor, a mecanismelor și a strategiilor;

(b) de a solicita un plan de restabilire a conformității cu cerințele de supraveghere în temeiul actelor Uniunii și al actelor legislative naționale menționate la articolul 1 alineatul (2) și de a stabili un termen pentru punerea în aplicare a acestuia, inclusiv îmbunătățiri ale planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul;

(c) de a solicita aplicarea unei politici sau a unui tratament specific pentru clienți, tranzacții sau canalele de livrare;

(d) de a restricționa sau a limita activitatea, operațiunile sau rețeaua instituțiilor care cuprind entitatea obligată selectată sau de a solicita cesionarea activităților care prezintă riscuri excesive de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

(e) de a solicita punerea în aplicare a unor măsuri de reducere a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul activităților, produselor și sistemelor entităților obligate selectate;

(f) de a impune modificări ale structurii de guvernanță;

(g) de a solicita furnizarea oricăror date sau informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor enumerate la articolul 5 alineatul (2), de a solicita prezentarea oricărui document sau de a impune cerințe de raportare suplimentare ori cerințe de raportate mai frecventă;

(h) de a impune cerințe specifice referitoare la clienți, tranzacții sau activități individuale care prezintă riscuri ridicate;

(i) de a propune autorității care a acordat autorizația unei entități obligate selectate să retragă autorizația respectivă.

(3) De asemenea, Autoritatea are competențele și obligațiile deținute de autoritățile de supraveghere în temeiul dreptului relevant al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament. În măsura în care este necesar în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate solicita, prin intermediul unor instrucțiuni, acelor autorități de supraveghere să facă uz de competențele lor în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul național, în cazul în care prezentul regulament nu conferă astfel de competențe Autorității, în special în cazul în care aceste competențe decurg din articolul 41 alineatul (1) literele (a)-(f) și articolul 41 alineatele (2) și (3) [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021) 423]. Respectivele autorități de supraveghere transmit Autorității informații complete cu privire la exercitarea respectivelor competențe.

Articolul 21

Sancțiuni administrative pecuniare

(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în cazul în care o entitate obligată selectată încalcă în mod intenționat sau din neglijență una dintre cerințele enumerate în anexa II în temeiul actelor direct aplicabile ale dreptului Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) sau nu respectă o decizie obligatorie menționată la articolul 6 alineatul (1), Autoritatea poate impune sancțiuni administrative pecuniare, în condițiile specificate la alineatele (2)-(7) de la prezentul articol.

(2) În cazul în care Comitetul executiv al Autorității constată că o entitate obligată selectată a comis, intenționat sau din neglijență, o încălcare semnificativă a cerințelor direct aplicabile cuprinse în [OP este rugat să introducă viitorul număr al RCSB, COM(2021)420] sau [OP este rugat să introducă viitorul număr al RFT, COM(2021)422], Comitetul executiv al Autorității adoptă o decizie de impunere de sancțiuni administrative pecuniare, în conformitate cu alineatul (3). În funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte, sancțiunile administrative pecuniare sunt impuse în completarea sau în locul solicitărilor menționate la articolul 20 alineatul (2).

(3) Cuantumurile de bază ale sancțiunilor administrative pecuniare menționate la alineatul (1) se încadrează între următoarele limite:

(a) pentru încălcările semnificative ale uneia sau mai multor cerințe legate de precauția privind clientela, politicile și procedurile de grup și/sau obligațiile de raportare care au fost identificate în două sau mai multe state membre în care își desfășoară activitatea o entitate obligată selectată, sancțiunea se ridică la cel puțin 1 000 000 EUR și nu depășește 2 000 000 EUR sau 1 % din cifra de afaceri anuală, luându-se în considerare valoarea mai mare;

(b) pentru încălcările semnificative ale uneia sau mai multor cerințe legate de precauția privind clientela, politicile, controalele și procedurile interne și/sau obligațiile de raportare care au fost identificate într-un stat membru în care își desfășoară activitatea o entitate obligată selectată, sancțiunea se ridică la cel puțin 500 000 EUR și nu depășește 1 000 000 EUR sau 0,5 % din cifra de afaceri anuală, luându-se în considerare valoarea mai mare;

(c) pentru încălcări semnificative ale tuturor celorlalte cerințe care au fost identificate în două sau mai multe state membre în care își desfășoară

activitatea o entitate obligată selectată, sancțiunea se ridică la cel puțin 1 000 000 EUR și nu depășește 2 000 000 EUR;

(d) pentru încălcări semnificative ale tuturor celorlalte cerințe care au fost identificate într-un singur stat membru, sancțiunea se ridică la cel puțin 500 000 EUR și nu depășește 1 000 000 EUR;

(e) pentru încălcări semnificative ale deciziilor Autorității, menționate la articolul 6 alineatul (1), sancțiunea se ridică la cel puțin 100 000 EUR și nu depășește 1 000 000 EUR.

(4) Cuantumurile de bază definite în limitele prevăzute la alineatul (3) se ajustează, dacă este cazul, ținându-se seama de circumstanțe agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți menționați în anexa I. Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază. În cazul în care se poate stabili beneficiul obținut din încălcare de către persoana fizică sau juridică considerată răspunzătoare sau pierderile suferite de părțile terțe ca urmare a încălcării, acestea se adaugă la cuantumul total al sancțiunii, după aplicarea coeficienților.

(5) Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(6) Cuantumul maxim al unei sancțiuni pentru încălcările semnificative menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) nu depășește 10 % din cifra de afaceri anuală totală a entității obligate în exercițiul financiar precedent, după aplicarea coeficienților menționați la alineatele (4) și (5).

(7) Cuantumul maxim al unei sancțiuni pentru încălcările semnificative menționate la alineatul (2) literele (c) și (d) nu depășește 10 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională, după aplicarea coeficienților menționați la alineatele (4) și (5).

(8) Atunci când entitatea obligată selectată este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care are obligația de a elabora conturi financiare consolidate în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului[22], cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător, conform standardelor contabile aplicabile, potrivit ultimelor conturi consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

(9) În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (1) de la prezentul articol, atunci când este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate solicita supraveghetorilor financiari să inițieze proceduri în vederea luării de măsuri pentru a asigura impunerea sancțiunilor administrative pecuniare corespunzătoare, în conformitate cu actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și cu legislația națională relevantă care conferă

[22] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

competențe specifice care nu sunt prevăzute în prezent de dreptul Uniunii. Sancțiunile aplicate de supraveghetorii financiari trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Primul paragraf se aplică sancțiunilor administrative pecuniare care urmează să fie impuse entităților obligate selectate pentru încălcări ale legislației naționale care transpune [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423] și oricăror sancțiuni administrative pecuniare care urmează să fie impuse membrilor consiliului de administrație a entităților obligate selectate care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de o încălcare comisă de o entitate obligată.

(10) Sancțiunile administrative pecuniare aplicate trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 22

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Comitetul executiv impune printr-o decizie penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) o entitate obligată selectată să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1);

(b) o persoană menționată la articolul 16 alineatul (1) să furnizeze informații complete, care au fost solicitate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1);

(c) o persoană menționată la articolul 16 alineatul (1) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate în temeiul articolului 17.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică zilnic până când entitatea obligată selectată sau persoana în cauză respectă decizia relevantă menționată la alineatul (1).

(3) În pofida alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri zilnică medie din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, de 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Penalitățile cu titlu cominatoriu se calculează de la data prevăzută în decizia de impunere a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei Autorității.

Articolul 23

Audierea persoanelor care fac obiectul procedurilor

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii de impunere a unor sancțiuni administrative pecuniare sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 21 și 22, Comitetul executiv acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate pe tema constatărilor Autorității. Comitetul executiv își fundamentează

deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor trebuie să fie pe deplin garantate pe durata procedurilor. Persoanele care fac obiectul procedurilor au drept de acces la dosarul Autorității, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu se extinde la informațiile confidențiale sau la documentele pregătitoare interne ale Autorității.

Articolul 24

Publicarea, natura, executarea și alocarea sancțiunilor administrative pecuniare și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Autoritatea face publice toate sancțiunile administrative pecuniare și penalitățile cu titlu cominatoriu care au fost impuse unei entități obligate selectate în temeiul articolelor 21 și 22, cu excepția cazului în care publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(2) Sancțiunile administrative pecuniare și penalitățile cu titlu cominatoriu impuse în temeiul articolelor 21 și 22 sunt executorii.

Executarea este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul căruia aceasta are loc. Ordinul de executare se anexează deciziei, fără îndeplinirea niciunei alte formalități decât cea a verificării autenticității deciziei de către autoritatea pe care guvernul fiecărui stat membru o desemnează în acest scop și a cărei desemnare este adusă la cunoștința Autorității și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

După îndeplinirea acestor formalități la cererea părții interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

Executarea poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară sunt de competența instanțelor statului membru în cauză.

(3) Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 25

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea sancțiunilor administrative pecuniare

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Autoritatea constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa II, Autoritatea numește o echipă de investigare independentă în cadrul Autorității pentru a cerceta chestiunea. Echipa de investigare nu poate să fie sau să fi fost implicată în supravegherea directă a entității obligate selectate în cauză și trebuie să își îndeplinească funcțiile independent de Comitetul executiv al Autorității.

(2) Echipa de investigare cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigației, și prezintă Comitetului executiv al Autorității un dosar complet cuprinzând constatările sale.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, echipa de investigare își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 16 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 17 și 18.

În îndeplinirea sarcinilor sale, echipa de investigare trebuie să aibă acces la toate documentele și informațiile colectate de echipa comună de supraveghere în cadrul activităților sale de supraveghere.

(3) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale Comitetului executiv al Autorității, echipa de investigare le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Echipa de investigare își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele care fac obiectul investigației au avut ocazia să formuleze observații.

Drepturile la apărare ale persoanelor vizate sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(4) Atunci când înaintează dosarul cuprinzând constatările sale Comitetului executiv al Autorității, echipa de investigare notifică acest fapt persoanelor care fac obiectul investigației. Persoanele care fac obiectul investigației au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu se aplică și în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(5) Pe baza dosarului cuprinzând constatările echipei de investigare și, la cererea persoanelor vizate, după ascultarea persoanelor care fac obiectul investigației, în conformitate cu articolul X, Comitetul executiv decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa II au fost săvârșite de persoanele care au făcut obiectul investigației și, într-un astfel de caz, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 20 și impune o sancțiune administrativă pecuniară în conformitate cu articolul 21.

(6) Echipa de investigare nu participă la deliberările Comitetului executiv și nu intervine în niciun alt mod în procesul decizional al Comitetului executiv.

(7) Comisia adoptă norme procedurale suplimentare pentru exercitarea competenței de a impune sancțiuni administrative pecuniare sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv dispoziții privind dreptul la apărare, dispoziții temporale și dispoziții privind încasarea sancțiunilor administrative pecuniare și a penalităților cu titlu cominatoriu, și adoptă norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea penalităților.

Normele menționate la primul paragraf se adoptă prin acte delegate în conformitate cu articolul 85.

(8) Autoritatea sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, Autoritatea se abține de la impunerea de sancțiuni administrative pecuniare sau de penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă pentru fapte identice sau fapte în esență

identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 26

Controlul efectuat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care Autoritatea impune o sancțiune administrativă pecuniară sau o penalitate cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.

Articolul 27

Regimul lingvistic în cadrul supravegherii directe

(1) Autoritatea și supraveghetorii financiari adoptă dispoziții pentru comunicarea lor în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT, inclusiv limba (limbile) care trebuie utilizată (utilizate).

(2) Orice document transmis Autorității de către o entitate obligată selectată sau orice altă persoană fizică sau juridică care face în mod individual obiectul procedurilor de supraveghere ale Autorității poate fi redactat în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii, aleasă de entitatea obligată selectată sau de persoana fizică sau juridică în cauză.

(3) Autoritatea, entitățile obligate selectate și orice altă persoană fizică sau juridică care face în mod individual obiectul procedurilor de supraveghere ale Autorității pot conveni să utilizeze exclusiv una dintre limbile oficiale ale Uniunii în comunicarea lor scrisă, inclusiv în ceea ce privește deciziile în materie de supraveghere ale Autorității.

(4) Revocarea unui asemenea acord privind utilizarea unei limbi afectează numai elementele procedurii de supraveghere a Autorității care nu au fost îndeplinite încă.

(5) În cazul în care participanții la o audiere solicită să fie audiați într-o limbă oficială a Uniunii, alta decât limba procedurii de supraveghere a Autorității, această cerință este notificată Autorității cu suficient timp în avans pentru ca aceasta să poată să întreprindă demersurile necesare.

SECȚIUNEA 4

SUPRAVEGHEREA INDIRECTĂ A ENTITĂȚILOR OBLIGATE NESELECTATE

Articolul 28

Evaluarea stadiului convergenței în materie de supraveghere

(1) Autoritatea efectuează evaluări periodice ale unora dintre activitățile desfășurate de un supraveghetor financiar, de mai mulți supraveghetori financiari sau de toți supraveghetorii financiari ori ale tuturor activităților desfășurate de un supraveghetor

financiar, de mai mulți supraveghetori financiari sau de toți supraveghetorii financiari, inclusiv evaluarea instrumentelor și resurselor acestora pentru a asigura standarde și practici de supraveghere de nivel înalt. Evaluările includ o analiză a aplicării metodologiei de supraveghere CSB/CFT, elaborată în temeiul articolului 8, și acoperă toți supraveghetorii financiari într-un singur ciclu de evaluare. Durata fiecărui ciclu de evaluare este stabilită de Autoritate și nu depășește șapte ani.

(2) Evaluările sunt efectuate de personalul Autorității, cu implicarea voluntară a personalului supraveghetorilor financiari care nu fac obiectul analizei, cu acordul Comitetului executiv privind această implicare. Evaluările țin seama în mod corespunzător de toate evaluările, analizele sau rapoartele relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme interguvernamentale competente în domeniul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(3) Autoritatea elaborează un raport care prezintă rezultatele fiecărei evaluări. Raportul respectiv este întocmit de personalul Autorității sau de personalul Autorității împreună cu personalul supraveghetorilor financiari, în cazul în care personalul supraveghetorilor financiari a fost implicat în analiză în mod ad-hoc. Raportul este adoptat de Comitetul executiv, ținând seama de observațiile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Raportul explică și indică orice măsuri subsecvente specifice care trebuie luate de supraveghetorul financiar sau de supraveghetorii financiari care fac obiectul evaluării și care sunt considerate adecvate, proporționale și necesare ca urmare a evaluării. Măsurile subsecvente pot fi adoptate sub formă de orientări și recomandări în temeiul articolului 43, inclusiv recomandări adresate tuturor sau mai multor supraveghetori financiari sau oricărui supraveghetor financiar specific, după caz.

(4) Supraveghetorii financiari depun toate eforturile pentru a se conforma măsurilor subsecvente specifice care le-au fost adresate ca urmare a evaluării.

Articolul 29

Coordonarea și facilitarea activității colegiilor CSB

(1) Autoritatea asigură, în limitele competențelor sale și fără a aduce atingere competențelor supraveghetorilor financiari relevanți în temeiul articolului 36 [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423], că colegiile de supraveghere în domeniul CSB sunt instituite și funcționează în mod consecvent pentru entitățile obligate neselectate care își desfășoară activitatea în mai multe state membre, în conformitate cu articolul 36 [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423]. În acest scop, Autoritatea poate:

(a) să instituie colegii, să convoace și să organizeze reuniuni ale colegiilor, în cazul în care nu a fost instituit un astfel de colegiu, deși sunt îndeplinite condițiile relevante pentru instituirea sa, prevăzute la articolul 36 [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423];

(b) să acorde asistență în organizarea reuniunilor colegiului, în cazul în care supraveghetorii financiari relevanți solicită acest lucru;

(c) să acorde asistență în organizarea planurilor comune de supraveghere și a examinărilor comune;

(d) să colecteze și să ofere toate informațiile relevante, în cooperare cu supraveghetorii financiari, pentru a facilita activitatea colegiului și să pună astfel de informații la dispoziția autorităților din cadrul colegiului;

(e) să promoveze activități de supraveghere eficiente și eficace, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse entitățile obligate;

(f) să supervizeze, în conformitate cu sarcinile și competențele specificate în prezentul regulament, sarcinile îndeplinite de supraveghetorii financiari.

(2) În sensul alineatului (1), personalul Autorității are drepturi depline de participare la colegiile de supraveghere în domeniul CSB și trebuie să poată participa la activitățile acestora, inclusiv la inspecțiile la fața locului, efectuate în comun de doi sau mai mulți supraveghetori financiari.

Articolul 30

Solicitări privind luarea de măsuri în circumstanțe excepționale

(1) Supraveghetorii financiari informează Autoritatea în cazul în care situația oricărei entități obligate neselectate în ceea ce privește respectarea de către aceasta a cerințelor aplicabile și expunerea sa la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se deteriorează rapid și semnificativ, în special în cazul în care o astfel de deteriorare ar putea aduce prejudicii semnificative reputației statului membru în care entitatea își desfășoară activitatea, a mai multor state membre sau a Uniunii în ansamblu.

(2) Autoritatea poate, în cazul în care are indicii privind încălcări semnificative de către o entitate obligată neselectată, să solicite supraveghetorului financiar al acesteia:

(a) să investigheze posibilele încălcări de către o entitate obligată neselectată ale dreptului Uniunii și, în cazul în care acest drept al Uniunii este compus din directive sau acordă în mod explicit opțiuni statelor membre, să investigheze încălcări ale dreptului intern în măsura în care acesta transpune directive sau exercită opțiunile acordate statelor membre prin dreptul Uniunii și

(b) să aibă în vedere impunerea de sancțiuni asupra entității respective în ceea ce privește astfel de încălcări, în conformitate cu dreptul Uniunii direct aplicabil sau cu dreptul intern de transpunere a directivelor.

Atunci când este necesar, Autoritatea poate solicita, de asemenea, unui supraveghetor financiar să adopte o decizie individuală adresată respectivei entități, prin care să îi solicite să ia toate măsurile necesare pentru a respecta obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii direct aplicabil sau al dreptului intern, în măsura în care acesta transpune directive sau exercită opțiunile acordate statelor membre în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.

(3) Supraveghetorul financiar în cauză se conformează oricărei solicitări care îi este adresată în conformitate cu alineatul (2) și informează Autoritatea cât mai curând posibil și cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării unei astfel de solicitări cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau intenționează să le întreprindă pentru a se conforma solicitării respective.

(4) În cazul în care supraveghetorul financiar în cauză nu se conformează solicitării menționate la alineatul (2) și nu informează Autoritatea cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau intenționează să le întreprindă pentru a se conforma solicitării

în termen de zece zile de la data notificării solicitării, Autoritatea poate solicita Comisiei să acorde permisiunea de a transfera de la supraveghetorul financiar în cauză către Autoritate sarcinile și competențele relevante menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (1) legate de supravegherea directă a entității obligate neselectate.

(5) Solicitarea din partea Autorității trebuie să conțină:

(a) o descriere a încălcărilor semnificative ale cerințelor direct aplicabile de către o entitate obligată neselectată identificată și o justificare a faptului că astfel de încălcări intră în sfera de competență a Autorității, în conformitate cu alineatul (2);

(b) o justificare a motivului pentru care solicitarea adresată supraveghetorului financiar menționată la alineatul (2) nu a condus la luarea de măsuri în termenul stabilit la alineatul (3);

(c) un termen, care nu poate depăși trei ani, pentru transferul solicitat al sarcinilor și competențelor relevante;

(d) o descriere a măsurilor pe care Autoritatea intenționează să le ia în legătură cu entitatea obligată neselectată în momentul transferului sarcinilor și competențelor relevante pentru a remedia încălcările semnificative menționate la alineatul (2).

(6) Comisia are la dispoziție o lună de la data primirii solicitării din partea Autorității pentru a adopta o decizie privind autorizarea transferului sarcinilor și competențelor relevante sau pentru a se opune acesteia. Decizia este notificată Autorității, care informează imediat supraveghetorul financiar și entitatea obligată neselectată cu privire la aceasta.

(7) În a zecea zi lucrătoare de la notificarea deciziei de autorizare a transferului sarcinilor și competențelor în legătură cu entitatea obligată neselectată, entitatea obligată neselectată menționată la alineatul (2) este considerată entitate obligată selectată în scopul exercitării sarcinilor menționate la articolul 5 alineatul (2) și a competențelor menționate la articolul 6 alineatul (1) și la articolele 16-22. Decizia Comisiei stabilește un termen-limită pentru exercitarea acestor sarcini și competențe, la expirarea căruia acestea sunt transferate automat înapoi supraveghetorului financiar în cauză.

SECȚIUNEA 5

SUPERVIZAREA SECTORULUI NEFINANCIAR

Articolul 31

Evaluări inter pares

(1) Autoritatea realizează periodic evaluări *inter pares* ale unora dintre activitățile supraveghetorilor nefinanciari sau ale tuturor activităților acestora, pentru a consolida consecvența și eficacitatea rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea supraveghetorilor nefinanciari evaluați. Atunci când se planifică și se realizează evaluări *inter pares*, se iau în considerare informațiile existente și evaluările

efectuate deja cu privire la supraveghetorul nefinanciar în cauză, inclusiv toate informațiile relevante furnizate Autorității în conformitate cu articolul 11, evaluările sau rapoartele elaborate de organizații internaționale și de organisme interguvernamentale competente în domeniul prevenirii spălării banilor sau a finanțării terorismului, precum și orice informații relevante furnizate de părțile interesate.

(2) În sensul prezentului articol, Autoritatea instituie comitete ad-hoc de evaluare *inter pares*, care sunt formate din membri ai personalului Autorității și membri ai supraveghetorilor nefinanciari. Comitetele de evaluare *inter pares* sunt prezidate de un membru al personalului Autorității. În urma unei cereri de propuneri, președintele Autorității propune președintele și membrii unui comitet de evaluare *inter pares*, care sunt aprobați de Comitetul executiv.

(3) Evaluarea *inter pares* cuprinde o evaluare a următoarelor elemente, fără a se limita la acestea:

(a) caracterul adecvat al competențelor și al resurselor financiare, umane și tehnice, gradul de independență, cadrul de guvernanță și standardele profesionale ale supraveghetorului nefinanciar pentru a asigura aplicarea efectivă a capitolului IV [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423];

(b) eficacitatea și gradul de convergență atins în aplicarea dreptului Uniunii și în practicile de supraveghere, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele prevăzute în dreptul Uniunii;

(c) aplicarea celor mai bune practici dezvoltate de supraveghetori nefinanciari, a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alți supraveghetori nefinanciari;

(d) eficacitatea și gradul de convergență atins în ceea ce privește executarea dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicarea a dreptului Uniunii, inclusiv sancțiuni administrative și alte măsuri administrative aplicate persoanelor responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.

(4) Autoritatea întocmește un raport care prezintă rezultatele evaluării *inter pares*. Acest raport privind evaluarea *inter pares* este întocmit de comitetul de evaluare *inter pares* și adoptat de Comitetul executiv, după primirea observațiilor Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la consecvența aplicării metodologiei cu alte rapoarte privind evaluarea *inter pares*. Raportul explică și precizează măsurile subsecvente care sunt considerate adecvate, proporționale și necesare în urma evaluării *inter pares*. Aceste măsuri subsecvente pot fi adoptate sub forma unor orientări și recomandări în temeiul articolului 3 și al unor avize în temeiul articolului 44. Supraveghetorii nefinanciari depun toate eforturile pentru a respecta toate orientările și recomandările emise, în conformitate cu articolul 43.

(5) Autoritatea publică constatările evaluării *inter pares* pe site-ul său și prezintă Comisiei un aviz în cazul în care, având în vedere rezultatul evaluării *inter pares* sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, Autoritatea consideră că, din perspectiva Uniunii, ar fi necesară o armonizare sporită a normelor Uniunii aplicabile entităților obligate din sectorul nefinanciar sau supraveghetorilor nefinanciari.

(6) Autoritatea pune la dispoziție un raport de monitorizare după doi ani de la publicarea raportului de evaluare *inter pares*. Raportul de monitorizare este întocmit de comitetul de evaluare *inter pares* și adoptat de Comitetul executiv, după primirea

observațiilor Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la consecvența cu alte rapoarte privind evaluarea *inter pares*. Raportul de monitorizare include o evaluare a caracterului adecvat și a eficacității acțiunilor întreprinse de supraveghetorii nefinanciari care au fost supuși evaluării *inter pares* ca urmare a măsurilor subsecvente din raportul privind evaluarea *inter pares*. Autoritatea publică constatările raportului de monitorizare pe site-ul său.

(7) În sensul prezentului articol, Comitetul executiv adoptă un plan de lucru pentru evaluarea *inter pares* la fiecare doi ani, care reflectă experiența acumulată în urma proceselor anterioare de evaluare *inter pares* și a discuțiilor purtate în cadrul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Planul de lucru pentru evaluarea *inter pares* constituie o parte separată a programului de lucru anual și multianual și este inclus în documentul unic de programare. În situații de urgență sau în cazul unor evenimente neprevăzute, Autoritatea poate decide să efectueze evaluări *inter pares* suplimentare.

(8) Atunci când supravegherea este efectuată de SRO, exercițiul de evaluare *inter pares* include evaluarea caracterului adecvat și a eficacității măsurilor în temeiul articolului 38 din [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423] care sunt luate de autoritatea publică responsabilă cu supervizarea acestor organisme pentru a se asigura că își îndeplinesc funcția la standardele impuse de dreptul Uniunii.

(9) De la caz la caz, atunci când SRO indică un interes de a participa la un exercițiu de evaluare *inter pares*, reprezentanții acestor organisme cărora li s-au încredințat funcții de supraveghere pot fi invitați să participe la respectiva evaluare *inter pares*.

Articolul 32

Competențe asupra autorităților de supraveghere din sectorul nefinanciar

(1) În cazul în care o autoritate de supraveghere din sectorul nefinanciar nu a aplicat actele Uniunii sau legislația națională menționată la articolul 1 alineatul (2) sau le-a aplicat într-un mod care pare să constituie o încălcare a dreptului Uniunii, în special prin faptul că nu a reușit să se asigure că o entitate aflată sub supravegherea sau supervizarea sa îndeplinește cerințele prevăzute în actele menționate sau în legislația respectivă, Autoritatea acționează în conformitate cu competențele prevăzute la alineatele (2), (3), (4), (6) și (7) de la prezentul articol.

(2) La solicitarea uneia sau mai multor autorități de supraveghere din sectorul nefinanciar, a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau din proprie inițiativă, inclusiv în situațiile în care se bazează pe informații bine întemeiate provenind de la persoane fizice sau juridice și după ce a informat autoritatea de supraveghere din sectorul nefinanciar în cauză, Autoritatea descrie modalitatea în care intenționează să procedeze în cazul respectiv și, după caz, investighează presupusa încălcare sau neaplicare a dreptului Uniunii.

Autoritatea de supraveghere furnizează fără întârziere Autorității toate informațiile pe care Autoritatea le consideră necesare pentru investigația sa, inclusiv informații cu privire la modul în care actele Uniunii sau legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) sunt aplicate în conformitate cu dreptul Uniunii.

Ori de câte ori solicitarea de informații de la autoritatea de supraveghere în cauză s-a dovedit sau este considerată a fi insuficientă pentru a obține informațiile considerate

necesare în scopul investigării unei presupuse încălcări sau neaplicări a dreptului Uniunii, Autoritatea poate adresa direct altor autorități de supraveghere, după ce a informat autoritatea de supraveghere, o solicitare de informații bine întemeiată și motivată.

Destinatarul unei astfel de solicitări furnizează Autorității informații clare, exacte și complete, fără întârzieri nejustificate.

(3) Cel târziu în termen de șase luni de la demararea investigației, Autoritatea poate adresa autorității de supraveghere din sectorul nefinanciar în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului Uniunii.

Înainte de a emite o astfel de recomandare, Autoritatea implică autoritatea de supraveghere în cauză, atunci când consideră că o astfel de implicare este adecvată pentru soluționarea unei încălcări a dreptului Uniunii, în încercarea de a ajunge la un acord cu privire la măsurile necesare pentru respectarea dreptului Uniunii.

În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea de supraveghere din sectorul nefinanciar informează Autoritatea cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului Uniunii.

(4) Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea de supraveghere din sectorul nefinanciar nu s-a conformat dreptului Uniunii, Comisia poate, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, să emită un aviz formal prin care să îi ceară autorității de supraveghere din sectorul nefinanciar să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul Uniunii. Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.

Comisia emite un astfel de aviz formal în termen de trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi această perioadă cu o lună.

Autoritatea și autoritatea de supraveghere din sectorul nefinanciar transmit Comisiei toate informațiile necesare.

(5) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea avizului formal menționat la alineatul (5), autoritatea de supraveghere din sectorul nefinanciar informează Comisia și Autoritatea cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă pentru a se conforma avizului formal respectiv.

(6) În cazul în care avizul formal menționat la alineatul (4) este adresat unei autorități de supraveghere care este o autoritate publică care supervizează un SRO și, în cazul în care aceasta nu se conformează avizului formal în termenul specificat în acesta, pentru a remedia această neconformitate în timp util, Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unui SRO prin care îi impune să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor care îi revin în temeiul dreptului Uniunii.

Decizia Autorității trebuie să fie conformă cu avizul formal emis de Comisie în temeiul alineatului (4).

(7) Deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritatea de supraveghere cu privire la aceeași chestiune.

Atunci când adoptă o măsură în legătură cu chestiuni care fac obiectul unui aviz formal în temeiul alineatului (5) sau al unei decizii în temeiul alineatului (7), autoritățile de supraveghere se conformează avizului formal sau deciziei, după caz.

SECȚIUNEA 6

MECANISMUL DE SPRIJIN ȘI DE COORDONARE PENTRU FIU

Articolul 33

Efectuarea de analize comune

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 25 din [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423], o FIU dintr-un stat membru identifică o necesitate potențială de a efectua o analiză comună cu una sau mai multe FIU din alte state membre, aceasta notifică Autoritatea în acest sens. Autoritatea informează FIU din toate statele membre relevante și le invită să participe la analiza comună în termen de cinci zile de la notificarea inițială. În acest scop, Autoritatea utilizează canale securizate de comunicare. FIU din toate statele membre relevante iau în considerare posibilitatea de a participa la analiza comună. Autoritatea se asigură că analiza comună este lansată în termen de 20 de zile de la notificarea inițială.

(2) Orice FIU care refuză să participe la efectuarea analizei comune trebuie să prezinte în scris Autorității motivele refuzului, în termen de cinci zile de la primirea invitației. Autoritatea transmite fără întârziere această explicație către FIU care a identificat necesitatea unei analize comune.

(3) Cu acordul explicit al FIU care participă la analiza comună, personalul Autorității care sprijină efectuarea analizei comune are acces la toate datele referitoare la obiectul analizei comune și trebuie să fie în măsură să prelucreze datele respective.

(4) Autoritatea furnizează toate instrumentele și sprijinul operațional necesare pentru efectuarea analizei comune specifice, în conformitate cu metodele și procedurile elaborate. În special, Autoritatea instituie un canal de comunicare specific și securizat pentru efectuarea analizei comune și asigură coordonarea tehnică adecvată, inclusiv sprijin informatic, sprijin bugetar și logistic.

Articolul 34

Revizuirea metodelor, a procedurilor și a desfășurării analizelor comune

(1) Autoritatea se asigură că metodele și procedurile stabilite pentru desfășurarea analizelor comune sunt revizuite periodic și actualizate, dacă este necesar.

(2) FIU care au participat sau care au fost implicate în alt mod în una sau mai multe analize comune pot furniza feedback cu privire la desfășurarea analizei, inclusiv feedback cu privire la sprijinul operațional furnizat de Autoritate în procesul analizei comune, precum și feedback cu privire la rezultatul analizei, la metodele și acordurile de lucru existente, la instrumentele disponibile și la coordonarea între FIU participante. Feedbackul poate fi prezentat ca având caracter confidențial, caz în care nu va fi comunicat altor FIU.

(3) Pe baza feedbackului menționat la alineatul (2) sau din proprie inițiativă, Autoritatea poate emite rapoarte de monitorizare referitoare la efectuarea analizelor comune, inclusiv sugestii specifice privind ajustările referitoare la metodele și procedurile de desfășurare a analizelor comune, precum și concluzii privind rezultatul analizelor comune. Aspectele procedurale și operaționale ale raportului de monitorizare sunt

comunicate tuturor FIU, fără a divulga informații confidențiale sau cu acces limitat referitoare la caz. Concluziile și recomandările care se referă la efectuarea analizelor comune se comunică FIU care au participat la analizele comune relevante, precum și tuturor celorlalte FIU în măsura în care aceste concluzii nu conțin informații confidențiale sau cu acces limitat.

Articolul 35

Delegați ai FIU naționale

(1) FIU din fiecare stat membru poate delega un membru al personalului său la Autoritate. Delegatul FIU naționale își are locul de muncă obișnuit la sediul Autorității.

(2) Delegații FIU au statutul de membri ai personalului FIU delegatare la momentul numirii lor și pe întreaga durată a delegării lor. Statele membre își desemnează delegatul FIU pe baza unui nivel ridicat dovedit de experiență practică relevantă în domeniul sarcinilor FIU. Salariul și retribuția delegatului FIU sunt suportate de FIU delegatară.

(3) Mandatul delegaților FIU este de trei ani, reînnoibil o singură dată, cu acordul FIU delegatare.

(4) Delegații FIU sprijină Autoritatea în îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 5 alineatul (5). În acest scop, delegaților FIU naționale li se acordă acces la datele și informațiile Autorității, care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin pe durata delegării.

(5) Delegaților FIU li se poate acorda acces la toate datele accesibile de către unitatea lor de informații financiare delegatară în scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la alineatul (4), sub rezerva acordului unității lor de informații financiare delegatare.

(6) Comitetul executiv stabilește drepturile și obligațiile delegaților FIU în relație cu Autoritatea.

Articolul 36

Asistența reciprocă în domeniul cooperării între FIU

(1) În contextul promovării cooperării și a sprijinului pentru activitatea FIU, Autoritatea organizează și facilitează cel puțin următoarele activități:

(a) programe de formare, inclusiv în ceea ce privește inovarea tehnologică;

(b) schimburi de personal și programe de detașare, inclusiv detașarea personalului FIU dintr-un stat membru pe lângă Autoritate;

(c) schimburi de practici între FIU, inclusiv schimbul de expertiză într-un anumit domeniu.

(2) Orice FIU poate transmite Autorității o cerere de asistență legată de sarcinile FIU, specificând tipul de asistență care poate fi furnizată de membrii personalului Autorității, de membrii personalului uneia sau mai multor FIU sau de o combinație a acestora. FIU care solicită asistență asigură accesul la toate informațiile și datele necesare pentru furnizarea unei astfel de asistențe. Autoritatea păstrează și

actualizează periodic informații privind domeniile specifice de expertiză și capacitatea FIU de a oferi asistență reciprocă.

(3) Autoritatea depune toate eforturile pentru a furniza asistența solicitată, inclusiv luând în considerare furnizarea de sprijin cu propriile resurse umane, precum și coordonând și facilitând furnizarea oricărei forme de asistență de către alte FIU în mod voluntar.

(4) La începutul fiecărui an, președintele Autorității informează Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor cu privire la resursele umane pe care Autoritatea le poate aloca pentru furnizarea asistenței menționate la alineatul anterior. Atunci când apar modificări în ceea ce privește disponibilitatea resurselor umane ca urmare a îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5 alineatul (5), președintele Autorității informează în acest sens Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor.

Articolul 37

FIU.net

(1) Autoritatea asigură găzduirea, gestionarea, întreținerea și dezvoltarea adecvată și neîntreruptă a FIU.net. Autoritatea, în cooperare cu statele membre, se asigură că tehnologia cea mai avansată disponibilă este utilizată pentru FIU.net, sub rezerva unei analize cost-beneficiu.

(2) Autoritatea asigură funcționarea neîntreruptă a FIU.net și menține platforma actualizată. În cazul în care este necesar pentru a sprijini sau a consolida schimbul de informații și cooperarea dintre FIU și în funcție de nevoile FIU, Autoritatea concepe și pune în aplicare sau pune la dispoziție în alt mod funcționalități suplimentare sau îmbunătățite ale FIU.net.

(3) Autoritatea este responsabilă de următoarele sarcini legate de FIU.net:

(a) asigură nivelul necesar de securitate a sistemului, inclusiv punerea în aplicare a măsurilor tehnice și organizatorice adecvate pentru abordarea și atenuarea riscurilor legate de protecția datelor;

(b) coordonează, gestionează și sprijină toate activitățile de testare;

(c) asigură resurse financiare adecvate;

(d) furnizează cursuri de formare privind utilizarea tehnică a FIU.net de către utilizatorii finali.

(4) În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la alineatele (1), (2) și (3), Autoritatea este împuternicită să încheie contracte sau acorduri obligatorii din punct de vedere juridic cu prestatorii terți de servicii sau să ia parte la acestea.

(5) Autoritatea adoptă și pune în aplicare măsurile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la prezentul articol, inclusiv un plan de securitate, un plan de asigurare a continuității activității și un plan de recuperare în caz de dezastru pentru FIU.net.

SECȚIUNEA 7

INSTRUMENTE COMUNE

Articolul 38

Standarde tehnice de reglementare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul deleagă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a asigura o armonizare unitară în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare. Autoritatea înaintează proiectele sale de standarde tehnice de reglementare Comisiei spre adoptare. În același timp, Autoritatea transmite respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare Parlamentului European și Consiliului spre informare.

Standardele tehnice de reglementare trebuie să fie tehnice, să nu implice decizii strategice sau opțiuni de politică și conținutul lor trebuie să fie delimitat de actele legislative care stau la baza lor.

Înainte de a înainta Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt puternic disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență a situației.

În termen de trei luni de la primirea unui proiect de standard tehnic de reglementare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în timp util dacă adoptarea nu se poate realiza în termenul de trei luni. Comisia poate adopta proiectul de standard tehnic de reglementare doar parțial sau cu modificări atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

În cazul în care intenționează să nu adopte un proiect de standard tehnic de reglementare sau să îl adopte parțial ori cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectul de standard tehnic de reglementare, explicând de ce nu îl adoptă sau explicând motivele pentru care au fost efectuate modificări.

Comisia transmite o copie a scrisorii sale Parlamentului European și Consiliului. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și îl poate retransmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

În cazul în care, la expirarea termenului de șase săptămâni, Autoritatea nu a înaintat un proiect modificat al standardului tehnic de reglementare sau a înaintat un proiect de standard tehnic de reglementare modificat într-un mod care nu corespunde modificărilor propuse de Comisie, Comisia poate adopta standardul tehnic de reglementare cu modificările pe care le consideră relevante sau poate respinge standardul.

Comisia nu poate să modifice conținutul unui proiect de standard tehnic de reglementare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(2) În cazurile în care Autoritatea nu a transmis un proiect de standard tehnic de reglementare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate solicita un astfel de proiect într-un nou termen. Autoritatea informează în timp util Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la faptul că nu va respecta noul termen.

(3) Numai în cazurile în care Autoritatea nu transmite Comisiei un proiect de standard tehnic de reglementare în termenele prevăzute în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare prin intermediul unui act delegat în absența unui proiect din partea Autorității.

Comisia organizează consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației.

Comisia transmite imediat proiectul de standard tehnic de reglementare Parlamentului European și Consiliului.

Comisia transmite proiectul său de standard tehnic de reglementare Autorității. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare și îl poate transmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

Dacă la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a transmis un proiect modificat de standard tehnic de reglementare, Comisia poate adopta standardul tehnic de reglementare.

Dacă, în termenul de șase săptămâni, Autoritatea a transmis un proiect modificat de standard tehnic de reglementare, Comisia îl poate modifica pe baza modificărilor propuse de Autoritate sau poate adopta standardul tehnic de reglementare cu modificările pe care le consideră relevante. Comisia nu poate să modifice conținutul proiectului de standard tehnic de reglementare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(4) Standardele tehnice de reglementare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În titlul unor astfel de regulamente sau decizii figurează cuvintele „standard tehnic de reglementare”. Standardele respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul lor.

Articolul 39

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta standarde tehnice de reglementare menționată la articolul 38 se conferă Comisiei pe o perioadă de patru ani de la [OP a se introduce data = de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia întocmește un raport cu privire la competența delegată cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea competenței se reînnoiește automat pentru perioade identice.

(2) De îndată ce adoptă un standard tehnic de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta standarde tehnice de reglementare îi este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 38, 40 și 41.

Articolul 40

Obiecțiuni la standardele tehnice de reglementare

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării standardului tehnic de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la standardul tehnic de reglementare, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Standardul tehnic de reglementare poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un standard tehnic de reglementare în termenul menționat la alineatul (1), standardul tehnic de reglementare nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 din TFUE, instituția care formulează obiecțiuni cu privire la standardul tehnic de reglementare prezintă motivele care au stat la baza obiecțiunilor.

Articolul 41

Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare

(1) În cazul în care Comisia nu aprobă un proiect de standard tehnic de reglementare sau îl modifică în conformitate cu articolul 35, Comisia informează Autoritatea, Parlamentul European și Consiliul, prezentând motivele pentru neaprobare.

(2) După caz, Parlamentul European sau Consiliul poate invita comisarul responsabil, împreună cu președintele Autorității, în termen de o lună de la informarea menționată la alineatul (1), la o reuniune ad-hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a comitetului competent al Consiliului, în vederea prezentării și explicării divergențelor.

Articolul 42

Standardele tehnice de punere în aplicare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă competențe de executare Comisiei pentru a adopta standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE, în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1

alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare. Standardele tehnice de punere în aplicare trebuie să fie tehnice, să nu implice decizii strategice sau opțiuni de politică și conținutul lor trebuie să aibă scopul de a stabili condițiile de punere în aplicare a actelor în cauză. Autoritatea înaintează proiectele sale de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei spre adoptare. În același timp, Autoritatea transmite respectivele standarde tehnice Parlamentului European și Consiliului spre informare.

Înainte de a înainta Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt puternic disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză sau cu gradul specific de urgență a situației.

În termen de trei luni de la primirea unui proiect de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în timp util dacă adoptarea nu se poate realiza în termenul de trei luni. Comisia poate adopta proiectul de standard tehnic de punere în aplicare doar parțial sau cu modificări atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

În cazul în care intenționează să nu adopte un proiect de standard tehnic de punere în aplicare sau să îl adopte parțial ori cu modificări, Comisia îl retrimite Autorității, explicând de ce nu intenționează să îl adopte sau explicând motivele pentru care au fost efectuate modificări. Comisia transmite o copie a scrisorii sale Parlamentului European și Consiliului. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare pe baza modificărilor propuse de Comisie și îl poate retransmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

În cazul în care, la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a înaintat un proiect de standard tehnic de punere în aplicare modificat sau a înaintat un proiect de standard tehnic de punere în aplicare care este modificat într-un mod care nu corespunde modificărilor propuse de Comisie, Comisia poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare cu modificările pe care le consideră relevante sau îl poate respinge.

Comisia nu poate să modifice conținutul unui proiect de standard tehnic de punere în aplicare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(2) În cazul în care Autoritatea nu a transmis un proiect de standard tehnic de punere în aplicare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate solicita un astfel de proiect într-un nou termen. Autoritatea informează în timp util Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la faptul că nu va respecta noul termen.

(3) Numai în cazurile în care Autoritatea nu transmite un proiect de standard tehnic de punere în aplicare Comisiei în termenele prevăzute în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare prin intermediul unui act de punere în aplicare în absența unui proiect din partea Autorității.

Comisia organizează consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu

excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză sau cu gradul specific de urgență a situației.

Comisia transmite imediat proiectul de standard tehnic de punere în aplicare Parlamentului European și Consiliului.

Comisia transmite Autorității proiectul de standard tehnic de punere în aplicare. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare și îl poate transmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

Dacă, la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a transmis un proiect modificat de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare.

Dacă, în termenul de șase săptămâni, Autoritatea a transmis un proiect modificat de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare pe baza modificărilor propuse de Autoritate sau poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare cu modificările pe care le consideră relevante.

Comisia nu poate să modifice conținutul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(4) Standardele tehnice de punere în aplicare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În titlul unor astfel de regulamente sau decizii figurează cuvintele „standard tehnic de punere în aplicare”. Standardele respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul lor.

Articolul 43

Orientări și recomandări

(1) În scopul stabilirii unor practici coerente, eficiente și eficace în materie de supraveghere și legate de FIU și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a dreptului Uniunii, Autoritatea emite orientări adresate tuturor autorităților de supraveghere, tuturor FIU sau tuturor entităților obligate și emite recomandări adresate uneia sau mai multor autorități de supraveghere ori uneia sau mai multor entități obligate.

(2) Autoritatea organizează, după caz, consultări publice deschise cu privire la orientările și recomandările pe care le emite și analizează eventualele costuri și beneficii aferente emiterii unor astfel de orientări și recomandări. Aceste consultări și analize trebuie să fie proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul orientărilor sau recomandărilor. În cazul în care Autoritatea nu organizează consultări publice deschise, Autoritatea își prezintă motivele.

(3) Autoritățile de supraveghere și entitățile obligate depun toate eforturile pentru a se conforma acestor orientări și recomandări.

În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate de supraveghere confirmă dacă se conformează sau intenționează să se

conformeze orientării sau recomandării respective. În cazul în care o autoritate de supraveghere nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, prezentându-și motivele.

Autoritatea face public faptul că autoritatea de supraveghere respectivă nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze orientării sau recomandării respective. Autoritatea poate decide, de asemenea, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea de supraveghere pentru neconformarea la orientarea sau recomandarea respectivă. Autoritatea de supraveghere primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de orientarea sau recomandarea respectivă, entitățile obligate raportează în mod clar și detaliat dacă se conformează orientării sau recomandării respective.

Articolul 44

Avize

(1) La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei sau din proprie inițiativă, Autoritatea poate emite avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind toate aspectele referitoare la domeniul său de competență.

(2) Solicitarea menționată la alineatul (1) poate include o consultare publică sau o analiză tehnică.

(3) La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, Autoritatea poate să ofere consultanță tehnică Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în domeniile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

CAPITOLUL III

ORGANIZAREA AUTORITĂȚII

Articolul 45

Structura administrativă și de conducere

Structura Autorității cuprinde:

(1) un Consiliu general, care exercită sarcinile prevăzute la articolul 49;

(2) un Comitet executiv, care exercită sarcinile prevăzute la articolul 53;

(3) un președinte al Autorității, care exercită sarcinile prevăzute la articolul 57;

(4) un director executiv, care exercită sarcinile prevăzute la articolul 59;

(5) un Comitet administrativ de control care exercită funcțiile enumerate la articolul 62.

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL GENERAL

Articolul 46

Componența Consiliului general

(1) Consiliul general se reunește, alternativ, în formațiunea consacrată supravegherii, astfel cum se prevede la alineatul (2), sau în formațiunea consacrată FIU-urilor, astfel cum se prevede la alineatul (3).

(2) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii este alcătuit din:

(a) președintele Autorității, cu drept de vot;

(b) șefii autorităților de supraveghere ale entităților obligate din fiecare stat membru, cu drept de vot;

(c) un reprezentant al Comisiei, fără drept de vot.

Șefii autorităților de supraveghere menționați la primul paragraf litera (b) din fiecare stat membru au împreună un vot unic și convin asupra unui reprezentant comun unic pentru fiecare reuniune și procedură de vot. Reprezentantul comun respectiv este membrul cu drept de vot ad-hoc în scopul reuniunii sau al procedurii de vot respective. Autoritățile publice dintr-un stat membru pot conveni, de asemenea, asupra unui reprezentant comun permanent unic, care să fie membru cu drept de vot permanent. În cazul în care aspectele care urmează să fie discutate de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii se referă la competența mai multor autorități publice, membrul cu drept de vot ad-hoc sau permanent poate fi însoțit de un reprezentant al cel mult altor două autorități publice, care nu are drept de vot.

Fiecare autoritate publică care are un membru cu drept de vot în virtutea unui acord ad-hoc sau permanent este responsabilă de numirea unui supleant la nivel înalt din cadrul său, care poate înlocui membrul cu drept de vot al Consiliului general menționat la al doilea paragraf în cazul în care persoana respectivă nu poate participa.

(3) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor este alcătuit din:

(a) președintele Autorității, cu drept de vot;

(b) șefii FIU, cu drept de vot;

(c) un reprezentant al Comisiei, fără drept de vot.

(4) Consiliul general poate decide să admită observatori. În special, Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor admite un reprezentant al OLAF, Europol, Eurojust și EPPO în calitate de observator la reuniuni atunci când aspectele dezbătute intră sub incidența mandatelor lor respective. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii admite un reprezentant desemnat de Consiliul de supraveghere al Băncii Centrale Europene și un reprezentant al fiecăreia dintre autoritățile europene de supraveghere, în cazul în care sunt discutate aspecte care intră în domeniul de aplicare al mandatelor lor respective.

(5) Membrii Comitetului executiv pot participa la reuniunile Consiliului general reunit în ambele formațiuni, fără drept de vot, în cazul în care sunt discutate aspecte care intră în domeniile lor de responsabilitate, astfel cum sunt stabilite de președintele Autorității și menționate la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 47

Comitetele interne ale Consiliului general

Consiliul general, din proprie inițiativă sau la solicitarea președintelui Autorității, poate institui comitete interne pentru sarcini specifice care îi sunt atribuite. Consiliul general poate prevedea delegarea anumitor sarcini și decizii clar definite către comitetele interne, către Comitetul executiv sau către președinte. Consiliul general poate revoca delegarea în orice moment.

Articolul 48

Independența Consiliului general

(1) În exercitarea sarcinilor care le sunt conferite de prezentul regulament, membrii Consiliului general reunit în ambele formațiuni menționate la articolul 46 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 46 alineatul (3) literele (a) și (b) acționează independent și obiectiv în interesul exclusiv al Uniunii în ansamblul său și nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii și nici din partea guvernelor sau a altor organisme publice sau private.

(2) Statele membre, instituțiile, agențiile, oficiile sau organele Uniunii și orice alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii Consiliului general în exercitarea sarcinilor lor.

(3) Consiliul general stabilește, în regulamentul său de procedură, modalitățile practice pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

Articolul 49

Sarcinile Consiliului general

(1) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ia deciziile referitoare la sarcinile menționate la articolele 7-10, precum și eventuale decizii prevăzute în mod explicit în prezentul regulament pentru Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii.

(2) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii poate prezenta opinii și avize cu privire la orice proiect de decizie elaborat de Comitetul executiv cu privire la entitățile obligate selectate în conformitate cu capitolul II secțiunea 3.

(3) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU-urilor îndeplinește sarcinile și adoptă deciziile în temeiul capitolului II secțiunea 6.

(4) În funcție de obiectul instrumentului, Consiliul general, reunit în formațiunea adecvată, adoptă proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, avizele, recomandările, orientările și deciziile Autorității menționate în

capitolul II secțiunea 7. În cazul în care un anumit instrument se referă atât la FIU, cât și la chestiuni legate de supraveghere, este necesar ca acesta să fie adoptat de Consiliul general reunit în ambele formațiuni în mod independent. Proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, avizele, recomandările și orientările se adoptă pe baza unei propuneri a comitetului intern relevant.

(5) Consiliul general reunit în oricare dintre cele două formațiuni este consultat cu privire la proiectele de decizii care urmează să fie luate de Comitetul executiv în temeiul articolului 53 alineatul (4) literele (a), (c), (e) și (m). În cazul în care decizia ulterioară luată de Comitetul executiv se abate de la avizul Consiliului general, Comitetul executiv prezintă motivele în scris.

(6) Consiliul general își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(7) Fără a se aduce atingere articolului 52 alineatele (3) și (4) și articolului 56 alineatele (1) și (2), competențele de autoritate împuternicită să facă numiri în ceea ce privește președintele și cei cinci membri permanenți ai Comitetului executiv pe întreaga durată a mandatului lor sunt exercitate de Consiliul general.

Articolul 50

Regulile de vot ale Consiliului general

(1) Deciziile Consiliului general se iau cu majoritate simplă a membrilor săi. Fiecare membru cu drept de vot, astfel cum se prevede la articolul 47 alineatul (2), dispune de un vot. În caz de egalitate, președintele Autorității dispune de un vot decisiv.

(2) În ceea ce privește actele menționate la articolele 38, 42, 43 și 44 din prezentul regulament și prin derogare de la alineatul (1), Consiliul general adoptă decizii cu majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum este definită la articolul 16 alineatul (4) din TUE.

Președintele Autorității nu votează cu privire la deciziile menționate la primul paragraf și nici cu privire la deciziile legate de evaluarea performanței Comitetului executiv menționate la articolul 52 alineatul (4).

(3) Membrii fără drept de vot și observatorii nu participă la nicio discuție purtată în cadrul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la entitățile obligate individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

(4) Alineatul (3) nu se aplică membrilor Comitetului executiv și nici reprezentantului Băncii Centrale Europene desemnat de Consiliul de supraveghere al acesteia.

(5) Președintele Autorității are prerogativa de a solicita votarea în orice moment. Fără a aduce atingere acestei prerogative și eficacității procedurilor decizionale ale Autorității, Consiliul general depune toate eforturile pentru a se ajunge la un consens atunci când adoptă decizii.

Articolul 51

Reuniunile Consiliului general

(1) Președintele Autorității convoacă reuniunile Consiliului general.

(2) Consiliul general se reunește în ședință ordinară cel puțin de două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii săi.

(3) Consiliul general poate invita orice persoană a cărei opinie poate fi de interes să participe la reuniunile sale în calitate de observator.

(4) Membrii Consiliului general și supleanții lor pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați în cursul reuniunilor de consultanți sau de experți.

(5) Autoritatea asigură secretariatul Consiliului general.

(6) Președintele Autorității și cei cinci membri permanenți ai Comitetului executiv nu participă la reuniunile Consiliului general la care se discută sau se iau decizii privind chestiunile legate de îndeplinirea mandatului lor.

SECȚIUNEA 2

COMITETUL EXECUTIV

Articolul 52

Componența și numirea Comitetului executiv

(1) Comitetul executiv este format din:

(a) președintele Autorității;

(b) cinci membri deplini;

(c) un reprezentant al Comisiei, în cazul în care Comitetul executiv îndeplinește sarcinile menționate la articolul 53 alineatul (4) literele (a)-(l). Reprezentantul Comisiei are dreptul de a participa la dezbateri și are acces numai la documentele referitoare la aceste sarcini.

(2) Directorul executiv participă la reuniunile Comitetului executiv, fără a avea drept de vot.

(3) Cei cinci membri ai Comitetului executiv menționați la alineatul (1) litera (b) sunt selectați în urma unei proceduri de selecție deschise, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceștia sunt numiți de Consiliul general pe baza listei scurte întocmite de Comisie. Selecția respectă principiile experienței, calificării și, în măsura posibilului, echilibrului de gen și geografic.

(4) Durata mandatului celor cinci membri ai Comitetului executiv este de patru ani. În cursul celor 12 luni care preced încheierea mandatului de patru ani al președintelui Autorității și al celor cinci membri ai Comitetului executiv, Consiliul general reunit în ambele formațiuni sau un comitet mai restrâns selectat din rândul membrilor Consiliului general, cuprinzând un reprezentant al Comisiei, efectuează o evaluare a performanței Comitetului executiv. Evaluarea ia în considerare o analiză a performanței membrilor Comitetului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Autorității. Pe baza evaluării, Consiliul general reunit în ambele formațiuni poate prelungi mandatele acestora o singură dată.

(5) Membrii Comitetului executiv menționați la alineatul (1) literele (a) și (b) acționează în mod independent și obiectiv, în interesul Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor Uniunii, a agențiilor descentralizate ale

Uniunii și a altor organe ale Uniunii și nici din partea unui guvern sau a unui alt organism public sau privat. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, guvernele statelor membre și orice alt organism respectă această independență.

(6) În cazul în care unul sau mai mulți membri ai Comitetului executiv, cu excepția președintelui Autorității, nu mai îndeplinesc condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor sau în cazul în care au comis o abatere gravă, Consiliul general poate, la propunerea Comisiei, să îi revoce din funcție pe oricare dintre membrii Comitetului executiv.

(7) Pe o perioadă de un an după încetarea deținerii mandatului, foștilor membri ai Comitetului executiv, inclusiv președintelui Autorității, li se interzice să desfășoare o activitate profesională remunerată în cadrul

(a) unei entități obligate selectate;

(b) oricărei alte entități, în cazul în care un conflict de interese există sau poate fi perceput ca existând.

În normele sale de prevenire și gestionare a conflictelor de interese legate de membrii săi, menționate la articolul 53 alineatul (4) litera (e), Comitetul executiv precizează circumstanțele în care un astfel de conflict de interese există sau poate fi perceput ca existând.

Articolul 53

Sarcinile Comitetului executiv

(1) Comitetul executiv este responsabil de planificarea generală și de executarea sarcinilor conferite Autorității în temeiul articolului 5. Comitetul executiv adoptă toate deciziile Autorității, cu excepția deciziilor care sunt luate de Consiliul general în conformitate cu articolul 49.

(2) Comitetul executiv adoptă toate deciziile adresate entităților obligate selectate în urma propunerii echipei comune de supraveghere a entității obligate selectate menționată la articolul 15 și ținând seama de avizul emis de Consiliul general cu privire la respectiva propunere de decizie. În cazul în care Comitetul executiv se abate de la un astfel de aviz, acesta prezintă motivele în scris.

(3) Comitetul executiv adoptă toate deciziile adresate autorităților publice individuale în temeiul articolelor 28, 31 și 32.

(4) În plus, Comitetul executiv are următoarele sarcini:

(a) adoptă, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri a directorului executiv, proiectul de document unic de programare și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la data de 31 ianuarie a anului următor, precum și orice altă versiune actualizată a documentului;

(b) adoptă proiectul de buget anual al Autorității și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul Autorității;

(c) evaluează și adoptă raportul anual de activitate consolidat privind activitățile Autorității, inclusiv o imagine de ansamblu a îndeplinirii sarcinilor sale și îl transmite până la data de 1 iulie a fiecărui an Parlamentului European,

Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi și face public raportul anual de activitate consolidat;

(d) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

(e) adoptă norme de prevenire și de gestionare a conflictelor de interese în ceea ce privește membrii săi, precum și membrii Comitetului administrativ de control;

(f) adoptă propriul regulament de procedură;

(g) exercită, în ceea ce privește personalul Autorității, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (denumite în continuare „competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”);

(h) adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare în vederea aplicării Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;

(i) numește directorul executiv și îl demite din funcție, în conformitate cu articolul 58;

(j) numește un contabil, care poate fi contabilul Comisiei, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care este complet independent în îndeplinirea sarcinilor sale;

(k) se asigură că se dă curs în mod adecvat constatărilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și din evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de OLAF;

(l) adoptă normele financiare aplicabile Autorității;

(m) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Autorității și, dacă este necesar, privind modificarea acestora.

(5) Comitetul executiv selectează un vicepreședinte al Autorității dintre membrii săi cu drept de vot. Vicepreședintele înlocuiește automat președintele atunci când acesta este împiedicat să își exercite atribuțiile.

(6) În ceea ce privește competențele menționate la alineatul (4) litera (h), Comitetul executiv adoptă, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, o decizie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care deleagă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

(7) În circumstanțe excepționale, Comitetul executiv poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta din urmă și poate să exercite el însuși aceste competențe sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 54

Programarea anuală și multianuală

(1) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Comitetul executiv adoptă un document unic de programare care conține programarea multianuală și anuală, pe baza unui proiect înaintat de directorul executiv, ținând seama de avizul Comisiei și, în cazul programării multianuale, după consultarea Parlamentului European. Comitetul executiv transmite documentul unic de programare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Documentul de programare devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general și, dacă este necesar, se ajustează în consecință.

(2) Programul anual de lucru cuprinde obiectivele detaliate și rezultatele preconizate, inclusiv indicatorii de performanță. Acesta include, de asemenea, o descriere a acțiunilor care trebuie să fie finanțate și informații privind resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni, în conformitate cu principiile întocmirii bugetului și ale gestionării pe activități. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul multianual de activitate menționat la alineatul (4). Programul anual de lucru indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate comparativ cu exercițiul financiar precedent.

(3) Comitetul executiv modifică programul anual de lucru adoptat atunci când Autorității îi este încredințată o nouă sarcină.

Orice modificare substanțială a programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca și cea aplicabilă pentru adoptarea programului anual de lucru inițial. Comitetul executiv poate să delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

(4) Programul de lucru multianual stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. De asemenea, acesta stabilește programarea resurselor, inclusiv bugetul multianual și personalul.

Programarea resurselor se actualizează anual. Programarea strategică se actualizează atunci când este cazul.

Articolul 55

Regulile de vot ale Comitetului executiv

(1) Comitetul executiv ia deciziile cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru al Comitetului executiv dispune de un vot. Președintele Autorității dispune de votul decisiv în cazul egalității de voturi.

(2) Un reprezentant al Comisiei are drept de vot ori de câte ori sunt discutate chestiuni legate de articolul 53 alineatul (4) literele (a)-(l) și se iau decizii cu privire la acestea. În scopul luării deciziilor menționate la articolul 53 alineatul (4) literele (f) și (g), reprezentantul Comisiei dispune de un vot. Deciziile menționate la articolul 53 alineatul (4) literele (b)-(e) și (h)-(l) pot fi luate numai în cazul în care reprezentantul Comisiei votează în favoare. În scopul luării deciziilor menționate la articolul 53 alineatul (4) litera (a), acordul reprezentantului Comisiei este necesar numai cu privire la elementele deciziei care nu au legătură cu programul de lucru anual și multianual al Autorității.

(3) Regulamentul de procedură al Comitetului executiv stabilește mai detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru.

SECȚIUNEA 3

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII

Articolul 56

Numirea președintelui Autorității

(1) Președintele Autorității este selectat pe criterii de merit, competențe, cunoștințe, reputație și experiență în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și pe baza altor calificări relevante, în urma unei proceduri de selecție deschise, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia întocmește o listă scurtă cu doi candidați calificați pentru funcția de președinte al Autorității. Consiliul, după aprobarea Parlamentului European, adoptă o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui Autorității.

(2) În cazul în care președintele Autorității nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale sau a comis o abatere gravă, Consiliul poate adopta, la propunerea Consiliului general reunit în oricare dintre formațiunile sale, o decizie de punere în aplicare pentru demiterea din funcție a președintelui Autorității. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(3) În cazul în care președintele demisionează sau nu este în măsură să își îndeplinească îndatoririle din orice alt motiv, funcțiile președintelui sunt exercitate de către vicepreședinte.

Articolul 57

Responsabilitățile președintelui Autorității

(1) Președintele Autorității reprezintă Autoritatea și este responsabil de pregătirea lucrărilor Consiliului general și ale Comitetului executiv, inclusiv de stabilirea ordinii de zi, convocarea și prezidarea tuturor reuniunilor și propunerea de puncte în legătură cu care trebuie luate decizii.

(2) Președintele atribuie celor cinci membri ai Comitetului executiv domenii specifice de responsabilitate în cadrul atribuțiilor Autorității pe durata mandatului lor.

SECȚIUNEA 4

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 58

Numirea directorului executiv

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al Autorității în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

(2) Directorul executiv își exercită atribuțiile în interesul Uniunii și independent de orice interes specific.

(3) Directorul executiv asigură gestiunea Autorității. Directorul executiv răspunde în fața Comitetului executiv. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și ale Comitetului executiv, directorul executiv își îndeplinește sarcinile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la vreun guvern sau de la orice alt organism.

(4) Directorul executiv este selectat pe criterii de merit și pe baza unor competențe administrative, bugetare și de gestiune de nivel înalt atestate, în urma unei proceduri de selecție deschise care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în alte documente de presă sau pe alte site-uri. Comisia întocmește o listă scurtă cu doi candidați calificați pentru postul de director executiv. Comitetul executiv numește directorul executiv.

(5) Mandatul directorului executiv are o durată de cinci ani. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului directorului executiv, Comitetul executiv efectuează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Autorității. Luând în considerare evaluarea menționată la primul paragraf, Comitetul executiv poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

Directorul executiv poate fi revocat din funcție de către Comitetul executiv la propunerea Comisiei.

(6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea mandatului prelungit.

Articolul 59

Atribuțiile directorului executiv

(1) Directorul executiv este responsabil de administrarea zilnică a Autorității și urmărește asigurarea unui echilibru de gen în cadrul acesteia. În special, directorul executiv este responsabil pentru:

(a) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de Comitetul executiv;

(b) elaborarea proiectului de document unic de programare și prezentarea acestuia Comitetului executiv, după consultarea Comisiei;

(c) punerea în aplicare a documentului unic de programare și raportarea către Comitetul executiv cu privire la punerea în aplicare a acestui document;

(d) pregătirea proiectului de raport anual consolidat privind activitățile Autorității și prezentarea acestuia către Comitetul executiv spre evaluare și adoptare;

(e) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit și ale evaluărilor interne sau externe, precum și a investigațiilor desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și prezentarea unui raport privind progresele înregistrate către Comisie, de două ori pe an, precum și în mod periodic către Consiliul general și Comitetul executiv;

(f) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri de prevenire a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF, prin efectuarea de controale

eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, după caz, prin impunerea de sancțiuni administrative eficace, proporționate și disuasive, inclusiv sancțiuni financiare;

(g) pregătirea unei strategii antifraudă a Autorității și prezentarea acesteia Comitetului executiv, spre aprobare;

(h) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile Autorității;

(i) întocmirea proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității și execuția bugetului acesteia;

(j) pregătirea și punerea în aplicare a unei strategii de securitate informatică, asigurarea unei gestionări adecvate a riscurilor pentru toate infrastructurile, sistemele și serviciile informatice care sunt dezvoltate sau achiziționate de Autoritate, precum și finanțarea suficientă a securității informatice;

(k) punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub controlul Comitetului executiv;

(l) întocmirea unui proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității, ca parte a documentului unic de programare al Autorității, în temeiul articolului 66, și execuția bugetului Autorității în temeiul articolului 67;

(m) elaborarea unui proiect de raport care să descrie toate activitățile Autorității, cu o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

(2) Directorul executiv ia alte măsuri necesare, în special adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității, în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Directorul executiv decide dacă este necesar ca unul sau mai mulți membri ai personalului să fie stabiliți în unul sau mai multe state membre în scopul îndeplinirii sarcinilor Autorității într-un mod eficient și eficace. Înainte de a decide să înființeze un birou local, directorul executiv obține acordul prealabil al Comisiei, al Comitetului executiv și al statului (statelor) membru (membre) în cauză. Decizia respectivă precizează domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie efectuate în cadrul biroului local astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale Autorității. Se încheie un acord privind sediul cu statul (statele) membru (membre) în cauză.

SECȚIUNEA 5

COMITETUL ADMINISTRATIV DE CONTROL

Articolul 60

Instituirea și componența Comitetului administrativ de control

(1) Autoritatea instituie un Comitet administrativ de control în scopul efectuării unui control administrativ intern al deciziilor luate de Autoritate în exercitarea competențelor enumerate la articolele 20, 21 și 22. Sfera de aplicare a controlului administrativ intern se referă la conformitatea procedurală și de fond a acestor decizii cu prezentul regulament.

(2) Comitetul administrativ de control este alcătuit din cinci persoane cu o excelentă reputație, care au făcut dovada cunoștințelor și a experienței profesionale relevante, inclusiv a experienței în materie de supraveghere în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, excluzând personalul existent al Autorității, precum și personalul existent al autorităților de supraveghere CSB/CFT și al FIU sau al altor instituții, organe, oficii și agenții naționale sau ale Uniunii, implicate în îndeplinirea sarcinilor conferite Autorității prin prezentul regulament. Comitetul administrativ de control dispune de suficiente resurse și cunoștințe de specialitate pentru a evalua exercitarea competențelor Autorității în temeiul prezentului regulament.

(3) Comitetul administrativ de control decide cu o majoritate de minim trei din cei cinci membri.

Articolul 61

Membrii Comitetului administrativ de control

(1) Membrii Comitetului administrativ de control și doi supleanți sunt numiți de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii pentru un mandat de cinci ani, care poate fi prelungit o dată, în urma unei cereri publice de exprimare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune.

(2) Membrii Comitetului administrativ de control acționează independent și în interes public și nu îndeplinesc nicio altă funcție în cadrul Autorității. În acest scop, aceștia prezintă o declarație publică a angajamentelor și o declarație publică de interese în care menționează orice interes direct sau indirect care ar putea fi considerat ca aducând atingere independenței lor sau inexistența oricăror astfel de interese.

(3) Membrii Comitetului administrativ de control nu pot fi revocați din funcție sau de pe lista candidaților calificați în cursul mandatului lor, cu excepția cazului în care există motive serioase pentru o astfel de revocare, iar Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ia o decizie în acest sens, hotărând la propunerea Comisiei.

Articolul 62

Decizii care fac obiectul controlului

(1) O cerere de control poate fi înaintată Comitetului administrativ de control în privința deciziilor luate de Autoritate în temeiul articolului 6 alineatul (1), al articolelor 20, 21 și 22 de către orice persoană fizică sau juridică căreia îi este adresată decizia sau pe care decizia o privește direct și individual.

(2) Cererea de control, inclusiv motivele formulării sale, trebuie formulată în scris și trebuie depusă la Autoritate în termen de o lună de la data notificării deciziei persoanei care solicită controlul sau, în absența acesteia, de la data la care persoana ia cunoștință de decizia respectivă, după caz.

(3) După ce se pronunță asupra admisibilității controlului, Comitetul administrativ de control formulează un aviz într-un termen adecvat gradului de urgență al chestiunii și în cel mult două luni de la primirea cererii și înaintează cazul Comitetului executiv în

vederea pregătirii unui nou proiect de decizie. Comitetul executiv ia în considerare avizul Comitetului administrativ de control și adoptă de îndată o nouă decizie. Noua decizie abrogă decizia inițială, o înlocuiește cu o decizie cu un conținut identic sau o înlocuiește cu o decizie modificată.

(4) O cerere de control formulată în temeiul alineatului (2) nu are efect suspensiv. Cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele impun acest lucru, Comitetul executiv poate, la propunerea Comitetului administrativ de control, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(5) Avizul exprimat de Comitetul administrativ de control și noua decizie adoptată de Comitetul executiv în temeiul prezentului articol trebuie să fie motivate și notificate părților.

(6) Autoritatea adoptă o decizie de stabilire a regulamentului de procedură al Comitetului administrativ de control.

Articolul 63

Excludere și obiecții

(1) Membrii Comitetului administrativ de control nu iau parte la nicio procedură de control dacă au un interes personal în cadrul acesteia, dacă au fost anterior implicați în calitate de reprezentanți ai uneia dintre părțile la procedură sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul controlului.

(2) Dacă, pentru unul dintre motivele menționate la alineatul (1) sau pentru orice alt motiv, un membru al Comitetului administrativ de control consideră că nu ar trebui să participe la o procedură de control, respectivul membru informează în acest sens Comitetul administrativ de control.

(3) Orice parte la procedura de control poate recuza orice membru al Comitetului administrativ de control pe baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatul (1) sau în cazul în care membrul respectiv este suspectat de părtinire. O recuzare nu se poate admite dacă, deși a luat cunoștință de un motiv de recuzare, partea implicată în procedura de control a angajat o etapă procedurală. Nicio recuzare nu se poate baza pe cetățenia membrilor.

(4) Comitetul administrativ de control hotărăște măsurile care trebuie luate în cazurile menționate la alineatele (2) și (3) fără participarea membrului în cauză. În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul Comitetului administrativ de control de către supleantul său.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 64

Bugetul

(1) În fiecare exercițiu financiar se întocmește o estimare a tuturor veniturilor și cheltuielilor Autorității, corespunzând anului calendaristic, care se înscrie în bugetul Autorității.

(2) Bugetul Autorității trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Autorității constau într-o combinație a următoarelor:

(a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene;

(b) taxele plătite de entitățile obligate selectate și neselectate în conformitate cu articolul 65, pentru sarcinile menționate la articolul 5 alineatul (1) literele (b) și (c);

(c) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre.

(4) Cheltuielile Autorității includ cheltuielile cu personalul, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile de funcționare.

Articolul 65

Taxe percepute entităților obligate selectate și neselectate

(1) Autoritatea percepe o taxă anuală de supraveghere tuturor entităților obligate selectate menționate la articolul 13 și entităților obligate neselectate care îndeplinesc criteriile de la articolul 12 alineatul (1) și care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) cu un stat membru. Taxele acoperă cheltuielile suportate de Autoritate în legătură cu sarcinile legate de supraveghere și menționate în capitolul II secțiunile 3 și 4. Taxele nu depășesc cheltuielile legate de sarcinile respective. În cazul în care aceste criterii nu sunt pe deplin respectate într-un anumit an, ajustările necesare se efectuează atunci când sunt calculate taxele pentru următorii doi ani.

(2) Valoarea taxei percepute de la fiecare entitate obligată menționată la alineatul (1) se calculează în conformitate cu dispozițiile stabilite în actul delegat menționat la alineatul (6).

(3) Taxele se calculează la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune.

(4) Baza de calcul pentru taxa anuală de supraveghere pentru un anumit an calendaristic o reprezintă cheltuielile referitoare la supravegherea directă și indirectă a entităților obligate selectate și neselectate care fac obiectul taxelor în anul respectiv. Autoritatea poate solicita plăți în avans în ceea ce privește taxa anuală de supraveghere, care se bazează pe o estimare rezonabilă. Autoritatea comunică cu supraveghetorul financiar relevant înainte de a decide cu privire la cuantumul final al taxei, astfel încât să se

asigure că supravegherea rămâne eficientă din punctul de vedere al costurilor și rezonabilă pentru toate entitățile obligate din sectorul financiar. Autoritatea comunică respectivelor entități obligate din sectorul financiar baza de calcul pentru taxa anuală de supraveghere. Statele membre se asigură că obligația de plată a taxelor prevăzute la prezentul articol este executorie în temeiul dreptului intern, iar taxele datorate sunt plătite integral.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului supraveghetorilor financiari de a percepe taxe în conformitate cu dreptul național, în măsura în care sarcinile de supraveghere nu au fost conferite Autorității, sau în ceea ce privește costurile legate de cooperarea cu Autoritatea și asistarea acesteia și adoptarea de măsuri ca urmare a instrucțiunilor Autorității, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

(6) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 86 pentru a completa prezentul regulament prin specificarea metodologiei de calculare a cuantumului taxei percepute de la fiecare entitate obligată selectată și neselectată care face obiectul taxelor în conformitate cu alineatul (1), precum și a procedurii de colectare a acestor taxe. La elaborarea metodologiei de stabilire a cuantumului individual al taxelor, Comisia ia în considerare următoarele:

(a) cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit al entităților obligate la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune, în conformitate cu standardele de contabilitate relevante;

(b) clasificarea profilului de risc inerent CSB/CFT al entităților obligate, în conformitate cu metodologia menționată la articolul 12 alineatul (5);

(c) importanța entității obligate pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei unuia sau mai multor state membre sau a Uniunii;

(d) cuantumul taxei care urmează să fie percepută de la orice entitate obligată neselectată proporțional cu veniturile sau cifra sa de afaceri menționate la litera (a), care nu trebuie să depășească 1/5 din cuantumul taxei care urmează să fie percepută de la orice entitate obligată selectată în raport cu același nivel al veniturilor sau al cifrei de afaceri.

Comisia adoptă actele delegate menționate la primul paragraf până la 1 ianuarie 2025.

Articolul 66

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite Comitetului executiv.

(2) Pe baza respectivului proiect, Comitetul executiv adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității pentru următorul exercițiu financiar.

(3) Proiectul final de situație a estimărilor veniturilor și cheltuielilor Autorității este transmis Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

(4) Comisia transmite autorității bugetare situația estimărilor de venituri și cheltuieli, împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.

(5) Pe baza situației estimărilor de venituri și cheltuieli, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și cuantumul subvenției care trebuie alocate din bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(6) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția destinată Autorității.

(7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității.

(8) Comitetul executiv adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul este modificat în consecință.

Articolul 67

Execuția bugetului

(1) Directorul executiv execută bugetul Autorității respectând principiile economiei, eficienței, eficacității și bunei gestiuni financiare.

(2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru constatările procedurilor de evaluare.

Articolul 68

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

(1) Până la data de 1 martie a următorului exercițiu financiar (anul N+1), contabilul Autorității transmite conturile provizorii aferente exercițiului financiar (anul N) contabilului Comisiei și Curții de Conturi.

(2) Până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor, Autoritatea trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

Până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor, contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale Autorității, consolidate cu conturile Comisiei.

(3) La primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității în temeiul articolului 246 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului[23], Comitetul executiv emite un aviz cu privire la conturile finale ale Autorității.

(4) Contabilul transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile finale, împreună cu avizul Comitetului executiv, până la data de 1 iulie a anului N+1.

[23] Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(5) Până la data de 15 noiembrie a anului N+1 se publică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, un link către paginile site-ului care conțin conturile finale ale Autorității.

(6) Directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până la data de 30 septembrie a anului N+1. Directorul executiv trimite acest răspuns și Comitetului executiv.

(7) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar N, în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.

(8) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 69

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către Comitetul executiv, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Autorității, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

Articolul 70

Măsuri antifraudă

(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și articolul 86 din Regulamentul (UE) 2019/715 se aplică fără restricții Autorității în vederea combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale.

(2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional privind investigațiile interne efectuate de OLAF și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare pentru întregul personal al Autorității.

(3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează în mod clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de Autoritate.

Articolul 71

Securitatea informatică

(1) Autoritatea instituie o guvernanță IT internă la nivelul directorului executiv, care stabilește și gestionează bugetul IT și asigură raportarea periodică către Comitetul executiv cu privire la conformitatea cu normele și standardele de securitate informatică aplicabile.

(2) Agenția se asigură că cel puțin 10 % din cheltuielile sale în domeniul informatic sunt alocate în mod transparent securității informatice directe. Contribuția la Centrul de răspuns la incidente de securitate cibernetică pentru instituțiile, organele și agențiile UE (CERT-UE) poate fi inclusă în această cerință minimă de cheltuieli.

(3) Se instituie un serviciu adecvat de monitorizare, detectare și răspuns în materie de securitate informatică, cu ajutorul serviciilor CERT-UE. Incidentele majore trebuie raportate CERT-UE, precum și Comisiei în termen de 24 de ore de la depistare.

Articolul 72

Răspundere și raportare

(1) Autoritatea răspunde în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

(2) Autoritatea prezintă anual Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind exercitarea sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, incluzând informații cu privire la evoluția planificată a structurii și cuantumul taxelor de supraveghere menționate la articolul 66. Președintele Autorității prezintă raportul în cauză în mod public Parlamentului European.

(3) La cererea Parlamentului European, președintele Autorității participă la o audiere cu privire la exercitarea sarcinilor sale în fața comisiilor competente ale Parlamentului European.

(4) Autoritatea răspunde oral sau în scris la întrebările adresate de Parlamentul European.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

SECȚIUNEA 1

PERSONALUL

Articolul 73

Dispoziție generală

(1) Personalului Autorității i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene în ceea ce privește toate aspectele care nu sunt reglementate de prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), președintele Autorității și cei cinci membri ai Comitetului executiv menționați la articolul 53 au un statut echivalent cu cel al unui membru și, respectiv, al grefierului Tribunalului în ceea ce privește retribuțiile și vârsta de pensionare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2016/300 al

Consiliului[24]. În ceea ce privește aspectele care nu sunt acoperite de prezentul regulament sau de Regulamentul (UE) 2016/300, se aplică prin analogie Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

(3) Comitetul executiv, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(4) Autoritatea poate recurge la experți naționali detașați sau la alți membri ai personalului care nu sunt angajați de Autoritate, inclusiv delegați ai FIU.

(5) Comitetul executiv adoptă norme privind personalul din statele membre care urmează să fie detașat pe lângă Autoritate și le actualizează în funcție de necesități. Normele respective includ, în special, dispozițiile financiare referitoare la detașările respective, inclusiv cele referitoare la asigurare și formare. Normele respective țin seama de faptul că personalul este detașat și urmează să fie mobilizat ca personal al Autorității. Acestea includ dispoziții privind condițiile pentru mobilizare. Dacă este cazul, Comitetul executiv urmărește să asigure coerența cu normele aplicabile rambursării cheltuielilor de delegație ale personalului statutar.

Articolul 74

Privilegii și imunități

Autorității și personalului acesteia li se aplică Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile anexat la TUE și TFUE.

Articolul 75

Obligația păstrării secretului profesional

(1) Membrii Consiliului general și ai Comitetului executiv și toți membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar de statele membre și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 din TFUE și al articolului 50 din [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423], chiar și după ce și-au încetat atribuțiile.

(2) Comitetul executiv veghează ca persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de sarcinile Autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către Comitetul executiv sau numite de către autoritățile publice și FIU în acest scop, sunt supuse unor obligații legate de secretul profesional echivalente celor prevăzute la alineatul (1).

(3) În scopul exercitării sarcinilor conferite prin prezentul regulament, Autoritatea este autorizată, în limitele și în condițiile prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2), să facă schimb de informații cu autoritățile și organismele naționale și ale Uniunii în cazurile în care aceste acte permit supraveghetorilor financiari să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea astfel de dispoziții cu privire la divulgarea informațiilor în temeiul dreptului relevant al Uniunii.

[24] Regulamentul (UE) 2016/300 al Consiliului din 29 februarie 2016 de stabilire a regimului financiar al persoanelor care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE (JO L 58, 4.3.2016, p. 1).

(4) Autoritatea stabilește modalitățile practice de punere în aplicare a normelor de confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(5) Autoritatea aplică Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei[25].

Articolul 76

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

(1) Autoritatea adoptă norme de securitate proprii echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate („IUEC") și a informațiilor sensibile neclasificate, în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443[26] și (UE, Euratom) 2015/444 ale Comisiei. Normele de securitate ale Autorității acoperă, printre altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective. Comitetul executiv adoptă normele de securitate ale Autorității în urma aprobării de către Comisie.

(2) Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unei țări terțe sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere excepțională ad-hoc de IUEC către autoritățile respective trebuie aprobate în prealabil de către Comisie.

SECȚIUNEA 2

COOPERAREA

Articolul 77

Cooperarea cu autoritățile europene de supraveghere și Comitetul european pentru protecția datelor

(1) Autoritatea stabilește și menține o cooperare strânsă cu Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(2) Atunci când elaborează orientări și recomandări în conformitate cu articolul 43, care au un impact semnificativ asupra protecției datelor cu caracter personal, Autoritatea cooperează îndeaproape cu Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin Regulamentul (UE) 2016/679 pentru a evita suprapunerile, neconcordanțele și insecuritatea juridică în sfera protecției datelor.

Articolul 78

Cooperarea cu autoritățile fără mandat CSB/CFT

(1) În cazul în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale enumerate la articolul 5, Autoritatea cooperează, după caz, cu autoritățile fără mandat CSB/CFT.

---

[25] Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

[26] Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

(2) În cazul în care este necesar, Autoritatea încheie un memorandum de înțelegere cu autoritățile menționate la alineatul (1), stabilind în termeni generali modul în care vor coopera și vor face schimb de informații în îndeplinirea atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește entitățile obligate selectate.

(3) Autoritatea asigură cooperarea și schimbul de informații eficace între toți supraveghetorii financiari din sistemul de supraveghere CSB/CFT și autoritățile relevante fără mandat CSB/CFT, menționate la alineatul (1), inclusiv în ceea ce privește accesul la informațiile și datele din baza de date centrală CSB/CFT menționată la articolul 11.

Articolul 79

Cooperarea în contextul parteneriatelor public-privat (PPP)

Atunci când este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor menționate în capitolul II secțiunile 3 și 6, Autoritatea poate participa la acordurile de cooperare existente, instituite în unul sau mai multe state membre de autoritățile de supraveghere sau FIU, în cazul în care aceste acorduri implică, printre altele, cooperarea și schimbul de informații între autoritățile menționate anterior și entitățile obligate selectate. Participarea Autorității este condiționată de aprobarea autorității naționale relevante care a instituit un astfel de acord.

Articolul 80

Cooperarea cu OLAF, Europol, Eurojust și EPPO

(1) Autoritatea poate încheia acorduri de lucru cu instituțiile Uniunii, cu agențiile descentralizate ale Uniunii și cu alte organisme ale Uniunii, care acționează în domeniul aplicării legii și al cooperării judiciare. Respectivele acorduri de lucru pot avea un caracter strategic sau tehnic și au, mai ales, drept obiectiv facilitarea cooperării și a schimbului de informații între părțile la acestea. Acordurile de lucru nu constituie un temei pentru autorizarea schimbului de date cu caracter personal și nu au caracter obligatoriu pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia.

(2) Autoritatea stabilește și menține o relație strânsă cu OLAF, Europol, Eurojust și EPPO. În acest scop, Autoritatea încheie acorduri de lucru separate cu OLAF, Europol, Eurojust și EPPO, care stabilesc detaliile cooperării acestora. Relația urmărește în special să asigure schimbul de informații strategice și de tendințe în ceea ce privește amenințările cu care se confruntă Uniunea în ceea ce privește spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Articolul 81

Cooperarea cu țări terțe și cu organizații internaționale

(1) Pentru a atinge obiectivele stabilite în prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, Autoritatea poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autoritățile CSB/CFT din țările terțe care dețin competențe de reglementare, de supraveghere și legate de FIU în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și cu organizații internaționale și cu administrațiile țărilor terțe. Aceste acorduri nu creează

obligații juridice pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale cu respectivele țări terțe.

(2) Autoritatea poate elabora modele de acorduri administrative, în vederea stabilirii unor practici consecvente, eficiente și eficace în cadrul Uniunii și a consolidării coordonării și cooperării internaționale în lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Autoritățile publice și FIU fac tot posibilul pentru a respecta aceste modele de acorduri.

(3) În cazurile în care interacțiunea mai multor autorități publice și FIU din Uniune cu autorități din țări terțe se referă la aspecte care intră în sfera sarcinilor Autorității, astfel cum sunt definite la articolul 5, Autoritatea are un rol principal în facilitarea acestei interacțiuni, dacă este necesar. Acest rol al Autorității nu aduce atingere interacțiunilor regulate ale autorităților competente cu autoritățile țărilor terțe.

(4) În limitele competențelor sale în temeiul prezentului regulament și al actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea contribuie la reprezentarea unitară, comună, consecventă și eficace a intereselor Uniunii în forurile internaționale, inclusiv prin acordarea de asistență Comisiei în atribuțiile sale legate de apartenența Comisiei la Grupul de Acțiune Financiară Internațională și prin sprijinirea activității și a obiectivelor Grupului Egmont al unităților de informații financiare.

SECȚIUNEA 3

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 82

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.

(2) Deciziile adoptate de Autoritate în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului sau al unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolul 228 și, respectiv, articolul 263 din TFUE.

(3) Dreptul de acces la documente nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care cuprind:

(a) informații sau date ale Autorității, ale supraveghetorilor financiari sau ale entităților obligate obținute în procesul de îndeplinire a sarcinilor și a activităților menționate la articolul 5 alineatul (2) și în capitolul II secțiunea 3;

(b) date operaționale sau informații legate de astfel de date operaționale ale Autorității și ale FIU, care se află în posesia Autorității ca urmare a îndeplinirii sarcinilor și activităților menționate la articolul 5 alineatul (5) și în capitolul II secțiunea 6.

(4) Informațiile confidențiale menționate la alineatul (3) litera (a), care se referă la o procedură de supraveghere, pot fi divulgate integral sau parțial entităților obligate care sunt părți la respectiva procedură de supraveghere, sub rezerva interesului legitim al persoanelor fizice și juridice, altele decât partea relevantă, de a-și proteja

secretele comerciale. Acest acces nu se extinde la documentele interne ale Autorității, ale supraveghetorilor financiari și nici la corespondența dintre acestea.

(5) Comitetul executiv adoptă măsuri practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a normelor privind divulgarea informațiilor referitoare la procedurile de supraveghere.

Articolul 83

Regimul lingvistic general

(1) Regulamentul nr. 1 al Consiliului se aplică Autorității.

(2) Comitetul executiv decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității, care este în concordanță cu regimul lingvistic în cadrul supravegherii directe, adoptat în temeiul articolului 27.

(3) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Autorității sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene, înființat prin Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului[27].

Articolul 84

Protecția datelor

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel cum se menționează la articolul 53 din [OP este rugat să introducă viitorul număr al DCSB, COM(2021)423] și la articolul 55 din [OP este rugat să introducă viitorul număr al RCSB, COM(2021)420] se consideră necesară pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în exercitarea autorității publice cu care este investită Autoritatea în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și al articolului 6 din Regulamentul (UE) 2016/679.

Atunci când elaborează orientări și recomandări în conformitate cu articolul 43, care au un impact semnificativ asupra protecției datelor cu caracter personal, Autoritatea, după ce a fost autorizată de Comisie, consultă Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1725. Autoritatea poate, de asemenea, invita autoritățile naționale pentru protecția datelor în calitate de observatori în procesul de elaborare a unor astfel de orientări și recomandări.

(2) În conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) 2018/1725, Autoritatea adoptă norme interne care pot restricționa aplicarea drepturilor persoanelor vizate în cazul în care astfel de restricții sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 53 din [DCSB] și la articolul 55 din [RCSB].

[27] Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului din 28 noiembrie 1994 de înființare a Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (JO L 314, 7.12.1994, p. 1).

Articolul 85

Răspunderea Autorității

(1) În cazul răspunderii extracontractuale, Autoritatea, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, repară toate prejudiciile cauzate de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență pentru litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.

(2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de Autoritate sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 86

Acte delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 25 și 65 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând de la [OP este rugat să introducă data = 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 25 și 65 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 25 și 65 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de o lună de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 87

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

(1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea Autorității în statul membru în care aceasta își are sediul și facilitățile pe care le va oferi statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru personalului Autorității și

membrilor familiilor acestora se stabilesc într-un acord privind sediul între Autoritate și statul membru respectiv, încheiat după obținerea aprobării Comitetului executiv.

(2) Statul membru gazdă al Autorității asigură cele mai bune condiții posibile pentru a garanta buna funcționare a Autorității, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și legături adecvate de transport.

Articolul 88

Evaluare și revizuire

(3) Până la 31 decembrie 2029 și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia evaluează performanța Autorității în raport cu obiectivele, mandatul, sarcinile și amplasamentul (amplasamentele) acesteia, pe baza orientărilor Comisiei. Evaluarea abordează, în special:

(a) eventuala necesitate de a modifica mandatul Autorității și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări;

(b) impactul tuturor activităților și sarcinilor de supraveghere ale Autorității asupra intereselor Uniunii în ansamblu și, în special, eficacitatea:

(i) sarcinilor și activităților de supraveghere legate de supravegherea directă a entităților obligate selectate;

(ii) supravegherii indirecte a entităților obligate neselectate;

(iii) supervizării indirecte a altor entități obligate;

(c) impactul activităților legate de sprijinirea și coordonarea FIU, în special coordonarea analizelor comune ale activităților și tranzacțiilor transfrontaliere efectuate de FIU;

(d) imparțialitatea, obiectivitatea și autonomia Autorității;

(e) caracterul adecvat al mecanismelor de guvernanță, inclusiv componența și modalitățile de vot în cadrul Comitetului executiv și relația acestuia cu Consiliul general;

(f) eficiența Autorității din punctul de vedere al costurilor, dacă este cazul, separat în raport cu sursele sale distincte de finanțare;

(g) eficacitatea mecanismului de recurs împotriva deciziilor Autorității și mecanismele privind independența și răspunderea aplicabile Autorității;

(h) eficacitatea acordurilor de cooperare și de schimb de informații dintre Autoritate și autoritățile fără mandat CSB;

(i) interacțiunea dintre Autoritate și celelalte autorități și organisme de supraveghere ale Uniunii, inclusiv ABE, Europol, Eurojust, OLAF și EPPO;

(j) eficacitatea competențelor de supraveghere și de sancționare ale Autorității;

(k) gradul de eficacitate și convergență a practicilor de supraveghere, atins de autoritățile de supraveghere și rolul Autorității în cadrul acestora.

(4) Raportul menționat la alineatul (1) examinează, de asemenea, dacă:

(a) resursele Autorității sunt adecvate pentru îndeplinirea atribuțiilor sale;

(b) este oportun să se confere sarcini de supraveghere suplimentare în ceea ce privește entitățile obligate din sectorul nefinanciar, specificând, după caz, tipurile de entități care ar trebui să facă obiectul sarcinilor de supraveghere suplimentare;

(c) este oportun să se confere sarcini suplimentare în domeniul sprijinirii și coordonării activității FIU;

(d) este oportun să se confere Autorității competențe de sancționare suplimentare.

(5) La fiecare a doua evaluare, rezultatele obținute de Autoritate sunt examinate în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile sale, realizându-se inclusiv o evaluare pentru a se stabili dacă o continuare a activității Autorității este încă justificată în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile respective.

(6) Raportul și orice eventuală propunere care îl însoțește se transmit Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 89

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează.

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), al doilea paragraf se elimină;

(b) la alineatul (5), litera (h) se elimină.

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1a se elimină;

(b) la punctul 2, subpunctul (iii) se elimină.

3. La articolul 8 alineatul (1), se elimină litera (l).

4. Articolele 9a și 9b se elimină.

5. La articolul 17, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă avizul formal menționat la alineatul (4) de la prezentul articol în termenul menționat în acesta și când este necesară remedierea promptă a nerespectării în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sunt direct aplicabile instituțiilor financiare, să adopte o decizie individuală adresată unei instituții financiare [?] prin care i se solicită să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.

Decizia Autorității este conformă cu avizul formal emis de Comisie în temeiul alineatului (4).”

6. La articolul 19, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să

asigure că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată instituției financiare respective prin care să îi solicite să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.”

7. La articolul 33 alineatul (1), al doilea paragraf se elimină.

8. La articolul 40 alineatul (1) se adaugă următoarea literă (g):

„(g) un reprezentant fără drept de vot al Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului.”

9. La articolul 81, alineatul (2b) se elimină.

Articolul 90

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1094/2010

Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 se modifică după cum urmează.

1. La articolul 1 alineatul (2), al doilea paragraf se elimină.

2. La articolul 40 alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(f) un reprezentant fără drept de vot al Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului.”

3. La articolul 54, alineatul (2a) se elimină.

Articolul 91

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1095/2010

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 se modifică după cum urmează.

1. La articolul 1 alineatul (2), al doilea paragraf se elimină.

2. La articolul 40 alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(f) un reprezentant fără drept de vot al Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului.”

3. La articolul 54, alineatul (2a) se elimină.

Articolul 92

Începerea activităților Autorității

Comisia este responsabilă de instituirea și funcționarea inițială a Autorității până la data la care aceasta devine operațională, și anume 1 ianuarie 2024, în conformitate cu articolul 93. În acest scop:

(a) Comisia poate desemna un funcționar al Comisiei care să acționeze în calitate de director executiv interimar și să exercite atribuțiile directorului executiv până când Autoritatea are capacitatea de a-și executa propriul buget, iar directorul executiv și-a preluat atribuțiile în urma numirii sale de către Comitetul executiv în conformitate cu articolul 58;

(b) prin derogare de la articolul 53 alineatul (4) și până la adoptarea unei decizii menționate la articolul 58, directorul executiv interimar exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;

(c) Comisia poate oferi asistență Autorității, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile Autorității sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;

(d) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul Autorității după aprobarea de către Comitetul executiv și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a Autorității.

Articolul 93

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Cu toate acestea, articolele 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 și 87 se aplică de la 1 ianuarie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Proiect de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului, denumită în continuare „Autoritatea”

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Domeniul de politică: Stabilitate financiară, servicii financiare și uniunea piețelor de capital

Activitate: Stabilitate financiară

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la

✓o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare[1]

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

2. O economie în serviciul cetățenilor

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr. 1.2

Stabilitatea financiară este menținută și îmbunătățită prin mecanisme eficiente de supraveghere și gestionare a crizelor, prin mijloace de absorbție a șocurilor și de diversificare a riscurilor, și există o abordare cuprinzătoare pentru combaterea spălării banilor și a finanțării activităților teroriste.

[1] Astfel cum sunt menționate la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

În domeniul supravegherii, Autoritatea are scopul de a îmbunătăți calitatea generală a supravegherii CSB/CFT care are loc în UE, parțial prin exercitarea de către ea însăși a supravegherii directe asupra unui număr limitat de entități transfrontaliere cu cel mai ridicat grad de risc din sectorul financiar (și, eventual, asupra anumitor alte entități pentru care poate prelua responsabilitatea în materie de supraveghere în situații de urgență) și parțial prin exercitarea supervizării și a coordonării supraveghetorilor naționali în ceea ce privește entitățile obligate atât din sectorul financiar, cât și din cel nefinanciar în temeiul legislației UE în materie de CSB/CFT.

În domeniul unităților de informații financiare (FIU), Autoritatea va promova o mai mare eficiență și cooperare între FIU, inclusiv prin adoptarea unor modele armonizate pentru raportarea și schimbul de informații, prin efectuarea de analize împreună cu FIU și prin preluarea găzduirii unei infrastructuri existente de schimb de informații, FIU.net.

Ambele obiective ar trebui să contribuie în mod indirect la creșterea volumului activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din UE care sunt fie detectate, fie împiedicate să aibă loc prin descurajare și o probabilitate mai mare de detectare.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Indicatori generali

• Raportul dintre numărul bugetelor finale adoptate și cel al bugetelor propuse (pe an)

Supravegherea indirectă și coordonarea supraveghetorilor

• Numărul de standarde tehnice adoptate, comparativ cu numărul de standarde care trebuie elaborate

• Numărul de proiecte de standarde tehnice înaintate Comisiei spre aprobare în termenele stabilite

• Numărul de standarde tehnice propuse, dar respinse de către Comisie

• Numărul de recomandări fără caracter obligatoriu adoptate, comparativ cu numărul de recomandări care trebuie elaborate

• Numărul de ore de formare pentru supraveghetori

• Numărul de membri ai personalului care participă la schimburi/ detașări

• Numărul de evaluări *inter pares* efectuate

• Numărul de obstacole în calea convergenței care au fost identificate și eliminate

• Noile instrumente practice de promovare a convergenței

• Numărul de baze de date populate

Supravegherea directă a anumitor entități obligate

• Numărul de inspecții la fața locului și de investigații specifice

• Numărul de reuniuni cu entitățile supravegheate

• Numărul de decizii adresate entităților supravegheate • Numărul de sancțiuni impuse entităților supravegheate • Numărul de plângeri/contestații formulate de companiile supravegheate Coordonarea și sprijinirea unităților de informații financiare • Numărul de analize comune efectuate • Numărul de standarde tehnice adoptate • Numărul de orientări/recomandări adresate FIU.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Astfel cum s-a analizat în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere legislativă, cele două probleme principale pe care inițiativa urmărește să le abordeze sunt supravegherea inconsecventă în materie de CSB/CFT în cadrul pieței interne, precum și insuficiența coordonării și a schimbului de informații între unitățile de informații financiare. În ceea ce privește supravegherea, eficacitatea punerii în aplicare variază de la un stat membru la altul, din cauza diferențelor în ceea ce privește resursele și practicile. În prezent, FIU nu dispun de metode comune și de modele armonizate, ceea ce împiedică analiza comună, conducând la detectarea suboptimă a tranzacțiilor și activităților potențial legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Pachetul CSB din 2019, adoptat de Comisie, a evidențiat modul în care infractorii au putut exploata diferențele dintre regimurile CSB/CFT ale statelor membre. Caracterul transfrontalier al unei mari părți a activităților de spălare a banilor și finanțare a terorismului (SB/FT) face ca buna cooperare dintre supraveghetorii naționali și FIU să fie esențială pentru prevenirea acestor infracțiuni. Multe entități care fac obiectul obligațiilor CSB au activități transfrontaliere, iar abordările diferite ale supraveghetorilor naționali și ale FIU le împiedică să obțină practici CSB/CFT optime la nivel de grup. Este necesară o mai bună coordonare la nivelul UE, inclusiv o componentă a supravegherii directe la nivelul UE a entităților cu cel mai ridicat grad de risc, pentru a aborda aceste aspecte transfrontaliere și a maximiza capacitatea sistemului financiar al UE atât de a preveni, cât și de a detecta SB/FT. Propunerea privind o autoritate UE în materie de CSB este în curs de adoptare împreună cu o propunere de cadru al UE în materie de CSB/CFT sub forma unui regulament al UE. Împreună, aceste două inițiative sunt menite să sporească considerabil convergența supravegherii și a aplicării legislației CSB/CFT la nivelul statelor membre și să consolideze intensitatea supravegherii, în special prin instituirea unei supravegheri la nivelul UE pentru entitățile transfrontaliere cu cel mai ridicat grad de risc. O mai bună cooperare transfrontalieră între FIU, precum și practici interne îmbunătățite, pornind de la generalizarea celor mai bune practici, vor constitui un răspuns adecvat la natura transfrontalieră a SB și FT.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Experiențele anterioare relevante includ crearea celor trei autorități europene de supraveghere pentru servicii financiare (AES), Mecanismul unic de supraveghere pentru bănci (MUS, nu o agenție a UE, ci o componentă a Băncii Centrale Europene) și Parchetul European.

Din experiența autorităților europene de supraveghere, s-a constatat că o combinație de resurse provenite de la bugetul UE și direct de la statele membre prin intermediul supraveghetorilor naționali este complicată și poate constitui o povară pentru supraveghetorii din statele membre mai mici; de asemenea, aceasta poate compromite independența unei autorități. Prin urmare, nu se propune ca Autoritatea să beneficieze de finanțare directă din partea statelor membre.

În cadrul MUS s-a observat că supravegherea entităților supravegheate direct poate fi efectuată în mod eficace prin intermediul echipelor comune de supraveghere, conduse de membri ai personalului supraveghetorului de la nivelul UE situați în statul membru al unei entități supravegheate direct, dar și cu implicarea personalului supraveghetorului național. Acest model a fost aplicat activității de supraveghere directă desfășurată de Autoritate.

În ceea ce privește EPPO, s-a observat că poate fi nevoie de mult timp pentru ca un organism nou să atingă autonomia administrativă și bugetară, iar acest lucru trebuie planificat cu sprijinul Comisiei în această perioadă, inclusiv un director executiv interimar detașat.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Va trebui creată o nouă linie bugetară, care să corespundă instituirii unei noi agenții a UE. În plus, cadrul financiar multianual 2021-2027 va trebui programat astfel încât să se asigure resursele necesare pentru punerea în aplicare a acestei legislații.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

În cazurile în care un organism al UE supraveghează direct entități din sectorul privat, se întâmplă frecvent ca o astfel de supraveghere să fie finanțată din taxele plătite de entitățile supravegheate. Acesta este cazul MUS și al supravegherii efectuate de ESMA (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) cu privire la contrapărțile centrale, registrele centrale de tranzacții și agențiile de rating de credit din UE. În cazul MUS, astfel de taxe nu sunt suportate numai de băncile supravegheate direct, ci de toate băncile care depășesc anumite dimensiuni și praguri de activitate, deși nu toate dintre acestea sunt supravegheate direct de MUS.

Prezentul proiect de regulament abrogă dispoziția din Regulamentul (UE) 2019/2175, care a atribuit Autorității Bancare Europene (ABE) anumite competențe în materie de CSB/CFT, prin modificarea regulamentului de instituire a acesteia [Regulamentul (UE) nr. 1093/2010] și reatribuind aceleași competențe Autorității. Regulamentul respectiv a fost însoțit de o fișă financiară legislativă care a alocat 4 agenți temporari și 4 agenți contractuali la ABE, precum și contribuția necesară corespunzătoare în valoare de 529 000 EUR, care, având în vedere modelul de finanțare pentru AES, a reprezentat 40 % din costuri [restul de 60 % din costuri fiind suportate de autoritățile naționale competente din statele membre]. Se propune realocarea acestui buget de la ABE către Autoritatea pentru CSB.

FIU.net este o rețea de comunicare între FIU din UE, găzduită în prezent de Europol, dar care urmează să fie transferată în curând (înainte de septembrie 2021) Comisiei cu titlu temporar, în așteptarea creării Autorității; aceasta vine ca urmare a unei decizii din decembrie 2019 a

Autorității Europene pentru Protecția Datelor, conform căreia găzduirea FIU.net de către Europol depășește mandatul acestuia din urmă în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Costul anual al găzduirii FIU.net în cadrul Comisiei, după finalizarea transferului de la Europol la Comisie, se ridică la 2 milioane EUR și este atribuit DG FISMA din cadrul Comisiei. Se propune finanțarea acestei activități din bugetul UE, deoarece costurile nu vor mai fi suportate de Comisie. Cu toate acestea, efectul global asupra bugetului UE nu va fi însă complet neutru din punct de vedere bugetar, întrucât autoritatea pentru CSB ar dezvolta în continuare FIU.net, ceea ce ar duce la o creștere a costului anual echivalent cu 3 milioane EUR la prețurile din 2021.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

✓ **durată limitată**

☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

✓**durată nelimitată**

☐ Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2023 până în 2025,

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[2]

✓ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ Gestiune partajată cu statele membre

✓**Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐BEI și Fondului european de investiții;

✓organismelor menționate la articolele 70 și 71;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

Observații

Nu există

[2] Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

În conformitate cu dispozițiile standard aplicate în cadrul agențiilor existente, Autoritatea pentru CSB va elabora rapoarte periodice privind activitatea sa (inclusiv rapoarte interne către personalul de conducere de nivel superior, rapoarte către Consiliul General și Comitetul executiv și rapoarte anuale) și va face obiectul auditurilor efectuate de Curtea de Conturi și de Serviciul de Audit Intern al Comisiei cu privire la utilizarea resurselor și la performanță.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Sistemele de gestiune și control sunt prevăzute în capitolul IV din proiectul de regulament de înființare a autorității pentru CSB. Autoritatea se va asigura că standardele corespunzătoare sunt respectate în toate domeniile cadrului de control intern. În plus, în fiecare exercițiu financiar, Parlamentul European, la recomandarea Consiliului, acordă fiecărei agenții a UE descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului său; această procedură se va aplica, de asemenea, autorității pentru CSB.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Instituirea unui cadru de control intern va fi o prioritate a autorității pentru CSB imediat după înființarea acesteia.

Riscurile deja identificate înainte de adoptarea proiectului de regulament de creare a Autorității pentru CSB includ următoarele:

- necolectarea în timp util a taxelor datorate Autorității de către entitățile obligate;
- cazurile de spălare de bani care au loc în entități obligate supravegheate direct de Autoritatea pentru CSB în perioada supravegherii respective.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Estimările efectuate aici se bazează pe experiența DG FISMA în ceea ce privește activitatea de supervizare a celor trei agenții europene de supraveghere pentru serviciile financiare (ABE, EIOPA, ESMA), care sunt toate agenții de reglementare descentralizate, astfel cum se preconizează că va fi viitoarea autoritate pentru CSB.

Costurile controalelor – Supravegherea agențiilor

În trecut, costurile suportate de DG FISMA pentru supravegherea generală a Autorității au fost estimate la 0,5 % din contribuțiile anuale plătite acesteia. Aceste costuri includ, de exemplu, dar nu se rezumă doar la acestea, costurile legate de evaluarea programării anuale și a bugetului, de participarea reprezentanților DG FISMA la consiliile de administrație, consiliile de supraveghere și lucrările pregătitoare aferente.

Costurile controalelor – Plata contribuțiilor anuale

Costurile controalelor strict legate de prelucrarea plăților anuale efectuate către Autoritate se bazează pe metodologia utilizată pentru calcularea costurilor legate de alte tranzacții financiare în cadrul DG FISMA. Acestea reprezintă o mică parte nerelevantă din plățile efectuate.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor ilegalități, prevederile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) se aplică autorității pentru CSB fără nicio restricție.

Autoritatea va dispune de o strategie antifraudă specifică și de un plan de acțiune aferent acesteia. Acțiunile sale în domeniul luptei antifraudă trebuie să fie conforme cu normele și orientările prevăzute de Regulamentul financiar (măsuri antifraudă ca parte a unei bune gestiuni financiare), cu politicile OLAF de prevenire a fraudei, cu dispozițiile prevăzute de Strategia antifraudă a Comisiei: acțiuni intensificate pentru protecția bugetului UE [COM(2019)196 final], precum și cu cele prevăzute în Abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE (iulie 2012) și în foaia de parcurs aferentă.

În plus, propunerea de regulament de înființare a AMLA stabilește dispozițiile privind execuția și controlul bugetului acesteia și normele financiare aplicabile, inclusiv cele care vizează prevenirea fraudei și a neregulilor. Viitorul său regulament financiar intern va prezenta acest aspect în detaliu.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.[1]	din partea țărilor AELS[2]	din partea țărilor candidate[3]	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
7	20.020101.01-C1-PMO(FISMA) 20.020601.01-C1-FISMA	Nedif.	NU	NU	NU	NU
1	03.020106-C1-FISMA	Dif.	DA	NU	NU	NU
1	03.100200-C1-FISMA	Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

[1] Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.
[2] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[3] Țări candidate și, după caz, țări potențial candidate din Balcanii de Vest.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1	03.10.YY.YY – Agenția UE pentru Combaterea Spălării Banilor	Dif.	NU	NU	NU	NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale): prețuri curente

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul	1 Piața unică, inovare și sectorul digital

03.10.YY.YY: Autoritatea UE pentru Combaterea Spălării Banilor (AMLA)			2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL CFM 2021-2027**
Titlul 1:	Angajamente	(1)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
	Plăți	(2)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
Titlul 2:	Angajamente	(1a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
	Plăți	(2a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
Titlul 3:	Angajamente	(3a)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
	Plăți	(3b)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
TOTAL credite pentru AMLA	Angajamente	=1+1a +3a	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**
	Plăți	=2+2a +3b	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

milioane EUR (cu trei zecimale): prețuri curente

Detalii privind sursele de realocare a creditelor de angajament			2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL**

								CFM 2021-2027
03.02.01.06 Punerea în aplicare și dezvoltarea pieței interne a serviciilor financiare (prețuri curente) – ref. FIU.net	Angajamente	4			1,000	2,000	2,000	**5,000**
03.10.02 Autoritatea Bancară Europeană (ABE)	Angajamente	5		0,550	0,561	0,573	0,584	**2,268**
Marja rubricii 1	Angajamente	6	1,061	15,158	28,851	10,277	10,523	**65,870**
TOTAL Realocări	Angajamente	=4+5+6	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

Rubrica din cadrul financiar multianual	**7**	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu trei zecimale): În prețuri constante pentru 2021

		2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL CFM 2021-2027**
DG: FISMA							
• Funcționari		1,216	1,216				**2,432**
• Agenți contractuali		0,328	0,328				**0,656**
• Alte cheltuieli administrative – Misiuni		0,040	0,090				**0,130**
TOTAL DG FISMA	Credite	1,584	1,634				**3,218**

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	1,584	1,634				**3,218**

Necesarul de credite administrative va fi asigurat din creditele alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare existente.

milioane EUR (cu trei zecimale):

		2023[1]	2024	2025	2026	2027	**TOTAL CFM 2021-2027**
TOTAL credite la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**
	Plăți	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

[1] Aproximarea pentru 2023 și 2024, având în vedere diferitele baze (indicate mai sus) care trebuie aplicate pentru cheltuielile de la rubricile 1 și 7.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor AMLA

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

✓ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale): Prețuri curente

A se indica obiectivele și realizările ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		**TOTAL CFM 2021-2027**
REALIZĂRI													
	Tip[1]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[2]…													
- Baze de date și sisteme informatice (inclusiv costuri tranzitorii)	Bază de date/IT					2,918		3,951		3,312		3,379	13,560
- Traducere	Traducere					0,265		0,406		0,110		0,113	0,894
- Misiuni	Misiuni					1,062		1,624		0,442		0,450	3,578
- Reprezentare juridică	Consultanți externi							0,541		0,166		0,168	0,875
COSTURI TOTALE						**4,245**		**6,522**		**4,030**		**4,110**	**18,907**

[1] Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

[2] Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale AMLA

3.2.3.1. Rezumat

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

✓ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale): Prețuri curente – Numai partea finanțată de Uniune

	2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL CFM 2021-2027**
Agenți temporari (grade AD)	0,518	5,682	14,354	5,362	5,468	**31,384**
Agenți temporari (grade AST)		0,462	2,493	0,962	0,982	**4,899**
Agenți contractuali	0,291	1,186	1,815	0,308	0,315	**3,915**
Experți naționali detașați		0,159	0,486	0,462	0,471	**1,578**
TOTAL	**0,809**	**7,489**	**19,148**	**7,094**	**7,236**	**41,776**

Cerințe privind personalul (ENI): Total posturi finanțate de Uniune <u>și</u> finanțate din taxe sau comisioane

	2023	2024	2025	2026[1]	2027	**TOTAL[2]**
Agenți temporari (grade AD)	8	58	155	180	180	**180**
Agenți temporari (grade AST)		7	30	30	30	**30**
Agenți contractuali	10	30	30	30	30	**30**
Experți naționali detașați		5	10	10	10	**10**

[1] **Începând cu 2026, 192 din totalul de 250 de posturi (respectiv 77 %) vor fi finanțate din taxe/comisioane, dintre care 164 de agenți temporari (141 ADS și 23 AST), 25 de agenți contractuali și 3 experți naționali detașați.**

[2] **Total pentru efectivul complet de personal prevăzut.**

TOTAL	**18**	**100**	**225**	**250**	**250**	**250**

Se presupune că toți membrii personalului angajați în 2023 lucrează timp de 6 luni, procedura de recrutare fiind inițiată înainte de înființarea legală a agenției, astfel încât contractele să poată fi semnate imediat după înființarea agenției. În mod similar, se presupune că 20 AT care preiau postul în 2024 vor lucra întregul an, recrutările fiind efectuate în 2023. Se presupune că tot restul personalului suplimentar va fi angajat pe tot parcursul anului și, în consecință, costurile aferente sunt calculate în medie la 50 % din posturi. Prin urmare, se presupune că nivelul complet al dotării cu personal va fi atins până la jumătatea anului 2026.

Detalii privind realocarea de la Autoritatea Bancară Europeană

Cerințe privind personalul (ENI):

	2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL**
Agenți temporari (grade AD)		4	4	4	4	**4**
Agenți temporari (grade AST)						
Agenți contractuali		4	4	4	4	**4**
Experți naționali detașați						

TOTAL		**8**	**8**			**8**

Alocarea pentru dotarea cu personal a Autorității Bancare Europene (posturi din schema de personal și alocări pentru agenți contractuali) va fi redusă cu 4 agenți temporari (AD7) și 4 agenți contractuali (GFIV), întrucât atribuțiile de combatere a spălării banilor alocate ABE în contextul revizuirii AES vor fi îndeplinite de AMLA.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află agenția

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

✓ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea se exprimă în numere întregi (sau cel mult cu o zecimală)

		2023	2024	2025	2026	**2027**
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)						
20 01 02 01 și 20 01 02 02 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		8	8			
20 01 02 03 (delegații)						
01 01 01 01 (cercetare indirectă)						
10 01 05 01 (cercetare directă)						
•Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[1]						
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)		4	4			
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)						
Linie (linii) bugetară (bugetare) (precizați)[2]	- la sediu[3]					
	- în delegații					
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)						
10 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
TOTAL		**12**	**12**			

[1] AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

[2] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

[3] În principal pentru fondurile Politicii de coeziune a UE, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA).

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Un „grup operativ” format din 12 membri (dintre care 8 funcționari sau agenți temporari și 4 agenți contractuali) va trebui înființat în cadrul DG FISMA pentru a asigura instituirea și operaționalizarea rapidă a Agenției UE pentru Combaterea Spălării Banilor (AMLA). Grupul operativ va contribui la recrutarea rapidă a personalului AMLA, precum și la instituirea procedurilor administrative, logistice, de resurse umane, bugetare și financiare, precum și a sistemelor necesare pentru a se asigura că finanțarea necesară din taxe/comisioane este disponibilă AMLA la momentele prevăzute. Fără instituirea acestui grup operativ, nu ar fi posibil ca AMLA să fie pe deplin instituită și pregătită să își îndeplinească toate sarcinile de supraveghere, precum și sarcinile de coordonare până la începutul anului 2026.
Personal extern	Un „grup operativ” format din 12 membri (dintre care 8 funcționari sau agenți temporari și 4 agenți contractuali) va trebui înființat în cadrul DG FISMA pentru a asigura instituirea și operaționalizarea rapidă a Agenției UE pentru Combaterea Spălării Banilor (AMLA). Grupul operativ va contribui la recrutarea rapidă a personalului AMLA, precum și la instituirea procedurilor administrative, logistice, de resurse umane, bugetare și financiare, precum și a sistemelor necesare pentru a se asigura că finanțarea necesară din taxe/comisioane este disponibilă AMLA la momentele prevăzute. Fără instituirea acestui grup operativ, nu ar fi posibil ca AMLA să fie pe deplin instituită și pregătită să își îndeplinească toate sarcinile de supraveghere, precum și sarcinile de coordonare până la începutul anului 2026.

Descrierea metodei de calcul al costului pentru unitățile ENI ar trebui inclusă în anexa V secțiunea 3.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual actual.

✓ Propunerea/inițiativa va necesita o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare vizate și sumele aferente. Va trebui creată o nouă linie bugetară, care să corespundă instituirii unei noi agenții a UE. În plus, cadrul financiar multianual 2021-2027 va trebui programat astfel încât să se asigure resursele necesare pentru punerea în aplicare a acestei legislații. În special, astfel cum s-a arătat mai sus, bugetul suplimentar propus va fi finanțat prin redistribuirea unei mici părți din contribuția (și posturile) Uniunii de la Autoritatea Bancară Europeană (ABE), printr-o mică redistribuire de la alocarea pentru Programul privind piața unică (în legătură cu costul de găzduire a sistemului informatic FIU.net) și, în principal, prin utilizarea marjei din cadrul rubricii 1.

☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual[1].

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

☐ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

✓ Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată după cum urmează:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2023	2024	2025	2026	2027	Total 2021-2027
Taxe percepute de la entitățile supravegheate direct și taxe/cotizații pentru supravegherea indirectă a instituțiilor financiare[2]				36,179	39,302	75,481
TOTAL credite cofinanțate				36,179	39,302	75,481

Impactul estimat asupra veniturilor

[1] A se vedea articolele 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2093/2020 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027.

[2] **Costul integral al personalului (inclusiv costurile aferente titlului II și contribuțiile la sistemul de pensii asociate) și costurile operaționale generate de activitățile de supraveghere directă și de supravegherea indirectă a instituțiilor financiare.**

✓ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☐ asupra altor venituri

☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[3]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul …….								

Pentru diversele venituri „alocate”, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

[3] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxele vamale, cotizațiile pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

ANEXĂ – IPOTEZE

1. Ipoteze generale

Autoritatea pentru CSB

Titlul I – Cheltuieli cu personalul

Următoarele ipoteze specifice au fost aplicate la calcularea cheltuielilor cu personalul pe baza necesarului de personal identificat, explicat mai jos:

- data înființării legale a Autorității va fi imediat după intrarea în vigoare a prezentului regulament (probabil la începutul anului 2023), dar în 2023 Autoritatea nu va îndeplini sarcini operaționale, ci numai pe cele administrative asociate înființării sale. Personalul recrutat în 2023 (18 angajați) va fi exclusiv personal administrativ și din departamentul de resurse umane;
- supravegherea directă a tuturor entităților selectate va începe în 2026, prin urmare, până la sfârșitul anului 2025 va trebui să existe o echipă completă de 100 de angajați pentru supravegherea directă;
- până la jumătatea anului 2025, se va finaliza procesul de selecție a entităților pentru supravegherea directă și stabilirea taxelor/cotizațiilor (lista entităților care fac obiectul taxelor/cotizațiilor va fi mai mare decât cea a entităților care fac obiectul supravegherii directe). Începând din 2026, Autoritatea ar urma să fie finanțată în cea mai mare parte din taxe/cotizații;
- în ceea ce privește alte activități operaționale, decât cele legate de supravegherea directă, Autoritatea va începe să își exercite funcțiile în 2024 dezvoltându-se astfel încât să ajungă la efectivul complet de personal într-o perioadă de trei ani, preconizându-se că acesta va fi realizat până la sfârșitul anului 2026. Personalul recrutat în cursul anului 2026 va desfășura activități legate de supravegherea indirectă a sectorului nefinanciar și de sprijinul FIU. Prin urmare, 2027 va fi primul an în care Autoritatea va dispune de personal complet pe parcursul unui an complet;
- costurile cu personalul nou angajat în 2023, 2024, 2025 și 2026 sunt calculate pentru o perioadă de 6 luni, având în vedere timpul estimat necesar pentru recrutarea personalului suplimentar; cu toate acestea, costurile cu un număr de 20 de noi angajați care își preiau posturile la începutul anului 2024 sunt calculate pentru o perioadă de 12 luni, deoarece procedura de recrutare ar urma să se desfășoare în 2023;
- costul mediu anual pentru 2021 aferent unui agent temporar este de 152 000 EUR, cel aferent unui agent contractual este de 82 000 EUR, iar cel aferent unui expert național detașat este de 86 000 EUR, toate acestea incluzând costurile aferente echipării („habillage”) de la titlul II (clădiri, IT etc.) în valoare de 25 000 EUR; aceste cifre au fost indexate la 2 % pe an începând cu 2023, astfel încât fișa financiară legislativă să poată fi prezentată în prețuri curente;
- nu se aplică niciun coeficient corector pozitiv sau negativ, deoarece sediul Autorității este necunoscut (de obicei, propunerea Comisiei de instituire a unei noi agenții nu menționează amplasarea sediului);
- contribuțiile angajatorului la sistemul de pensii pentru agenții temporari și agenții contractuali s-au bazat pe salariile de bază standard incluse în costurile anuale medii

standard pentru 2021, și anume 96 724 EUR și, respectiv, 54 200 EUR, indexate din nou la 2 % pe an începând din 2023 pentru a se ajunge la prețurile curente.

Titlul II – Cheltuieli de infrastructură și de funcționare

Costurile se bazează pe înmulțirea numărului de membri ai personalului cu procentul din an cât sunt angajați și cu costul standard aferent echipării („habillage”), mai exact 25 000 EUR plus 2 500 per membru al personalului[4] pentru a acoperi alte cheltuieli administrative, ambele sume în prețurile din 2021 și indexate pentru a se ajunge la prețurile curente.

Cu toate acestea, în cursul anului 1 de funcționare efectivă (2024) va trebui să fie închiriat un spațiu de birouri suficient de mare pentru întregul personal al agenției. Prin urmare, în plus față de calculul standard aferent echipării („habillage”) (25 000 EUR înmulțit cu 82,5 ENI), a fost inclusă în buget o sumă suplimentară de 2 milioane EUR (în prețuri curente) pentru costurile cu închirierea și costurile potențiale cu amenajarea clădirii.

Comisia

Pe baza experienței recente în ceea ce privește înființarea de noi agenții, va fi necesar un grup operativ care va funcționa pe o durată determinată și va fi format din 12 persoane (8 funcționari AD și 4 agenți contractuali) pentru 2023 și 2024 pentru a institui Autoritatea în mod eficient și rapid, inclusiv un director executiv interimar detașat din cadrul Comisiei, precum și o echipă de specialiști în domeniul resurselor umane, IT, financiar și al achizițiilor publice. Aceste persoane vor fi puse la dispoziție prin redistribuire internă în cadrul Comisiei Europene. Unii dintre membrii personalului din grupul operativ (patru în această estimare) vor trebui să fie agenți contractuali, având în vedere funcționarea pe termen scurt a grupului operativ. Vor fi necesare misiuni, în special după ce Autoritatea își demarează activitatea la sediul său începând cu 2024. Costurile cu personalul acestui grup operativ au fost calculate la valoarea medie pentru anul 2021 de 152 000 EUR pentru fiecare membru al personalului în cazul funcționarilor (rată care include costurile pentru clădire și IT, cunoscute sub denumirea de „habillage”) și de 82 000 EUR în cazul agenților contractuali.

2. Informații specifice

Efectivele de personal

Efectivul total al personalului Autorității, atunci când aceasta dispune de resurse integrale, astfel cum se menționează în anexa 5 la evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, este planificat la 250 de membri, 100 dintre aceștia fiind implicați în supravegherea directă a anumitor entități obligate. Cu toate acestea, în cazul în care Autoritatea este situată în apropierea unei agenții existente a UE cu care își poate împărți funcțiile de sprijin, efectivul total de personal ar putea fi relativ mai mic de 250 de membri; în acest caz, fișa financiară legislativă ar trebui modificată în cursul procesului legislativ.

Numărul de 100 de membri ai personalului implicați în supravegherea directă se bazează pe un număr estimat de entități aflate sub supravegherea directă a Autorității, cuprins între 12 și 20, și pe un număr mediu de membri ai personalului Autorității care desfășoară activități cu privire la fiecare entitate supravegheată direct, situat în intervalul 5-8. Aproape toți cei 100 de membri ai personalului își vor desfășura activitatea în statele membre, nu la sediul Autorității, deoarece vor conduce echipe comune de supraveghere, cu participarea membrilor personalului supraveghetorilor naționali CSB/CFT.

[4] În bugetele lor pentru 2021, costurile aferente titlului II ale AES, cu excepția clădirilor și a TIC, variază de la 1 700 EUR la aproape 5 000 EUR per angajat.

În ceea ce privește cei 150 de membri ai personalului care nu sunt implicați în supravegherea directă, acest număr este stabilit la nivelul minim necesar pentru a îndeplini întreaga gamă de atribuții ale Autorității. Acesta se situează cu mult sub nivelul mediu al efectivului de personal din 2020 al celor trei AES. Cei 150 de membri ai personalului planificați pentru supravegherea indirectă efectuată de Autoritate pot fi defalcați pe următoarele activități:

- membri ai Comitetului executiv, directorul executiv și președintele (7 ENI);
- personal în administrația centrală și personal de sprijin (buget, achiziții publice, resurse umane, IT, juridic etc.);
  - supravegherea indirectă (coordonarea și supervizarea supraveghetorilor naționali) în sectorul financiar;
  - supravegherea indirectă (coordonarea și supervizarea supraveghetorilor naționali) în sectorul nefinanciar;
- coordonarea și sprijinirea activității FIU.

Proiectul de regulament de instituire a Autorității stabilește numărul membrilor Comitetului executiv la 5, plus președintele; aceștia nu vor fi membri permanenți ai personalului Autorității, ci funcționari publici independenți cu normă întreagă. Pe baza experienței acumulate în cadrul AES, numărul membrilor personalului administrativ central și al personalului de sprijin necesar poate fi estimat la 20 (mai puțin dacă serviciile de sprijin sunt partajate cu o altă agenție). Alocarea exactă a celorlalți 123 de membri pentru celelalte activități va fi încredințată Autorității, dar se estimează că aproximativ 70 ENI vor lucra în cadrul supravegherii indirecte a sectorului financiar (acest lucru este relevant pentru taxe/cotizații – a se vedea mai jos).

Costuri prevăzute în titlul III – Cheltuieli operaționale

Costurile sunt estimate sub rezerva următoarelor ipoteze generale:

- costurile de traducere, în condițiile operaționalizării depline a Autorității, sunt estimate la puțin peste 0,5 milioane EUR pe an la prețurile din 2021 și sunt indexate pentru a se ajunge la prețurile curente. Se presupune că ratele estimate pentru 2024 și 2025 sunt de 50 % și, respectiv, 75 % din acestea;
- costurile IT tranzitorii includ: costurile IT punctuale ale transferului de sisteme informatice către AMLA și alte costuri IT asociate înființării AMLA au fost estimate la 1 milion EUR în 2023 și la 400 000 EUR în 2024 (ambele la prețurile din 2021);
- costurile supravegherii la fața locului sunt de 2 500 EUR per persoană per vizită. Atunci când Autoritatea este pe deplin operațională (și anume, din 2027), bugetul pentru misiuni, în valoare de 2 milioane EUR (la prețurile din 2021), include 800 de misiuni individuale (bugetul pentru misiuni fiind în 2024 de 50 % din cel alocat pentru misiuni în condițiile operaționalizării depline a Autorității, iar în 2025 de 75 % din cel alocat pentru misiuni în condițiile operaționalizării depline a Autorității).
- Cheltuielile de judecată sunt legate de utilizarea de consultanți externi pentru litigii cu entitățile supravegheate direct cu privire la deciziile care le sunt adresate acestora, cu entitățile care fac obiectul taxelor/cotizațiilor în ceea ce privește nivelul taxelor/cotizațiilor, precum și cu supraveghetorii naționali în cazurile în care Autoritatea consideră că aceștia sunt deficitari în ceea ce privește supravegherea unei entități și propune transferul competenței de supraveghere către Autoritate.

Cheltuielile anuale de judecată sunt estimate la 0,75 milioane EUR în contextul operaționalizării depline a Autorității (la prețurile din 2021).

Autoritatea va prelua de la ABE baza de date CSB pe care ABE a fost mandatată să o elaboreze prin Regulamentul (UE) 2019/2175 (Regulamentul privind revizuirea AES) și care este menționată la articolul 9a din Regulamentul privind ABE (a se vedea punctul 1.5.5 din fișa financiară legislativă), care a acordat pentru prima dată ABE competențe în materie de CSB, împreună cu cele 8 posturi alocate ABE pentru CSB în actul legislativ respectiv. Suma prevăzută pentru ABE în fișa financiară legislativă aferentă propunerii Comisiei de acordare a acestor competențe suplimentare ABE [COM (2018) 646 final] a fost de 0,53 milioane EUR pe an din bugetul Uniunii în mod constant (40 % din costul total, din cauza naturii mixte a finanțării AES). Această finanțare (indexată în mod corespunzător) ar urma să fie transferată Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor.

Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor va prelua, de asemenea, de la Comisie găzduirea sistemului de schimb de informații pentru FIU, cunoscut sub denumirea de FIU.net. Găzduirea acestei rețele este transferată de la Europol la Comisie în cursul anului 2021, dar se preconizează că găzduirea Comisiei va fi temporară, până când Autoritatea va putea prelua funcția de gazdă permanentă. Costul găzduirii FIU.net, independent de costurile legate de transfer, constă în principal în costuri IT (întreținerea componentelor hardware și software securizate pentru schimbul transfrontalier de informații sensibile între FIU). Costul anual al găzduirii FIU.net în cadrul Comisiei este de aproximativ 2 milioane EUR, dar aceasta este o estimare prudentă doar pentru a asigura un sistem sigur pentru moment. Autoritatea va trebui să dezvolte funcționalități suplimentare pentru a oferi instrumente eficace de schimb de informații între FIU, iar bugetul estimat pentru sistemul FIU.net aici este, prin urmare, de 3 milioane EUR (la prețurile din 2021), din care aproximativ 2 milioane EUR (în prețuri curente) vor corespunde unei economii la bugetul UE ca urmare a transferului FIU.net de la Comisie la AMLA începând din a doua jumătate a anului 2025 (primul an în care transferul FIU.net de la Comisie la Autoritate este posibil în mod realist).

Venituri din taxe/cotizații

Activitățile Autorității care urmează să fie finanțate din venituri din taxe/cotizații reprezintă costuri legate de supravegherea directă și indirectă a sectorului financiar. În ceea ce privește titlul I și titlul II, în condițiile operaționalizării depline a Autorității, numărul total al membrilor de personal ENI implicați în aceste două activități este estimat la 192. În ceea ce privește titlul III, costurile care se consideră că se încadrează în această categorie sunt toate costurile prevăzute la titlul III, cu excepția celor pentru operarea FIU.net și a 20 % din costurile pentru traducere, misiuni și litigii. Pentru un an operațional complet, aceste costuri se ridică la 4,9 milioane EUR din cele 9 milioane EUR aferente titlului III (ambele sume în prețuri curente). În ansamblu, conform acestor estimări, veniturile din taxe sunt de aproximativ 40 de milioane EUR într-un an operațional complet, reprezentând aproximativ 75 % din cheltuielile Autorității, ceea ce înseamnă cheltuieli de puțin peste 13,3 milioane EUR din bugetul Uniunii.

În anii 1 și 2 de funcționare efectivă (2024 și 2025) se preconizează venituri zero din taxe/cotizații, deoarece Autoritatea nu va fi încă în măsură să perceapă taxe sau să impună cotizații; selectarea entităților care fac obiectul taxelor/cotizațiilor va ocupa primul an și jumătate de activitate al Autorității, lista entităților fiind publicată în august 2025, iar facturile pentru contribuțiile *ex ante* pentru 2026 vor fi trimise imediat după aceea. Efectul global al acestor ipoteze este că în bugetul Uniunii costul Autorității (excluzând costul grupului operativ temporar al Comisiei care ar trebui creat pentru instituirea Autorității) este de ordinul

a puțin peste 1 milion EUR în 2023, puțin sub 16 milioane EUR în 2024 și 30 de milioane EUR în 2025, scăzând apoi la 12,8 milioane EUR în 2026 și la puțin peste 13 milioane EUR în 2027 și ulterior.

Taxele/cotizațiile corespunzătoare cheltuielilor eligibile în anul N vor fi colectate în anul N-1 pe baza proiectului de buget pentru anul N. În cazul în care cheltuielile estimate pentru supravegherea directă într-un anumit an sunt mai mari sau mai mici decât cele prevăzute în buget, taxele/cotizațiile percepute în anul următor ar trebui adaptate pentru a corecta această situație.

În ceea ce privește entitățile obligate care fac obiectul taxelor/cotizațiilor, proiectul de regulament de instituire a Autorității exclude entitățile obligate din sectorul nefinanciar și limitează taxele/cotizațiile la o selecție de entități din sectorul financiar, care urmează să fie stabilite printr-un act delegat al Comisiei.

Tabelul de mai jos sintetizează evoluția planificată a veniturilor din taxe/cotizații pentru Autoritate.

Autoritatea UE pentru Combaterea Spălării Banilor (AMLA) – Finanțare din taxe și cotizații			2024	2025	2026	2027	**TOTAL 2023-2027**
Titlul 1: (inclusiv contribuțiile angajatorului la fondul de pensii)	Angajamente	(1)			26,033	28,573	**54,606**
	Plăți	(2)			26,033	28,573	**54,606**
Titlul 2:	Angajamente	(1a)			5,343	5,830	**11,173**
	Plăți	(2a)			5,343	5,830	**11,173**
Titlul 3:	Angajamente	(3a)			4,803	4,899	**9,702**
	Plăți	(3b)			4,803	4,899	**9,702**
TOTAL Credite finanțate din taxe și cotizații pentru AMLA	Angajamente	=1+1a +3a			36,179	39,302	**75,481**
	Plăți	=2+2a +3b			36,179	39,302	**75,481**